

SEANCE DU JEUDI 5 JUILLET 1979
VERGADERING VAN DONDERDAG 5 JULI 1979ASSEMBLEE
VOLTALLIGE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGE :

Page 943.

COMMUNICATION :

Page 943.

Régie du travail pénitentiaire.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Page 943.

ORDRE DES TRAVAUX :

1. Page 943.

2. *Orateurs* : M. le Président, MM. Van der Elst, R. Gillet, Vanderpoorten, Lahaye, p. 954.

PROJETS DE LOI (Discussion) :

Projet de loi contenant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1979.

Projet de loi ajustant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1978.

Discussion générale. — *Orateurs* : M. Féris, p. 944. — M. Maes, p. 945. — MM. E. Guillaume, Vanderborght, Vernimmen, Gerits, Tilquin, Vergeylen, comte du Monceau de Bergendal, M. Urbain, ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 957.

Projet de loi contenant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1979.

Vote des articles, p. 968.

Projet de loi ajustant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1978.

Vote des articles, p. 969.

Projet de loi portant approbation de la Convention Benelux portant loi uniforme relative à l'astreinte, et de l'Annexe (loi uniforme relative à l'astreinte), signées à La Haye le 26 novembre 1973.

Orateurs : M. Vernimmen, le chevalier de Stexhe, MM. Vanderpoorten, Storme, rapporteur, Van der Elst, Egemeers, Delmotte, Moureaux, p. 947.

Renvoi aux commissions réunies de l'Emploi et du Travail et de la Justice, p. 948.

Projet de loi portant approbation de la Convention Benelux concernant le contrat d'agence, avec Annexe, signée à La Haye le 26 novembre 1973.

Discussion générale. — *Orateur* : M. Moureaux, p. 948.

Vote de l'article unique, p. 949.

Ann. parl. Sénat — Session extraordinaire 1979
Parlem. Hand. Senaat — Buitengewone zitting 1979

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 943.

MEDEDELING :

Bladzijde 943.

Regie van de gevangenisarbeid.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming) :

Bladzijde 943.

REGLING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

1. Bladzijde 943.

2. *Sprekers* : de Voorzitter, de heren Van der Elst, R. Gillet, Vanderpoorten, Lahaye, blz. 954.

ONTWERPEN VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet houdende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1979.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1978.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heer Féris, blz. 944. — De heer Maes, blz. 945. — De heren E. Guillaume, Vanderborght, Vernimmen, Gerits, Tilquin, Vergeylen, graaf du Monceau de Bergendal, de heer Urbain, minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 957.

Ontwerp van wet houdende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1979.

Stemming over de artikelen, blz. 968.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1978.

Stemming over de artikelen, blz. 969.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom, en van de Bijlage (eenvormige wet betreffende de dwangsom), ondertekend te 's-Gravenhage op 26 november 1973.

Sprekers : de heer Vernimmen, ridder de Stexhe, de heren Vanderpoorten, Storme, verslaggever, Van der Elst, Egemeers, Delmotte, Moureaux, blz. 947.

Verwijzing naar de verenigde commissies van Tewerkstelling en Arbeid en Justitie, blz. 948.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst betreffende de agentuurovereenkomst, met Bijlage, ondertekend te 's-Gravenhage op 26 november 1973.

Algemene bespreking. — *Spreker* : de heer Moureaux, blz. 948.

Stemming over het enig artikel, blz. 949.

BIENVENUE A DES MEMBRES DU BUNDESTAG :

Page 945.

PROPOSITION DE LOI (Rejet) :

Proposition de loi interdisant l'usage de peaux de bœufs-phoques.

Orateurs : MM. Vanderpoorten, André, Mme Mathieu-Mohin, rapporteur, MM. R. Gillet, Perin, p. 949.

Rejet de l'article premier, p. 951.

PROJETS DE LOI (Vote) :

Projet de loi contenant le budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année budgétaire 1979, p. 951.

Projet de loi ajustant le budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année budgétaire 1978, p. 951.

Projet de loi contenant le règlement définitif du budget des services d'administration générale de l'Etat de l'année 1973 et de budgets d'organismes d'intérêt public pour l'année 1973 ou pour des années antérieures, p. 952.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et l'Australie, tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Canberra le 13 octobre 1977, p. 952.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République de Côte-d'Ivoire, tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Abidjan le 25 novembre 1977, p. 952.

Projet de loi portant approbation de la Convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, et de l'Annexe, faites à Londres le 1er novembre 1974, ainsi que du Protocole de 1978 relatif à cette Convention, et de l'Annexe, faits à Londres le 17 février 1978, p. 952.

Projet de loi portant approbation du Protocole additionnel, signé à Luxembourg le 21 juin 1977, modifiant la Convention belgo-franco-luxembourgeoise réglant l'exploitation du réseau des chemins de fer luxembourgeois, signée à Luxembourg le 17 avril 1946, p. 952.

Projet de loi portant approbation de la Convention Benelux concernant le contrat d'agence, avec Annexe, signée à La Haye le 26 novembre 1973, p. 953.

VOTE SUR L'ORDRE DU JOUR PUR ET SIMPLE DEPOSE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. DE ROUCK AUX MINISTRES DE L'EDUCATION NATIONALE, DEVELOPPEE LE 28 JUIN 1979 :

Page 954.

QUESTION ORALE DE Mme MATHIEU-MOHIN A M. HOYAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR «LA PROPAGANDE EN FAVEUR DE L'ENSEIGNEMENT NEERLANDAIS A BRUXELLES» :

Orateurs : Mme Mathieu-Mohin, M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, p. 956.

QUESTION ORALE URGENTE DE Mme STAELS-DOMPAS AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL «CONCERNANT L'ARTICLE 124 DE L'ARRETE ROYAL DU 20 DECEMBRE 1963 CONCERNANT L'EMPLOI ET LE CHOMAGE» :

Orateurs : Mme Staels-Dompas, M. De Wulf, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 956.

COMPOSITION DE COMMISSIONS (Modification) :

Page 970.

WELKOM AAN LEDEN VAN DE BUNDESTAG :

Bladzijde 945.

VOORSTEL VAN WET (Verwerping) :

Voorstel van wet houdende verbod op het aanwenden van vellen van pasgeboren zeehonden.

Spreekers : de heer Vanderpoorten, Mevr. Mathieu-Mohin, verslaggever, de heren R. Gillet, Perin, blz. 949.

Verwerping van artikel 1, blz. 951.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming) :

Ontwerp van wet houdende de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1979, blz. 951.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1978, blz. 951.

Ontwerp van wet houdende eindregeling van de begroting van de diensten van algemeen bestuur van de Staat van het jaar 1973 en van begrotingen van instellingen van openbaar nut van het jaar 1973 of voorgaande jaren, blz. 952.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië, tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, blz. 952.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Ivoorkust, tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Abidjan op 25 november 1977, blz. 952.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Internationaal Verdrag van 1974 voor de beveiliging van mensenlevens op zee, en van de Bijlage, opgemaakt te Londen op 1 november 1974 alsmede van het Protocol van 1978, betreffende dit Verdrag, en van de Bijlage, opgemaakt te Londen op 17 februari 1978, blz. 952.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Toegevoegd Protocol, ondertekend te Luxemburg op 21 juni 1977, tot wijziging van de Belgisch-Frans-Luxemburgse Overeenkomst inzake de exploitatie van het Luxemburgse spoorwegnet, ondertekend te Luxemburg op 17 april 1946, blz. 952.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst betreffende de agentuurovereenkomst, met Bijlage, ondertekend te 's-Gravenhage op 26 november 1973, blz. 953.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 28 JUNI 1979 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER DE ROUCK TOT DE MINISTERS VAN NATIONALE OPVOEDING :

Bladzijde 954.

MONDELINGE VRAAG VAN Mevr. MATHIEU-MOHIN AAN DE HEER HOYAUX, MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING, OVER «DE PROPAGANDA VOOR HET NEDERLANDS ONDERWIJS TE BRUSSEL» :

Spreekers : Mevr. Mathieu-Mohin, de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, blz. 956.

DRINGENDE MONDELINGE VRAAG VAN Mevr. STAELS-DOMPAS AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID «BETREFFENDE HET ARTIKEL 124 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 20 DECEMBER 1963 BETREFFENDE DE ARBEIDSVOORZIENING EN DE WERKLOOSHEID» :

Spreekers : Mevr. Staels-Dompas, de heer De Wulf, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 956.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijziging) :

Bladzijde 970.

PROPOSITION DE LOI (Renvoi) :

Page 970.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 970.

Mme Bernaerts-Viroux. — Proposition de loi portant scission de l'arrondissement électoral de Bruxelles et relative à l'appareillage dans la province de Brabant.

M. Bascour. — Proposition de loi instaurant le travail à temps partiel dans l'enseignement fondamental, établissant un congé de fin de carrière sans traitement pour les fonctions accessoires et adaptant la législation sur les pensions du personnel enseignant.

M. Kevers. — Proposition de loi instituant un Fonds de la Coopération au Développement.

VOORSTEL VAN WET (Verwijzing) :

Bladzijde 970.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 970.

Mevr. Bernaerts-Viroux. — Voorstel van wet tot splitsing van het kiesarrondissement Brussel en betreffende de apparenering in de provincie Brabant.

De heer Bascour. — Voorstel van wet houdende instelling van de deeltijdse arbeid in het basisonderwijs, invoering van een einde-loopbaanverlof zonder wedde voor de bijambten en aanpassing van de pensioenwetgeving voor het onderwijzend personeel.

De heer Kevers. — Voorstel van wet tot instelling van een Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking.

PRESIDENCE DE M. ROBERT VANDEKERCKHOVE, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER ROBERT VANDEKERCKHOVE, VOORZITTER

MM. R. Gillet et Mesotten, secrétaires, prennent place au bureau.

De heren R. Gillet en Mesotten, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 heures.

De vergadering wordt geopend te 15 uur.

CONGE — VERLOF

M. Dulac, retenu par d'autres devoirs, demande de l'excuser de ne pouvoir assister à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering : de heer Dulac, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

COMMUNICATION — MEDEDELING

Régie du travail pénitentiaire — Regie van de gevangenisarbeid

M. le Président. — En exécution de l'article 17 de l'arrêté royal organique de la Régie du travail pénitentiaire, le ministre de la Justice transmet au Sénat, pour l'exercice 1976 :

1. Le rapport sur l'activité de l'institution;

2. Le bilan général et le compte général de profits et pertes;

3. Les bilans et les comptes de profits et pertes particuliers des ateliers de la Régie disposant de 25 000 francs et plus de capital immobilisé en machines et outils.

In uitvoering van artikel 17 van het organiek koninklijk besluit van de Regie van de gevangenisarbeid, zendt de minister van Justitie aan de Senaat, voor het dienstjaar 1976 :

1. Het verslag over de verrichtingen van de instelling;

2. De algemene balans en de algemene winst-en-verliesrekening van de Regie;

3. De balansen en de winst-en-verliesrekeningen van elk der werkplaatsen van de Regie, waarin, aan machines en werktuigen, een kapitaal van 25 000 frank of meer is geïnvesteerd.

Il est donné acte de cette communication au ministre de la Justice.

Van deze mededeling wordt aan de minister van Justitie akte gegeven.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions de loi suivantes :

1. Modifiant le titre III, chapitre Ier, section 4, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage (de M. Constant De Clercq);

Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen van wet :

1. Tot wijziging van titel III, hoofdstuk I, afdeling 4, van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid (van de heer Constant De Clercq);

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la Commission de l'Emploi, du Travail et de la Prévoyance sociale.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Tewerkstelling, de Arbeid en de Sociale Voorzorg.

2. Portant modification de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions (de MM. Moureaux et Bonmariage);

2. Tot wijziging van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen (van de heren Moureaux en Bonmariage);

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — La discussion générale de la proposition de loi interdisant l'usage de peaux de bêtes-écorchées a été close hier. Nous procéderons tout à l'heure à la discussion et au vote des articles.

Wij zullen de vergadering van deze namiddag aanvatten met de beraadslaging over de ontwerpen van wet betreffende de begroting van PTT.

Om 15 uur 30 minuten zullen wij overgaan tot de artikelsgewijze bespreking van en tot de stemming over het voorstel van wet houdende verbod op het aanwenden van vellen van pasgeboren zeehonden alsmede tot de stemming over de ontwerpen van wet vermeld op de agenda.

Mevr. Staels wenst aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid dringend een mondelinge vraag te stellen. De minister is bereid daarop straks te antwoorden. Deze mondelinge vraag wordt dus aan de agenda toegevoegd.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Algemene beraadslaging

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES POSTES, TELE- GRAPHES ET TELEPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES POSTES, TELE- GRAPHES ET TELEPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Discussion générale

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking over de ontwerpen van wet betreffende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

Nous abordons l'examen des projets de loi relatifs au budget des Postes, Télégraphes et Téléphones.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de heer Féris.

De heer Féris. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, sta me toe onmiddellijk met een positieve noot te beginnen. Haast alle commissieleden waren verheugd over de manier van voorlichting van de minister tijdens de voorbije commissievergadering. Dit zal het vertrouwen in zijn beleid doen toenemen.

Bij de bespreking van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie komen steeds dezelfde bezwaren op de voorgrond, hoofdzakelijk wat het personeelsbeleid betreft en momenteel vooral bij de Regie van Telegrafie en Telefonie.

Mijnheer de Minister, het mag ons niet ontgaan dat uw departement een groot aantal personeelsleden tewerkstelt, waardoor het tot de belangrijkste ondernemingen in ons land behoort. Bovendien is het belast met taken die rechtstreeks de bevolking ten goede moeten komen. Het zakcijfer benadert de 100 miljard, wat voldoende de belangrijkheid van de diensten aantoonst.

Uit de krachtlijnen in uw begroting voor het jaar 1979 blijkt dat de wil bestaat om te komen tot een produktiviteitsverhoging door het aantal personeelsleden op te voeren. Dat laat vermoeden dat er een aanzienlijke verbetering zal plaatsvinden ten opzichte van het beleid van de vorige jaren. Door besparing en rationalisering werden de diensten in vele gewesten ontredderd. Er zal een gevoelige achterstand dienen te worden ingelopen.

Wat de Regie der Posterijen en de Regie van Telegrafie en Telefonie betreft, kunnen wij voorlopig onze goedkeuring verlenen aan de procedure van indienstneming van stagiairs en werklozen in het bijzonder tijdelijk kader. Doch dergelijk stelsel mag er niet toe leiden, dat het in dienst zijnde personeel benadeeld wordt, hetzij door een belemmering of uitstel van mutaties of op enige andere manier.

Evenmin mag het er aanleiding toe geven dat degenen die slaagden voor examens, en die hun voorkeur moeten aanduiden voor een standplaats, het nadeel zouden ondervinden dat alleen de grote centra's zoals Brussel en Antwerpen worden aangewezen, terwijl daarentegen de betrekkingen in de gewesten worden bezet door contractuelen of stagiairs.

Hierdoor ontstaan onhoudbare toestanden, zeker als men rekening houdt met de verre verplaatsingen waardoor de meeste werknemers meer dan twaalf uur van huis zijn. Daarbij komt nog dat de laatste in dienst gekomenen, vooral bij de posterijen, meestal nog vroege of late dienst krijgen zodat zij niet meer in de mogelijkheid zijn dezelfde dag de verplaatsing van of naar hun haardstede te maken met het openbaar vervoer.

Een tweede belangrijk knelpunt waarvoor wij uw aandacht vragen, bestaat hierin dat de meeste postmannen nog altijd met een groot aantal overuren geplaagd worden, welke bij gebrek aan voldoende personeel niet kunnen worden gerecupereerd. Een zelfde probleem rijst in verband met de jaarlijkse verlofregeling.

Wat het hoofdstuk gebouwen en lokalen betreft, vrees ik dat het bedrag daarvoor in de begroting uitgetrokken weinig mogelijkheden zal bieden, daar het ontoereikend is om een goede bouwpolitiek te voeren. Men dient er rekening mee te houden dat de meeste gebouwen verouderd zijn en niet meer aangepast. Een algemene modernisatie van de gebouwen is noodzakelijk. Ik ben de mening toegedaan dat jaarlijks een te groot bedrag besteed wordt aan huurprijzen. Voegt men daaraan de kosten voor onderhoud en herstellingen toe, dan komt men tot de bevinding dat de mogelijkheden om over te gaan tot nieuwbouw, of tot aankoop van gebouwen en terreinen beperkt zijn.

Er kan dus geen werkelijk bouwprogramma worden uitgevoerd. Deze toestand ligt mede aan de basis van de achteruitgang die de Regie der Posterijen de laatste jaren kende, vooral wat de financiële verhandelingen aangaat.

In de jaren 60 bekleedde het Postcheckambt een voorname rol in alle bewerkingen op de geldmarkt. Nu is deze invloed gevoelig verminderd door de concurrentie van de privé-sector, de banken en andere kantoren die met de meest moderne middelen en technieken een soepeler werking onderhouden die de gunst van het publiek heeft bekomen.

Zonder afbreuk te doen aan de specifieke zending die het Postcheckambt te vervullen heeft, ben ik de mening toegedaan dat het de hoogste tijd is dat maatregelen overwogen worden om de huidige toestand te verbeteren.

De gebouwen, postchecks en postkantoren, beschikken niet over moderne opvangmogelijkheden, waardoor de concurrentie met de bankinstellingen op een ongelijk niveau moet worden gevoerd. De aantrekkingskracht van de posterijen moet kunnen verhogen door een aangepaste accommodatie, een betere service, en ook door het bevorderen van de beleefdheid en de dienstvaardigheid van het personeel.

Tevens dient de wetgeving te worden aangepast opdat andere bewerkingen mogelijk worden dan die welke tot hertoe gebeuren. U zelf, Mijnheer de Minister, hebt tijdens de commissievergadering hierop gezinspeeld.

Ik wil eveneens enkele opmerkingen maken over de sector van de RTT.

Bij de bespreking van deze begroting stellen wij telkens vast dat de kritiek hoofdzakelijk slaat op de lange wachttijden voor aansluiting op het telefoonnet alsmede op de arbeidsvoorwaarden.

Geregeld worden wij geconfronteerd met toestanden zoals in de provincie Limburg, waar de aanvragers in de maand maart van dit jaar bericht kregen dat de installatie pas in december 1981 zal kunnen plaatsvinden. Dit stemt overeen met een wachttijd van meer dan twee en een half jaar; voornamelijk bedrijven en handelszaken zijn hierdoor ten eerste benadeeld, maar ook de gewone burger is met dergelijke regeling niet gelukkig.

Einde april 1979 telde men in Limburg méér dan 8 500 aanvragen voor aansluiting, en volgens deskundigen mag men verwachten dat in deze provincie de aanvragen in de eerstkomende jaren niet zullen verminderen. Momenteel heeft men een verhouding van 13,6 telefoons per 100 inwoners, wat aanzienlijk lager is dan het gemiddelde in het land.

We brengen begrip op en beseffen dat de moeilijkheden grotendeels te wijten zijn aan de blokkering van aanwervingen vooral tijdens de periode van 1975 tot 1977. Daarom verheugt het ons dat u voornemens is het personeelskader in Limburg uit te breiden om te komen van 27 779 tot 29 365 eenheden. Een noodmaatregel als de indienstneming van een beperkt aantal werklozen biedt immers geen oplossing.

Wat in het algemeen genomen het personeel misnoegd is, weet inmiddels reeds iedereen. Trouwens, er is een overleg met de vakbonden gaande, en hopelijk komt men eerlang tot een vergelijk.

De moeilijkheden op een rijtje geplaatst, komen volgende hoofdpunten naar voor:

— De lange wachttijden, waarvan ook het personeel de nadelen ondervindt;

— De overbelasting van de lijnen en de talrijke storingen, waardoor de ontevredenheid op het personeel neerkomt;

— Het werk dat steeds in omvang toeneemt, terwijl daarentegen het personeelsbestand op hetzelfde niveau blijft;

— In het totaal zouden 2 500 betrekkingen vacant zijn, waarvan reeds 350 als onderbezetting in het gewest Hasselt.

Dit in een periode waar men steeds spreekt over tewerkstelling en men een leger van ongeveer 300 000 werklozen telt, onder wie talrijke jonge mensen.

— Het ontbreken van een baremaherziening, alsmede een onaangepast statuut verwekken terecht wrevel.

Ik wijs erop dat in de door ons geciteerde cijfers geen rekening werd gehouden met een arbeidsduurvermindering tot 38 uren, zodat uiteindelijk nog eens minimum duizend personeelsleden moeten worden aangeworven.

De Regie zou moeten overgaan tot het inrichten van verschillende aanwervingsexamens liefst per regio, gezien er in heel het land kandidaten genoeg te vinden zijn. Ook een versnelde beroepsopleiding is noodzakelijk wil men tot een werkelijke verbetering komen.

Ik wil ook spreken over het vraagstuk van de tarieven, dat nauw verband houdt met het probleem van de aansluitingen. Voortgaande op dokumentatieverslagen mag men zeggen dat wij in een nadelige positie staan in vergelijking met de ons omringende landen, waar de prijzen aanzienlijk lager zijn zowel wat de aansluiting, de abonnementen als de gesprekken betreft. Vooral de zonale of lokale gesprekstarieven zijn zeer hoog bij ons. De kleine zones zijn benadeeld wegens hun beperkte omvang. Het huidige systeem van tarificatie is voor hen aldus dubbel nadelig, zodat ik er opnieuw op aandring de afschaffing van de kleine zones in overweging te nemen en bijvoorbeeld, wat Limburg betreft, tot één enkele zone te komen door de sector 012 op te nemen in de 011.

Mogen wij ook uw aandacht vragen voor wat wij noemen de speciale stelsels, omdat wij vrezen dat de in de begroting uitgetrokken bedragen niet voldoende zijn? Het betreft het uitkeren van toelagen en premies aan bepaalde categorieën bij herscholing en dies meer. Ditzelfde geldt voor de uitgaven inzake sectoriële en sociale programmering.

Wij verwachten dat de collectieve overeenkomsten zeker niet in het gedrang zullen komen, niettegenstaande de regering voor moeilijkheden geplaatst is op financieel gebied.

Wij hebben in u vrouwen en zijn ervan overtuigd dat u zult waken over de toegekende rechten en voordelen.

Ten laatste merken wij op dat u een grotere bekommernis aan de dag legt dan uw voorganger ten gunste van de misdeelden, en dat u overweegt het aantal sociale abonnementen op te voeren. Ook dat de RTT ertoe wil bijdragen over te gaan tot het organiseren van een «Eelehulpnet» voor bejaarden en gehandicapten draagt onze volledige goedkeuring. Dergelijk systeem zal ertoe bijdragen dat deze categorie van mensen uit hun isolement worden gehaald dank zij het contact per telefoon met de buitenwereld.

In de vaste overtuiging dat uw inzet en goede bedoelingen een verbetering zullen mogelijk maken, Mijnheer de Minister, zal onze fractie uw begroting goedkeuren. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

WELKOM AAN LEDEN VAN DE BUNDESTAG

BIENVENUE A DES MEMBRES DU BUNDESTAG

De Voorzitter. — Wij hebben het genoegen enkele voorname leden van de Bundestag te begroeten in de openbare tribune van de Senaat. Zij zullen contact opnemen met onze collega's.

Nous saluons la présence aux tribunes du Sénat de membres éminents du Bundestag qui ont pris l'initiative d'entrer en contact avec leurs collègues belges. (*Applaudissements unanimes.*)

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Reprise de la discussion générale

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Hervatting van de algemene beraadslaging

M. le Président. — Nous reprenons la discussion générale des projets de loi relatifs au budget des Postes, Télégraphes et Téléphones.

Wij hervatten de algemene behandeling van de ontwerpen van wet betreffende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

Het woord is aan de heer Maes.

De heer Maes. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, zelden of nooit heb ik met een dergelijke éénstemmig-

heid door zowat iedereen horen verklaren dat het in een bepaald departement slecht ging, om te beginnen door de betrokken minister zelf, weliswaar nog maar sedert korte tijd in functie, maar zelfs door betrokken personeelsleden en parlementairen van zowat alle politieke partijen.

Daarbij moet ik toch doen opmerken dat sommige politieke woordvoerders hierbij lichtvoetig en zonder schroom er blijkbaar aan voorbijgingen dat hun partijen in de voorbije jaren dan toch de politieke verantwoordelijken hebben geleverd voor veel wanbeheer en verkeerde beslissingen die in die jaren plaatshadden.

Ik denk bijvoorbeeld aan degenen die de langlopende computercontracten onderschreven, die mee aan de basis liggen van de slechte werking van het Bestuur der Postchecks.

De huidige toestanden zijn inderdaad niet nieuw en slechts het gevolg van een sedert jaren scheeflopende situatie. Dezelfde partijen liggen ook aan de basis voor de veel meer dan elders doorgedreven politisering en syndicalisering, vooral dan bij de Post en bij de Postchecks.

Natuurlijk was iedereen het niet eens over de verantwoordelijkheden en de sectoren waarin het slechtst ging.

Het minst slecht gaat het wellicht, althans wat bepaalde aspecten betreft, bij de RTT.

Op het eerste gezicht lijkt de financiële toestand er nog vrij bevredigend. Donkere wolken stapelen zich echter op aan de einder, want de 2 000 of meer personeelsleden die zullen worden aangeworven, — en dat dit noodzakelijk is wordt trouwens door niemand betwist, — zullen een aardige duit kosten en ook de toestand inzake de te verwachten financiële lasten ziet er verre van rooskleurig uit wat de komende jaren betreft.

Bepaald slecht ziet het er bij deze Regie uit wat de al te lange wachttijden betreft voor nieuwe aansluitingen en in mindere mate ook voor herstellingen.

Ik moet wel erkennen dat ter zake thans ten minste duidelijke taal wordt gesproken en de waarheid minder verbloemd wordt weergegeven. Verleden jaar werd er inderdaad nog bijvoorbeeld, wat de Brusselse zone betreft, gesproken over een gemiddelde wachttijd van 8 weken, en toen het toeval wou dat ik haast op hetzelfde ogenblik om de installatie van een nieuwe telefoonaansluiting moest gaan vragen, was een der eerste zaken dat de betrokken bediende mij vertelde dat ik zowat 6 maanden zou moeten wachten.

De toestand is er inmiddels in het algemeen zeker niet op verbeterd. U heeft, Mijnheer de Minister, dit ruiterslijk toegegeven, bepaalde maatregelen ter verbetering van de situatie aangekondigd, maar er meteen aan toegevoegd dat de uitwerking daarvan ook nog geen mirakelen zou toelaten. In het kader van dit alles moet toch wel eens worden gezegd dat het publiek, wanneer het dit verneemt, onbegrijpend het hoofd schudt. Het publiek begrijpt immers niet hoe het mogelijk is dat er een wachtlijst bestaat voor zowat 70 000 aansluitingen, terwijl anderzijds de Staat verplicht is enkele tienduizenden arbeidsgeschikte werklozen te betalen om niets te doen.

Het valt wel niet helemaal binnen het kader van deze bespreking, maar ik zou in één adem hier toch nog eens de suggestie willen doen aan de arbeidsgeschikte werklozen beneden bijvoorbeeld de leeftijd van 50 jaar, de verplichting op te leggen in een gunstige verhouding tegenover het vervangingsloon dat zij ontvangen enkele uren per dag voor het algemeen nut te presteren onder meer voor de regio van PTT.

Daarbij zou men vanzelfsprekend in de mate van het mogelijke kunnen rekening houden met de geschiktheid, omstandigheden en wensen, maar dan zonder van het principe af te wijken.

Erger dan met de RTT is het gesteld met de Regie van de Post. Ondanks de inzet van modernere technieken, ondanks de blijvende inzet van een grote meerderheid van plichtsvolle en gediensstige postmannen, gaat het met de bedeling toch minder goed van vroeger.

Een opmerking inzake het personeelsbestand van de heer minister in de commissie is mij daarbij bijzonder opgevallen. U heeft daar immers gezegd dat er meerdere honderden betrekkingen van gewone postman open blijven staan omdat er geen liefhebbers voor gevonden worden en dit omdat de aanvangswedde van zo'n postman nauwelijks wat hoger ligt dan wat vele werklozen ontvangen.

Deze uitspraak is mijns inziens onder de huidige omstandigheden betekenisvol en van die aard dat wij er best allen even zouden over nadenken. De oplossing zou kunnen bestaan in een dubbele maatregel: enerzijds de aanvangswedde voor de gewone postman wat optrekken, maar vermits daar noodzakelijkerwijze een financiële recuperatie als tegenhanger dient voor gevonden te worden, zou men mijns inziens best ook eens overwegen het door een aantal jongeren vrijwillig aanvaarden van een langdurige werkloosheid, wat minder aantrekkelijk te maken.

Deze opmerking zal men mij wellicht niet in dank afnemen en met opzet misschien verkeerd interpreteren als een aanval op de werklozen in het algemeen, wat ze zeker niet is.

Ik ben er mij volkomen van bewust dat alle gevallen niet gelijkgeschakeld mogen worden, maar toch ineen ik eveneens dat situaties zoals deze van de honderden betrekkingen die thans bij gebrek aan liefhebbers blijven openstaan, totaal onaanvaardbaar zijn en derhalve dringend een oplossing dienen te krijgen.

Een der belangrijkste posten uit het gedeelte van de begroting met betrekking tot de eigenlijke postdiensten, is de dotatie van 8,7 miljard voor de prestaties die de post bewust beneden de prijs levert in bepaalde sectoren.

Het grootste gedeelte van dit bedrag is feitelijk een enigszins gecamoufleerde steun aan de dagbladpers.

Ik durf dan ook de vraag te stellen — nu wij dezelfde pers ook rechtstreeks en openlijk al enkele jaren steunen met een paar honderd miljoen — of het niet verkieslijker en in ieder geval voor iedereen duidelijker zou zijn, zo ook de thans gevolgde handelwijze wordt afgeschaft, met andere woorden, zo de post gewoon alle prestaties tegen de noodzakelijke prijs zou aanrekenen en als tegenprestatie dan eventueel de rechtstreekse steun aan de pers in dezelfde mate zou worden verhoogd.

De burgers van dit land mogen mijns inziens best weten wat het behoud van een gediversifieerde opiniepers hun kost.

Bovendien zij bij deze gelegenheid nog eens gezegd dat niet alle opinies steun ontvangen, maar bijvoorbeeld de Vlaams-nationale daarbij reeds jaren uitgesloten werd, onder het voorwendsel dat wij geen eigen dagblad, doch alleen een weekblad hebben.

Ook zowat iedereen is het erover eens dat een probleem rijst inzake de postgebouwen. Er werd voor 1979 weliswaar een inspanning gedaan, maar het krediet van 856 miljoen is zeer zeker niet voldoende om alle noden te bevredigen. Ik vraag mij in dit verband dan ook af of, in het kader van de begroting van de Regie van de Gebouwen, weliswaar afhankelijk van het departement van Openbare Werken, wat inhoudt dat er uiteraard wettelijke aanpassingsmaatregelen zouden nodig zijn, geen extra inspanning voor de post zou kunnen gebeuren. Daarbij wel verstaan zijnde dat, gelet op de algemene toestand van 's Rijks financiën, elders dan zou moeten worden bezuinigd. Maar waarom zou men inderdaad niet meer geselecteerd kunnen tewerk gaan bij de aanleg van nog bijkomende autosnelwegen, expreswegen en dergelijke werken en meer geld besteden aan de dan toch meer arbeidsintensieve bouwactiviteiten, onder meer voor de post?

Even een woord nog over een paar details.

Het zou inderdaad niet mogen zijn dat, onafgezien van de grotere moeilijkheden waarvoor dan ook belangrijke opties dienen genomen te worden en grote middelen moeten worden aangewend voor een oplossing, de dienstverlening van de post soms ook nog lijdt onder detailziekten. Zo vernam ik met enige verbazing tijdens de ditmaal nogal strenge winterperiode, dat op een gegeven ogenblik het sorteren in Brussel-X stilgelegd werd omdat het er te koud was, dat 70 chauffeurs van postauto's weigerden uit te rijden omdat de postauto's alleen in Wallonië over sneeuwbanden beschikken enz.

Nog eens, het zijn maar details maar ze kunnen dan wellicht ook gemakkelijk worden vermeden.

In verband met de post kan ik er niet aan voorbij ook nog even te spreken over de taalverhoudingen. Uw voorganger, Mijnheer de Minister, heeft in de loop van het voorbije jaar voor de post — volgens cijfers die hij mij verstrekke in antwoord op een parlementaire vraag — 958 Franstalige personeelsleden aangeworven tegenover 546 Nederlandstalige. Bij de RTT waren dit trouwens 1 552 Franstaligen tegenover 901 Nederlandstaligen.

Daarbij heeft de heer Defosset steeds ingeroepen dat hij niets anders deed dan het vroeger in het voordeel van de Vlamingen bestaande onevenwicht herstellen. Het kan zijn dat er inderdaad tot vóór kort een Vlaams overwicht was inzake het personeel bij post en telegrafie, onder meer te Brussel, maar dan uitsluitend en alleen in de lagere regionen, vooral omdat er aan Franstalige kant niet het nodige aantal tweetaligen gevonden werd en er bovendien voor de lagere posten weinig belangstelling bestond.

Formeel kunnen wij tegen het herstellen van een billijk evenwicht niet veel inbrengen op voorwaarde dat men met de reële behoeften en de wettelijke bepalingen ter zake volkomen rekening houdt. Vooral met dit laatste schijnt men te Brussel, meer dan vroeger nog, een loopje te nemen. Telkens weer opnieuw bereiken ons klachten dat op posten waar de beambten nochtans voortdurend met het publiek in aanraking komen, Franstalige ééntaligen worden aangesteld, hetgeen dan telkens opnieuw aanleiding geeft tot taalincidenten, wat duidelijk in strijd is met de bestaande wetgeving.

M. Payfa. — C'est l'inverse qui est vrai.

M. E. Guillaume. — Venez voir à Laeken.

De heer Maes. — Een ogenblikje, nu komt er iets speciaals voor uw fractie, Mijnheer Payfa.

Daarbij wens ik toch nog eens te benadrukken dat wij herhaaldelijk al van Franstalige kant klachten gehoord hebben over het feit dat Vlaamse bedienden, onder meer van post en telegrafie, zich weliswaar in het Frans maar met een duidelijk Vlaams accent uitdrukken en fouten maakten. Wij vinden dit bijzonder kras want wij zouden aan Vlaamse kant al heel tevreden zijn overal in Brussel — maar dan niet alleen in post en telegrafie — bediend te worden in onze taal, ook al was het dan door Franstaligen met een Frans accent, en wij zouden daarbij graag wat fouten in koop nemen.

Tenslotte — maar *last but not least* — wou ik het nog even hebben over het Bestuur der Postchecks.

Daar gaat het wel het slechtst van allemaal. Het is zelfs zo dat, indien de Staat en al zijn aanverwante organen die een groot deel van hun financiële operaties thans op een eerder kunstmatige wijze via de Dienst van de Postchecks doen, dit morgen niet meer zouden doen meteen de Dienst der Postchecks kon worden opgedoekt. De activiteiten voor de zuivere privé-sector die dit Bestuur nog uitoefent zijn, wegens de slechte dienstverlening, jaar na jaar teruggelopen. Ik herhaal hier nogmaals een suggestie die ik vorig jaar bij de bespreking van de begroting heb gedaan: zou men de hele dienst van de Postchecks niet beter overhevelen naar de ASLK? Deze beschikt inderdaad over een net van agentschappen dat in de recente jaren steeds meer uitgebreid werd en gemoderniseerd en beschikt bovendien nog over een degelijke faam die, wat de Postchecks betreft — laten wij ons voorzichtig uitdrukken —, twijfelachtig is.

De dienstverlening zou langs het kanaal van de nieuwe entiteit vermoedelijk veel beter met de dienstverlening door private banken e.d. kunnen concurreren, wat nu inzake het huidige orgaan en ondanks bepaalde initiatieven tot uitbreiding en verbetering toch zeer twijfelachtig zal blijven.

Ook de situatie inzake de huisvesting van het Bestuur der Postchecks, thans gespreid over 9 gebouwen, is één van de oorzaken van de slechte werking. Weliswaar werd de groepering in één gebouw tegen 1 januari 1983 voorzien maar dit zou — zoals steeds met staatsplannen — wel eens nog wat later kunnen uitvallen en ondertussen kan er nog veel verkeerds lopen. Trouwens de voorgenomen groepering in één gebouw schijnt dan toch niet volledig te zijn want, indien ik goed ingelicht ben, zou b.v. de drukkerij van de Postchecks dan toch, al dan niet met nog andere diensten, overgebracht worden naar een gebouw gelegen aan de Groendreef te Brussel en dit geeft mij meteen de gelegenheid bij de geschiedenis van dit gebouw een paar minuten te blijven stilstaan want deze is een schoolvoorbeeld van hoe men het niet moet doen.

Inderdaad, in maart 1972, werd de aankoop van dit gebouw aan de Staat aangeboden en wel voor 155 miljoen. Op dat ogenblik was de Staat blijkbaar niet geïnteresseerd maar, eigenaardig genoeg, werd nauwelijks zeven maanden later de aankoop dan toch beslist voor een bedrag van 186 miljoen, d.w.z. al 31 miljoen meer dan het eerste aanbod. Ditzelfde gebouw werd, na de aankoop, haast volledig afgebroken en herbouwd. De kosten beliepen in 1975 al grosso modo een kleine 200 miljoen. Maar de klap op de vuurpijl is wel dat thans in 1979, d.w.z. haast 7 ½ jaar na het eerste aanbod en 7 jaar na de aankoop, dit gebouw blijkbaar nog steeds niet in gebruik is genomen alhoewel het op eerst gezicht klaar is.

Het is toch onverantwoord dat op een dergelijke manier, belangrijke bedragen verspild worden — en ik veronderstel dat niemand loochent dat het hier om weggegooid geld gaat — terwijl vooral in een departement zoals het uwe, Mijnheer de Minister, deze sommen meer dan nuttig elders zouden kunnen besteed geweest zijn.

Wat er ook van zij, ik wou graag, zoniet vandaag, dan later schriftelijk, toch een afdoende uitleg krijgen over wat er met het gebouw aan de Groendreef in de laatste jaren gebeurde, voor wat het uiteindelijk zal bestemd worden en hoeveel de kosten in totaal uiteindelijk zullen belopen.

Over de nu al veel besproken onregelmatigheden en misbruiken in de sociale dienst van de post en elders ga ik het niet meer hebben. We wachten met belangstelling op de uitslagen van de onderzoeken door parket en Hoog Comité van Toezicht, maar zullen deze zaken beslist op de voet blijven volgen.

Ook nog een woord over de kwestie van de sluikzenders.

Ter zake dient volgens ons een klare en duidelijke reglementering uitgewerkt te worden die door niemand verkeerd kan verstaan of geïnterpreteerd worden en met desgewenst een onderscheid tussen amateurs-uitzendingen en eigenlijke sluikzenders met andere bedoelingen. Maar eens deze reglementering op punt gezet — en wij hopen dat dit zeer spoedig zal gebeuren — dient zij ook overal in gelijke mate te worden toegepast, m.a.w. dient er overal op dezelfde manier te worden ingegrepen en niet zoals in een recent verleden gebeurde: te Gent wel en in de Voerstreek niet.

Mijnheer de Minister, wij geven grif toe dat u een aantal verbeterende maatregelen in het vooruitzicht heeft gesteld; dat u bepaalde beloften heeft gedaan enz. maar u zal begrijpen dat alleen al de huidige toestand in uw departement, waarvan de thans besproken begroting toch een weerspiegeling is, ons vanzelfsprekend belet deze begroting goed te keuren. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Ik stel voor deze bespreking even te onderbreken om het ontwerp van wet betreffende de dwangsom te behandelen. (*Instemming.*)

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE BENELUX-OVEREENKOMST HOUDENDE EENVORMIGE WET BETREFFENDE DE DWANGSOM, EN VAN DE BIJLAGE (EENVORMIGE WET BETREFFENDE DE DWANGSOM), ONDERTEKEND TE 'S-GRAVENHAGE OP 26 NOVEMBER 1973

Teruzgending naar de commissies voor de Tewerkstelling en de Arbeid en voor de Justitie

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION BENELUX PORTANT LOI UNIFORME RELATIVE A L'ASTREINTE, ET DE L'ANNEXE (LOI UNIFORME RELATIVE A L'ASTREINTE), SIGNÉES A LA HAYE LE 26 NOVEMBRE 1973

Renvoi aux commissions de l'Emploi et du Travail et de la Justice

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan het van ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom en van de bijlage, ondertekend te 's-Gravenhage op 26 november 1973.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation de la Convention Benelux portant loi uniforme relative à l'astreinte, et de l'annexe, signées à La Haye le 26 novembre 1973.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de heer Vernimmen.

De heer Vernimmen. — Mijnheer de Voorzitter, mag ik u voorstellen, ingevolge vragen van verschillende leden van mijn fractie, dit ontwerp voor behandeling te verzenden naar de commissie voor de Tewerkstelling en de Arbeid, waar het nog vóór het parlementair reces zou kunnen worden behandeld? Sommige leden beweren dat het ontwerp de arbeidswetgeving op bepaalde punten kan aanbelangen.

De Voorzitter. — Uw voorstel bestaat er dus in de commissie voor de Tewerkstelling en de Arbeid bijeen te roepen om advies uit te brengen over dit ontwerp.

De heer Vernimmen. — Wij vragen dat dit zou kunnen gebeuren gezamenlijk met de commissie voor de Justitie, Mijnheer de Voorzitter. Deze wens werd uitgedrukt door de voorzitter van de CVP-fractie.

De Voorzitter. — Mag ik dan vernemen op welke wijze de commissies zullen te werk gaan? De werkzaamheden zouden in elk geval moeten beëindigd zijn vóór het parlementair reces.

La parole est au chevalier de Stexhe.

M. le chevalier de Stexhe. — Monsieur le Président, j'accepterais de donner satisfaction à la proposition qui est faite, dans la mesure où l'on puisse réunir les commissions avant les vacances parlementaires.

Je rappelle que ce projet remonte à deux ans. Il a été examiné longuement en commission et approuvé à une très large majorité.

L'objet de l'amendement dont vous parlez a été déposé au Sénat après avoir été discuté en commission des Affaires étrangères. Il a ensuite été renvoyé en commission de la Justice, qui l'a repoussé par 11 voix contre 5.

Or, maintenant, on demande le renvoi de ce projet à la commission du Travail. Je n'y vois pas d'inconvénient, mais, de grâce, ne retardons pas la procédure parlementaire, que l'on réunisse les deux commissions dès mardi matin, à 10 h 30 m, que l'on fasse rapport immédiatement et que la discussion se poursuive en séance publique, aussitôt.

De heer Vernimmen. — Mijnheer de Voorzitter, het gaat hier niet om enig verdragingsmanoeuvr. Integendeel, de commissie voor de Tewerk-

stelling en de Arbeid vergadert volgende week. Zij zou dit ontwerp op haar agenda kunnen inschrijven. Wij zijn bereid de beraadslaging vóór het parlementair reces te beëindigen.

M. le chevalier de Stexhe. — J'avais cru comprendre que vous demandiez le renvoi aux commissions réunies.

De heer Vernimmen. — Mijnheer de Voorzitter, op uitdrukkelijke vraag van de voorzitter van de CVP vragen wij dat de beide commissies, deze voor de Tewerkstelling en de Arbeid en deze voor de Justitie, een onderzoek aan dit probleem zouden wijden.

M. le Président. — En fait, ces commissions feraient donc un rapport oral devant l'assemblée. (*Assentiment.*)

Quand ces commissions se réuniraient-elles?

De heer Vernimmen. — Donderdag vergadert de commissie voor de Tewerkstelling en de Arbeid. Ik meen dat ook de commissie voor de Justitie volgende week bijeenkomt.

De Voorzitter. — Is het niet mogelijk, om tijd te winnen, volgende week dinsdag te vergaderen? (*Instemming.*)

L'assemblée est donc d'accord pour réunir ces commissions mardi matin. (*Assentiment.*)

Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp werd reeds in de commissie voor de Buitenlandse Zaken onderzocht en werd ook verzonden naar de commissie voor de Justitie. Deze conventie werd ongeveer drie jaar geleden ondertekend en werd onderzocht door alle mogelijke bevoegde organen.

Ik zie werkelijk niet in waarom wij het ontwerp over de dwangsom, dat een goedkeuring is van een Benelux-overeenkomst, nu niet onmiddellijk zouden goedkeuren na het rapport dat wij hebben gekregen. In de commissie werden de ingediende amendementen besproken. De meeste ervan werden trouwens ingetrokken, waarna ze opnieuw, nu in openbare vergadering, worden ingediend. Ik meen dat we de bespreking moeten beëindigen, anders is het onnodig dat op internationaal vlak in naam van de regering nog verbintenissen zouden worden afgesloten.

De Voorzitter. — Het woord is aan de verslaggever.

De heer Storme, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, aansluitend bij wat de heer Vanderpoorten heeft gezegd, kan ik ten behoeve van de collega's mededelen dat ik weinig ontwerpen ken die door zoveel sluisen, commissies en werkgroepen zijn gegaan.

Het ontwerp is voorbereid door de Benelux-studiecommissie voor eenmaking van het recht en het verslag is ingediend in 1968. Het is overgemaakt aan de ambtenarenwerkgroep in 1969, overgemaakt aan de ministeriële werkgroep in 1970, aan de Interparlementaire Beneluxraad in 1971, aan de commissie voor de Justitie van de Interparlementaire Beneluxraad in 1972. Het werd opnieuw aan de Interparlementaire Beneluxraad overgemaakt, en unaniem goedgekeurd met verslag van de heer Hambye in 1972. Het werd ondertekend door de ministers in 1973. Daarna werd het unaniem goedgekeurd in de Kamer van volksvertegenwoordigers in 1978. In de commissie voor de Buitenlandse Zaken van de Senaat werd het eveneens unaniem goedgekeurd en nadien verzonden naar de commissie voor de Justitie waar de negen amendementen van de heer Lagasse werden verworpen. Enkele daarvan worden vandaag opnieuw met dilatoire bedoelingen voorgelegd.

Men vraagt thans de verzending naar de commissie voor de Tewerkstelling en de Arbeid. Het gaat hier om een aangelegenheid waarbij ook het leefmilieu betrokken is evenals de consumenten, zodat men volgende week misschien zal vragen het ontwerp ook nog naar andere commissies te verzenden.

Mijnheer de Voorzitter, alvorens in te stemmen met deze verzending, zou ik de Senaat willen uitnodigen even na te denken over de jammerlijke vertraging die dit ontwerp, waaraan de praktijk een enorme behoefte heeft, al heeft opgelopen.

Een wijziging van de tekst zou meebrengen dat dit ontwerp opnieuw naar de Kamer moet en dat wij dit jaar nog niet over het middel van de dwangsom zullen kunnen beschikken, hoewel, ik herhaal het, wij werkelijk zeer dringend deze rechtsfiguur in de praktijk nodig hebben.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van der Elst.

De heer Van der Elst. — Mijnheer de Voorzitter, wij vallen het standpunt bij van de heer Vanderpoorten en van de verslaggever.

Wij staan hier voor een internationaal verdrag waarin geen wijzigingen kunnen worden aangebracht. Ik zie dan ook niet het nut van een verzending naar een andere commissie. Ik meen dat het na zoveel jaren de hoogste tijd is dat dit verdrag wordt goedgekeurd.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Egelmeers.

De heer Egelmeers. — Mijnheer de Voorzitter, wij vragen met aandrang dat dit ontwerp naar de commissie voor de Tewerkstelling en de Arbeid zou worden gestuurd, alleen al omdat wij hier te maken hebben met een nieuw element, waaraan blijkbaar zelfs in de commissie voor de Justitie, met al haar bevoegdheid en kennis van zaken, niet voldoende aandacht is besteed. Wij worden geconfronteerd met het amendement van de heer Lagasse waarin wordt voorgesteld de arbeidswetgeving buiten de techniek van de dwangsom te laten.

Zonder positie te kiezen ten aanzien van de techniek van de dwangsom, waartegen wij principieel niets hebben, vragen wij dat dit ontwerp nog eens kan worden bekeken in de commissie voor de Tewerkstelling en de Arbeid om het begrip van de dwangsom in het kader van de arbeidswetgeving, die een totaal nieuwe rechtsinstelling is, te onderzoeken. Wij zullen dat met alle gewenste spoed doen, maar wij wensen de zekerheid te hebben dat de procedure van de dwangsom voldoende waarborgen biedt zowel voor de ene als voor de andere partij.

Wanneer dit al het geval is voor het klassieke recht, is zulks niet noodzakelijkerwijze hetzelfde voor het arbeidsrecht.

M. le Président. — La parole est à M. Delmotte.

M. Delmotte. — Eu égard au nouvel élément présenté par l'orateur précédent, je voudrais, au nom de mon groupe, appuyer la demande de renvoi aux commissions réunies de l'Emploi et du Travail et de la Justice.

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux.

M. Moureaux. — J'appuie la demande du groupe socialiste, Monsieur le Président.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Ik wil er enkel op wijzen dat de heer Egelmeers lid is van de commissie voor de Justitie en deelgenomen heeft aan de bespreking.

De Voorzitter. — Wij kunnen nu stemmen over het voorstel tot verdaging, met de bedoeling aanstaande dinsdag de verenigde commissies voor de Tewerkstelling en de Arbeid en voor de Justitie bijeen te roepen, om de behandeling voort te zetten, zodanig dat het ontwerp nog vóór het einde van de zitting in openbare vergadering kan worden behandeld.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de naamstemming over dit voorstel tot verdaging.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (Meer dan negen leden staan op.)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

Wij gaan over tot de stemming over het voorstel tot verdaging. De voorstanders van de onmiddellijke behandeling stemmen ja, de voorstanders van de verdaging stemmen neen.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

136 membres sont présents.

136 leden zijn aanwezig.

103 votent non.

103 stemmen neen.

33 votent oui.

33 stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est renvoyé aux commissions réunies de l'Emploi et du Travail et de la Justice.

Derhalve is het ontwerp van wet teruggezonden naar de verenigde commissies voor de Tewerkstelling en voor de Arbeid en voor de Justitie.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bonmariage, Busieu, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Copens, Cornelis, De Baere, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, Deleeck, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Delpérée, Mme De Pauw-Deveun, MM. De Rore, Désir, De Smeyster, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Gerits, Gijs, Gillet (Roland), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Humblet (Jean), Kuylen, Lacroix, Lagae, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Moureaux, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Payfa, Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Renard, Seeuws, Smeers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenaabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborcht, Vandewiele, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Verleysen, Vernimmen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Coppieters, Croux, Cuvelier, Daems, De Bondt, Declercq (Roger), Decoster, Demuyter, De Rouck, Descamps, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Nutkewitz, Pede, Perin, Storme, Toussaint (Michel), Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandezande, Van Ooteghem et Waltiel.

De Voorzitter. — De verenigde commissies zullen dan mondeling verslag uitbrengen.

La parole est au chevalier de Stexhe.

M. le chevalier de Stexhe. — J'approuve ce renvoi en commission sous réserve que les deux commissions se réunissent mardi matin à 10 h 30 m.

M. le Président. — Le renvoi est donc décidé.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION BENELUX CONCERNANT LE CONTRAT D'AGENCE, AVEC ANNEXE, SIGNÉE À LA HAYE LE 26 NOVEMBRE 1973

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE BENELUX-OVEREENKOMST BETREFFENDE DE AGENTUUR-OVEREENKOMST, MET BIJLAGE, ONDERTEKEND TE 'S-GRAVENHAGE OP 26 NOVEMBER 1973

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation de la Convention Benelux concernant le contrat d'agence.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst betreffende de agentuur-overeenkomst.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer Cooreman, verslaggever. — Ik verwijs naar mijn verslag, Mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux.

M. Moureaux. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, nous avons exprimé le souhait en commission que ce projet de ratification de la Convention relative au contrat d'agence ne soit discuté en séance publique qu'en même temps que le projet de loi destiné à traduire cette convention dans notre droit.

Il est dommage que l'on n'ait pas cru devoir suivre ce qui, aux yeux de tous les membres de la commission de la Justice, paraissait relever de la logique la plus élémentaire.

Si la seule ratification de cette convention sur le contrat d'agence peut être considérée comme un acte symbolique, il n'est que cela et demeure sans aucune portée pratique, puisqu'il n'en résultera aucune législation applicable en droit interne. Le seul résultat concret de ce vote sera d'engager la Belgique à rédiger une telle législation. Il s'agit en fait d'une décision purement démagogique qu'il est dommage de faire prendre par les Chambres législatives, au moment où elles ont bien d'autres choses à faire.

Nous avons, pour notre part, subordonné notre vote positif à la logique élémentaire du vote simultané de la loi d'application. Des amendements au projet initial avaient en effet déjà été adoptés en commission sous la législation précédente et nous ne connaissons toujours pas à l'heure actuelle le contenu de la loi d'application. En conséquence, nous ne pourrions pas voter à l'aveuglette la ratification de la convention.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten. L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. La Convention Benelux concernant le contrat d'agence avec annexe, signée à La Haye le 26 novembre 1973, sortira son plein et entier effet.

Enig artikel. De Benelux-Overeenkomst betreffende de agentuur-overeenkomst, met bijlage, ondertekend te 's-Gravenhage op 26 november 1973, zal volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROPOSITION DE LOI INTERDISANT L'USAGE DE PEAUX DE BEBES-PHOQUES

Rejet

VOORSTEL VAN WET HOUDENDE VERBOD OP HET AANWENDEN VAN VELLN VAN PASGEBOREN ZEEHONDEN

Verwerping

M. le Président. — Nous abordons l'examen des articles de la proposition de loi interdisant l'usage des peaux de bébés-phoques dont la discussion générale a été close hier.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission ?

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. (*Instemming.*)

Il en est ainsi décidé.

Aldus is beslist.

L'article premier est ainsi rédigé :

Artikel 1. Invoer, vervoer, verkoop, aankoop en aanwending van vellen van pasgeboren zeehonden is verboden.

Article 1er. L'importation, le transport, la vente, l'achat et l'utilisation de peaux de jeunes phoques d'its « bébés-phoques » sont interdits.

Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren Ministers, geachte collega's, het wetsvoorstel houdende het verbod op de aanwending van de vellen van pasgeboren zeehonden staat niet de eerste maal op de agenda van de openbare vergadering. In de vorige legislatuur werd een soortgelijk voorstel ingediend en er werd verslag over uitgebracht door de bevoegde commissie voor het Leefmilieu op 11 juli 1978. Toen werd het voorstel door de commissie aangenomen met 7 stemmen tegen 6 bij 2 onthoudingen.

Deze stemming toont aan hoe verdeeld de leden van de commissie voor het Leefmilieu waren over dit voorstel, en de argumenten die in het verslag staan zijn achtenswaardig.

Het zicht van een kleine, men zegt pasgeboren, zeehond, waar ook ter wereld, die door gelijk wie wordt afgeslacht, is een uitzonderlijk

droevige ervaring, juist zoals het aanschouwen van de afslachten van gelijk welk beminnelijk dier een droevige ervaring is.

Ik ben geen jager...

De heer Jorissen. — Zeer wel !

De heer Vanderpoorten. — ... op wild. (*Gelach.*) Maar ik kan mij voorstellen hoe pijnlijk het is, bij het brutaal doodschieten, uit verschillende vuurmonden, van een zachtzinnige hinde, te zien hoe ze tranen plengt. Dat moet ons ontroeren !

Nog niemand in het Belgisch Parlement heeft een voorstel gedaan om de jacht op hinden te verbieden, laat staan om de vellen ervan te verkopen. (*Applaus op sommige banken.*)

Nu stel ik mij ter zake en wel bewust op een algemeen objectief standpunt; ik houd daarbij rekening met alle elementen waarmee wij rekening moeten houden.

In de eerste plaats tracht men af te keuren een praktijk die bestaat in een land, Canada, dat een bevriend land is. Wij hebben allemaal, vorig jaar, en enkele dagen geleden opnieuw, een brief ontvangen van de ambassadeur van Canada, die ons in herinnering brengt de belangrijke argumenten voor zijn stelling. Deze argumenten zijn dat volgens de wetenschapslui die soort dieren niet bedreigd is. Feitelijk is de jacht, zoals die door de Canadese regering wordt gereguleerd, een maatregel ter bescherming van de natuur.

Ik geloof niet dat iemand zoals de ambassadeur van Canada op lichtzinnige wijze de mening van de wetenschapslui zou betrekken bij zijn argumentatie als ze niet juist is.

M. R. Gillet. — C'est tout à fait inexact !

M. Vanderpoorten. — Je lis la lettre de M. l'ambassadeur du Canada.

M. R. Gillet. — Ce que dit l'ambassadeur du Canada est tout à fait inexact.

De heer Vanderpoorten. — In de tweede plaats wordt de aangewende slachtmethode, onder controle van inspecteurs, beschouwd als de minst wrede voor jonge zeehonden.

Derde argument : voor de bevolking van Newfoundland en de Magdalena-eilanden is die jacht een traditionele natuurlijke rijkdom van grote waarde.

Samen met die brief van de ambassadeur hebben wij een nota ontvangen van een doctor in de diergeneeskunde bij de Rijksuniversitaire Centrale Antwerpen, die ook begaan is met deze materie. Hij zegt dat het gebrek aan duidelijke informatie ter zake één van de zwakke zijden is van gans dit probleem. In zulke omstandigheden kan men veel succes hebben met emotieverwekkende beelden. Een jong zeehondje heeft inderdaad een hartverterend snoetje. Foto's worden verkeerd geïnterpreteerd. De bloedvlekken op het ijs, veroorzaakt door de baring van de jongen, worden getoond als getuigenis van een wrede afslachting. De zeehondjes worden nochtans met een doeltreffende slag onmiddellijk gedood.

Tegenover de vrees voor het uitsterven van de soort komen in dit schrijven andere elementen voor waaruit blijkt dat een ongecontroleerde voortplanting van de zeehonden schade aanricht aan het visbestand in die streken waarvan een groot deel van de bevolking moet leven.

Ik vraag mij af of wij ons, als Belgische Senaat, moeten verzetten tegen argumenten van een land waarmee wij altijd de beste betrekkingen hebben onderhouden.

De heer Vandewiele. — Dat is een slecht argument. Dat heeft daar niets mee te maken.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer Vandewiele, ik lees enkel wat in de brief staat van de ambassadeur.

De heer Vandewiele. — Dat heeft daar niets mee te maken.

De heer Vanderpoorten. — Dat moet u hier eens nader komen verklaren.

De Voorzitter. — Mijnheer Vanderpoorten, wil u zich beperken tot de bespreking van artikel 1 van het voorstel van wet ?

De heer Vanderpoorten. — Het is mijn bedoeling artikel 1 te bespreken, Mijnheer de Voorzitter, maar ik moet toch mijn aanloop kunnen nemen.

Wij moeten aannemen wat ter zake bevoegde mensen verklaren. Wanneer wij een maatregel willen treffen, moeten wij dat ook doen voor andere diersoorten.

Artikel 1 van het wetsvoorstel bepaalt, en dit is een strafrechtelijke maatregel die restrictief moet worden toegepast, dat invoer, vervoer, verkoop, aankoop en aanwending van vellen van pasgeboren zeehonden verboden is.

Er wordt niet bepaald vanaf welk ogenblik of hoelang men daarvan in het bezit mag zijn om die produkten al dan niet nog te mogen invoeren, vervoeren, verkopen, aankopen of aanwenden.

Dat men in België de gewraakte praktijken wil verbieden, is een te beperkte maatregel. Andere landen doen dit niet, Mijnheer Vandewiele. Wat ik hier voorlees, werd geschreven door mensen die onze achting en eerbied verdienen. Niemand zal durven te beweren dat dit larie en apekool is en dat universiteitsprofessoren zulke zaken zouden schrijven indien het niet waar zou zijn.

Er werd bepaald dat deze wet onmiddellijk van toepassing zou worden bij haar bekendmaking. Dit is een uitzondering op de algemene regel dat wetten, en zeker strafwetten, in het *Staatsblad* moeten worden gepubliceerd en van toepassing worden tien dagen na hun bekendmaking in het *Staatsblad*.

Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat wij zomaar niet moeten stemmen over een wetsvoorstel dat in de commissie voor het Leefmilieu werd aangenomen met 7 stemmen tegen 6 en 2 onthoudingen, dus met grote verdeeldheid.

M. Sondag. — Il y eut unanimité au sein de la commission.

M. Vanderpoorten. — Je vous renvoie au rapport du 11 juillet 1978 où je lis : « L'ensemble de la proposition de loi est adopté par 7 voix contre 6 et 2 abstentions. »

M. Sondag. — Voyez le rapport du 23 mai 1979 : « L'ensemble de la proposition de loi et les articles ont été adoptés à l'unanimité des 12 membres présents. »

M. Vanderpoorten. — Pourquoi nous envoyer alors le rapport de 1978, où tous les arguments de fond ont été développés ?

Dan meen ik toch dat wij ons een beetje beter zouden moeten beraden over datgene wat wij moeten doen met al de gevolgen die daaraan kunnen worden verbonden.

Ik vind het persoonlijk zeer sympathiek liefde te hebben voor gelijk welk dier dat leeft in de natuur, maar de middelen die men wil aanwenden ter zake lijken niet gerechtvaardigd te zijn. Ik voeg eraan toe dat, aangezien het een wetsvoorstel is, elkeen, ook in mijn fractie, vrij is te stemmen al naargelang van de mening die hij of zij erop nahoudt. Ik heb gemeend mijn standpunt — dat door leden van mijn fractie wordt gedeeld — te moeten uiteenzetten. (*Applaus op de liberale banken.*)

M. le Président. — Puis-je rappeler l'article 22bis de notre règlement qui prévoit que la durée d'intervention dans la discussion des articles est limitée à cinq minutes ?

La parole est à M. André.

M. André. — Monsieur le Président, je désire brièvement rappeler que, quelle que soit l'opinion que l'on peut avoir sur le fond du problème, nous aurons l'occasion de l'exprimer très clairement tout à l'heure par notre vote.

Je souhaite donc que la discussion des articles ne donne pas lieu à un nouveau débat d'une demi-heure sur ce problème. (*Très bien ! sur de nombreux bancs.*)

M. le Président. — La parole est au rapporteur.

Mme Mathieu-Mohin, rapporteur. — Monsieur le Président, en ma qualité de rapporteur, je désire relever, au nom de la commission, une erreur qu'a commise notre collègue, M. Vanderpoorten. Il semble qu'il n'ait pas lu tous les documents se rapportant à cette proposition de loi. Je le renvoie au rapport du 23 mai 1979 portant le numéro 30 (S.E. de 1979), n° 2.

Il s'agit d'un rapport que j'ai rédigé au nom de la commission de l'Environnement. Il se termine, Monsieur Vanderpoorten, par les mots suivants : « La proposition, telle qu'elle fut amendée le 14 juin 1978, a été adoptée à l'unanimité des douze membres présents et le présent rapport a été approuvé également à l'unanimité des douze membres présents. »

Je ne vais pas refaire la démonstration.

M. Vanderpoorten. — Je n'ai jamais connu le cas où l'auteur d'une proposition soit en même temps rapporteur de ladite proposition.

Mme Mathieu-Mohin. — Cela a été admis. J'ignore s'il y a erreur administrative.

Je ne vais pas reprendre tous les arguments énumérés à cette tribune hier soir assez tard. Je regrette seulement que M. Vanderpoorten n'ait pas eu l'amabilité de rester parmi nous jusqu'à ce moment. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

Cela nous aurait épargné de devoir remonter à la tribune.

Je vais résumer brièvement les arguments. (*Exclamations sur de nombreux bancs.*)

M. le Président. — Je vous demande, Madame, de vous en tenir au texte de l'article 1er.

Mme Mathieu-Mohin. — Je ne vois pas pourquoi M. Vanderpoorten a eu droit à la parole et que je ne puis l'avoir, moi, en tant que rapporteur.

M. le Président. — La même remarque a été faite à M. Vanderpoorten.

Mme Mathieu-Mohin. — Oui, mais après qu'il eut parlé.

M. le Président. — Evitons de suivre son exemple.

Mme Mathieu-Mohin. — C'est de la discrimination. Je suis une femme maltraitée ! (*Rires.*)

M. le Président. — Veuillez continuer, Madame.

Mme Mathieu-Mohin. — Je vais faire un résumé.

Le premier point soulevé hier concerne les aspects économiques. Pour la Belgique, la répercussion est pratiquement nulle. Il n'y a pas d'importation directe de peaux du Canada. Les importations sont faites par des pays intermédiaires. Les fourreurs belges ne s'opposent pas à cette interdiction.

Deuxième point : nous ne nous ingérons pas dans la vie politique canadienne. Notre proposition ne vise que la Belgique. Le ministre des Affaires étrangères nous avait donné le feu vert pour le dépôt de cette proposition, estimant que nos relations avec le Canada ne seraient pas compromises.

De heer Cooreman. — Dat is een nieuwe procedure.

Mme Mathieu-Mohin. — Troisième point : le Conseil de l'Europe a invité tous les comités ministériels à prendre une mesure semblable à la nôtre.

Il invite tous les gouvernements à contrôler strictement, voire à interdire l'importation et l'utilisation de peaux de bêtes-phaques.

L'argument repris par M. l'ambassadeur du Canada concernant les Commissions européennes tombe automatiquement puisque celles-ci doivent prendre des décisions à l'unanimité et que le Danemark étant lui-même chasseur de bêtes-phaques s'y oppose.

Un argument est très important pour nous : nous trouvons, en effet, scandaleux que de jeunes animaux soient chassés. Ce n'est pratiqué par aucune chasse au monde.

Enfin, à défaut de police internationale ou d'interdictions locales sur place, ce que nous n'obtiendrons pas, la seule façon de s'opposer à un massacre perpétré d'une manière vraiment inhumaine sur de jeunes animaux, est de voter cette proposition de loi.

Mes chers collègues, je vous y engage très vivement et je vous en remercie d'avance. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

M. le Président. — La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, j'estime que le débat a suffisamment duré et qu'il est temps de passer au vote.

Je voudrais cependant, et j'espère que le Sénat m'y autorisera, faire la déclaration qui s'impose en conclusion des discussions qui se sont déroulées hier et qui ont réfuté tous les arguments présentés aujourd'hui par M. Vanderpoorten. Tous les partis politiques, représentés au sein de cette assemblée, ont pris l'engagement, au cours de la dernière campagne électorale, de voter cette proposition de loi. (*Vives exclamations sur de nombreux bancs.*)

Je tiens à rappeler que nous ne faisons, en votant cette proposition de loi, qu'appliquer une décision du Conseil de l'Europe. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'article premier de cette proposition de loi.

M. Kevers. — Monsieur le Président, je demande le vote nominatif.

M. le Président. — Cette demande est-elle appuyée ? (*Plus de neuf membres se lèvent.*)

Le vote nominatif étant régulièrement demandé, il va y être procédé.

La parole est à M. Perin.

M. Perin. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je voudrais déclarer que la discipline de groupe ne joue pas en l'occurrence. Il s'agit, en effet, d'un problème de philosophie morale, indépendante d'allergies qu'un groupe peut avoir à l'égard d'un autre ou qu'une personne peut ressentir à l'égard d'une autre. Je crains, en effet, que le vote soit motivé par des raisons étrangères au débat.

J'estime que chacun a le droit d'avoir une philosophie de respect de la vie sur l'ensemble de cette planète et peut s'insurger contre le comportement de prédateurs. (*Vives exclamations sur divers bancs.*)

M. Paulus. — Si vous voulez parler de l'avortement, on le fera une autre fois.

M. Perin. — Ce comportement, dans ce domaine comme dans d'autres, est, je le répète, celui de prédateurs gratuits et dangereux pour la vie en général sur la surface de cette planète.

M. le Président. — Nous passons au vote.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'article premier de la proposition de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het eerste artikel van dit voorstel van wet.

131 membres sont présents.

131 leden zijn aanwezig.

67 votent non.

67 stemmen neen.

59 votent oui.

59 stemmen ja.

5 s'abstiennent.

5 onthouden zich.

En conséquence, l'article premier n'est pas adopté.

Derhalve is het eerste artikel niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Akkermans, André, Bascour, Basecq, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Busicau, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Cornelis, Cuvelier, Daems, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Decoster, Delecek, De Seranno, le chevalier de Stexhe, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Egelmeers, Gerits, Gijs, Gramme, Mme Herman-Michielsens, MM. Humblet (Antoine), Kenens, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemant, Leemans, Lindemans, Lutgen, Maes, Mesotten, Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paulus, Pede, Smeers, Mme Smitt, MM. Storme, Tilquin, Toussaint (Michel), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborcht, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Verleysen, Waltniel, Windels et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Bailly, Bataille, Belot, Bonmariage, Canipel, Capoen, De Baere, De Graeve, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, Demuyter, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Rouck, Désir, De Smeyter, de Wasseige, Deworme, Dussart, Féaux, Féris, Flagothier, Gillet (Roland), Goossens, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet (Jean), Lacroix, Lagneau, Lecoq, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, M. Moureaux, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Payfa, Perin, Piot, Poulain, Pouillet, Mme Remy-Oger, MM. Renard, Seeuws, Sondag, Sweert, Toussaint (Théo), Van den Eynden, Vandewiele, Vandezande, Van Ooteghem, Van Spitaal, Vernimmen et Wyninckx.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Deconinck, Hanin, Jorissen, Lahaye et van Waterschoot.

M. le Président. — Le vote que le Sénat vient d'émettre implique le rejet de la proposition de loi.

De stemming van de Senaat impliceert het verwerpen van het voorstel van wet.

Je prie les membres qui se sont abstenus de faire connaître les motifs de leur abstention.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden van hun onthouding mede te delen.

M. Hanin. — Monsieur le Président, je me suis abstenu parce que je ne suis pas convaincu ni par l'argument d'ingérence dans la politique d'un pays étranger ni par les avis des experts car je sais que ceux-ci se contredisent souvent.

Je n'ai pas voté oui, parce que j'attends une politique cohérente en cette matière, et notamment que l'on interdise aussi l'usage de l'astrakan.

De heer van Waterschoot. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden bij de stemming, want hoewel ik meen dat de jacht op de babyzeehonden beter moet worden gereguleerd en dat het goed zou zijn dat daarvoor internationaal actie wordt uitgeoefend, ben ik van oordeel dat het niet nodig is voor ons land extravagante economische maatregelen te nemen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Lahaye.

De heer Lahaye. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb neen noch ja willen stemmen omdat ik meen dat over dit probleem grondig zou moeten worden gedebatteerd. Bovendien vind ik dat ons land vandaag meer oog zou moeten hebben voor wat er in de wereld gebeurt met honderdduizenden kinderen die van honger sterven. (*Applaus op de liberale banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, omdat ik het voorstel wel sympathiek vind, had ik eerst voor willen stemmen. Bij nader inzien heb ik mij nochtans onthouden omdat ik betreurt dat het FDF meer belangstelling heeft voor zeehonden dan voor de Brusselse Vlamingen. (*Applaus op sommige banken en heftig protest op de banken van het FDF.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Deconinck.

De heer Deconinck. — Mijnheer de Voorzitter, ik had het wetsvoorstel willen goedkeuren omdat ik het sympathiek vind, maar ik heb gemeend mij te moeten onthouden. In dit land worden ieder jaar duizenden fazanten neergeschoten, één van de mooiste vogels die wij in Vlaanderen kennen. Deze vogels worden gekweekt, vrijgelaten en dan weerloos neergeknald op beestige wijze. Indien het wetsvoorstel het volledig verbod van de jacht had ingehouden, zou ik enthousiast ja hebben gestemd. Omdat het doel echter beperkt is, heb ik mij onthouden. (*Applaus op sommige banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Moureaux.

M. Moureaux. — Monsieur le Président, chers collègues, nous nous considérons comme insultés par la justification de vote donnée par M. Jorissen. Nous demandons la suppression de cette phrase particulièrement déplacée des *Annales parlementaires* et du *Compte rendu analytique*. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1978

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID EN VAN HET GEZIN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID EN VAN HET GEZIN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

139 membres sont présents.

139 leden zijn aanwezig.

102 votent oui.

102 stemmen ja.

37 votent non.

37 stemmen neen.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Zij zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Busieau, Canipel, Carpels, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), De Graeve, Deleecq, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Delpérée, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Egelmeers, Féaux, Férir, Flagothier, Gerits, Gijs, Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Moureaux, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborcht, Vandewiele, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitaal, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Verleysen, Vernimmen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bonmariage, Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, Demuyter, De Rouck, Descamps, de Wasseige, Dussart, Mme Herman-Michielsens, MM. Humblet (Jean), Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Neuray, Nutkewitz, Pede, Perin, Renard, Toussaint (Michel), Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Ooteghem et Waltniel.

De heer Deconinck. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij vergist, ik heb «neen» gestemd en had «ja» willen stemmen.

De Voorzitter. — Akte wordt u hiervan gegeven.

PROJET DE LOI CONTENANT LE REGLEMENT DEFINITIF DU BUDGET DES SERVICES D'ADMINISTRATION GENERALE DE L'ETAT DE L'ANNEE 1973 ET DE BUDGETS D'ORGANISMES D'INTERET PUBLIC POUR L'ANNEE 1973 OU POUR DES ANNEES ANTERIEURES

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE EINDREGELING VAN DE BEGROTING VAN DE DIENSTEN VAN ALGEMEEN BESTUUR VAN DE STAAT VAN HET JAAR 1973 EN VAN BEGROTINGEN VAN INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT VAN HET JAAR 1973 OF VOORGAANDE JAREN

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi relatif au règlement définitif du budget des Services d'Administration générale de l'Etat de l'année 1973.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet betreffende de eindregeling van de begroting van de Diensten van Algemeen Bestuur van de Staat van het jaar 1973.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

130 membres sont présents.

130 leden zijn aanwezig.

121 votent oui.

121 stemmen ja.

7 votent non.

7 stemmen neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Busieau, Canipel, Capoen, Carpels, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Daems, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, De Graeve, Deleecq, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Mme D'Hondt, Van Opdenbosch, MM. Egelmeers, Féaux, Férir, Flagothier, Gerits, Gijs, Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Kenens, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lahaye, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Pede, Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, M. Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Michel), Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborcht, Vanderpoorten, Vandewiele, Vandezande, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Spitaal, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Verleysen, Vernimmen, Waltniel, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. De Rouck, Dussart, Humblet (Jean), Jorissen, Maes, Renard et Van der Elst.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Perin et Vandersmissen.

De Voorzitter. — Ik verzoek de heer Vandersmissen de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer Vandersmissen. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden, maar ik had ja willen stemmen.

De Voorzitter. — Akte wordt u hiervan gegeven.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET L'AUSTRALIE, TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU, SIGNEE A CANBERRA LE 13 OCTOBRE 1977

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA REPUBLIQUE DE COTE-D'IVOIRE, TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU, SIGNEE A ABIDJAN LE 25 NOVEMBRE 1977

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION INTERNATIONALE DE 1974 POUR LA SAUVEGARDE DE LA VIE HUMAINE EN MER, ET DE L'ANNEXE, FAITES A LONDRES LE 1er NOVEMBRE 1974, AINSI QUE DU PROTOCOLE DE 1978, RELATIF A CETTE CONVENTION, ET DE L'ANNEXE, FAITS A LONDRES LE 17 FEVRIER 1978

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DU PROTOCOLE ADDITIONNEL, SIGNE A LUXEMBOURG, LE 21 JUIN 1977, MODIFIANT LA CONVENTION BELGO-FRANCO-LUXEMBOURGEOISE REGLANT L'EXPLOITATION DU RESEAU DES CHEMINS DE FER LUXEMBOURGEOIS, SIGNEE A LUXEMBOURG LE 17 AVRIL 1946

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN AUSTRALIE, TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING MET BETREKKING TOT BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN, ONDERTEKEND TE CANBERRA OP 13 OKTOBER 1977

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE REPUBLIEK IVOORKUST, TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN, ONDERTEKEND TE ABIDJAN OP 25 NOVEMBER 1977

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET INTERNATIONAAL VERDRAG VAN 1974 VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, EN VAN DE BIJLAGE, OPGEMAAKT TE LONDEN OP 1 NOVEMBER 1974, ALSMEDE VAN HET PROTOCOL VAN 1978, BETREFFENDE DIT VERDRAG, EN VAN DE BIJLAGE, OPGEMAAKT TE LONDEN OP 17 FEBRUARI 1978

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET TOEGEVOEGD PROTOCOL, ONDERTEKEND TE LUXEMBURG, OP 21 JUNI 1977, TOT WIJZIGING VAN DE BELGISCH-FRANS-LUXEMBURGSE OVEREENKOMST INZAKE DE EXPLOITATIE VAN HET LUXEMBURGSE SPOORWEGNET, ONDERTEKEND TE LUXEMBURG OP 17 APRIL 1946

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

134 membres sont présents.

134 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Le troisième sera soumis à la sanction royale.

Het derde zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Les autres seront transmis à la Chambre des représentants.

De anderen zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Akkermans, André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Bonmariage, Busieau,

Canipel, Capoen, Carpels, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cuvelier, Daems, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, Deleecq, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, Demuyter, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Rouck, Descamps, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Egelmeers, Féaux, Férir, Flagothier, Gerits, Gijs, Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Humblet (Jean), Jorissen, Kenens, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Maes, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Pede, Perin, Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Sweert, Tilquin, Toussaint (Michel), Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborght, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandewiele, Vandezande, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuysse, Van Ooteghem, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Verleysen, Vernimmen, Waltniel, Windels, Wijninckx et Vandekerckhove (Robert).

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION BENELUX CONCERNANT LE CONTRAT D'AGENCE, AVEC ANNEXE, SIGNEE A LA HAYE LE 26 NOVEMBRE 1973

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE BENELUX-OVEREENKOMST BETREFFENDE DE AGENTUUR-OVEREENKOMST, MET BIJLAGE, ONDERTEKEND TE 'S-GRAVENHAGE OP 26 NOVEMBER 1973

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi relatif à l'approbation de la Convention Benelux concernant le contrat d'agence.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet betreffende goedkeuring van de Benelux-Overeenkomst betreffende de agentuurovereenkomst.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het voorstel van wet in zijn geheel.

134 membres sont présents.

134 leden zijn aanwezig.

123 votent oui.

123 stemmen ja.

1 vote non.

1 stemt neen.

10 s'abstiennent.

10 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Busieau, Canipel, Capoen, Carpels, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cuvelier, Daems, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, De Graeve, Deleecq, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Demuyter, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Rouck, De Seranno, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, Egelmeers, Féaux, Férir, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet (Antoine), Jorissen, Kenens, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lindemans, Lutgen, Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, M. Mesotten, Mme Nauwelaerts-Thues,

M. Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Pede, Perin, Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Michel), Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenaabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborgh, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandewiele, Vandezande, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Verleysen, Vernimmen, Waltniel, Windels, Wijninckx et Vandekerckhove (Robert).

A voté non :

Heeft neen gestemd :

M. Humblet (Jean).

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Bonmariage, Delpérée, Désir, de Wasseige, Guillaume (Emile), Lepaffe, Mme Mathieu-Mohin, MM. Moureaux, Neuray et Payfa.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

M. Moureaux. — Monsieur le Président, nous nous sommes abstenus pour les raisons indiquées lors de la discussion générale.

INTERPELLATION DE M. DE ROUCK AUX MINISTRES DE L'EDUCATION NATIONALE SUR «LE LICENCIEMENT DES INSTITUTEURS N'AYANT PAS REUSSI L'EXAMEN DE «CONNAISSANCES APPROFONDIES DU FRANÇAIS» POUR ETRE ADMIS A ENSEIGNER A BRUXELLES ET DANS LES COMMUNES A FACILITES»

Vote sur l'ordre du jour pur et simple

INTERPELLATIE VAN DE HEER DE ROUCK TOT DE MINISTERS VAN NATIONALE OPVOEDING OVER »DE AFZETTING VAN DE ONDERWIJZERS DIE NIET SLAAGDEN VOOR HET EXAMEN »GRONDIGE KENNIS FRANS» OM TOEGELATEN TE WORDEN LES TE GEVEN TE BRUSSEL EN IN DE FACILITEITENGEMEENTEN»

Stemming over de eenvoudige motie

M le Président. — Mesdames, Messieurs, deux ordres du jour ont été déposés en conclusion de l'interpellation de M. De Rouck aux ministres de l'Education nationale.

L'un, pur et simple, par MM. Leemans, Seeuws et Lacroix, l'autre, par MM. Van Ooteghem et Maes.

Dames en Heren, tot besluit van de interpellatie van de heer De Rouck tot de ministers van Nationale Opvoeding werden twee moties ingediend. De ene, de eenvoudige motie, door de heren Leemans, Seeuws en Lacroix, de andere, door de heren Van Ooteghem en Maes.

Conformément à notre règlement, nous votons sur l'ordre du jour pur et simple qui bénéficie de la priorité.

Overeenkomstig ons reglement, stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Je vous rappelle la teneur de cet ordre du jour :

«Le Sénat,

»Ayant entendu l'interpellation de M. De Rouck et la réponse de M. Ramaekers, ministre de l'Education nationale,

»Passe à l'ordre du jour.»

«De Senaat,

»De interpellatie van de heer De Rouck en het antwoord van de heer Ramaekers, minister van Nationale Opvoeding, gehoord,

»Gaet over tot de orde van de dag.»

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ordre du jour pur et simple.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de eenvoudige motie.

130 membres sont présents.

130 leden zijn aanwezig.

105 votent oui.

105 stemmen ja.

29 votent non.

29 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, l'ordre du jour est adopté.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Canipel, Carpels, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, Deleeck, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Delpérée, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Rore, De Seranno, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet (Jean), Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Moureaux, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Piot, Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenaabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijsen, Vanderborgh, Vandewiele, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verhaegen, Verleysen, Vernimmen, Windels, Wijninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Decoster, Demuyter, De Rouck, Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Nutkewitz, Pede, Perin, Toussaint (Michel), Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Ooteghem et Waltniel.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. De Bondt.

De Voorzitter. — De heer De Bondt gelieve de reden van zijn onthouding op te geven.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden om het feit aan te klagen dat de minister van Nationale Opvoeding — Franse sector — het heeft vertikt te antwoorden op de interpellatie van de heer De Rouck.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — De commissie voor de parlementaire werkzaamheden stelt voor toekomstige week de volgende agenda voor :

Dinsdag 10 juli 1979, te 14 uur :

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Ivoorkust, ondertekend te Abidjan op 25 november 1977;

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Verdrag inzake de Internationale Organisatie voor maritieme satellieten (INMARSAT) en Bijlage;

2. Exploitatie-Overeenkomst inzake de Internationale Organisatie voor maritieme satellieten (INMARSAT) en Bijlage, opgemaakt te Londen op 3 september 1976;

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1979;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1978;

Interpellatie van de heer Houben tot de minister van Sociale Voorzorg en van Pensioenen over «de vergoedingen ziekte- en invaliditeitsverzekering»;

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1979;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid van het begrotingsjaar 1978.

Woensdag 11 juli 1979 :

Geen plenaire vergadering.

Donderdag, 12 juli 1979, te 10 en te 15 uur :

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978;

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978;

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978;

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Diensten van de Eerste minister voor het begrotingsjaar 1979;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Diensten van de Eerste minister voor het begrotingsjaar 1978.

Pro memorie :

Ontwerp van wet tot behoud van de verscheidenheid in de opiniedagbladpers;

Ontwerp van wet waarbij aan de Koning sommige bevoegdheden worden gegeven om de uitvoering te verzekeren van de verplichtingen die voortvloeien uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name uit de richtlijnen van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap inzake het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten van artsen die onderdaan zijn van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap.

Mondelinge vragen.

Naamstemmingen over de afgehandelde ontwerpen van wet.

Te 15 u. 30 m. : Geheime stemming ter inoverwegingneming van naturalisatieaanvragen.

Gezien er de volgende woensdag geen plenaire vergadering zal zijn, moet er rekening mee worden gehouden dat de Senaat allicht vrijdag 13 juli zal moeten bijeenkomen met eventueel hervatting van de agenda van de vergadering van donderdag.

La commission du travail parlementaire propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine :

Mardi, 10 juillet 1979, à 14 heures :

Projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République de Côte-d'Ivoire, signé à Abidjan le 25 novembre 1977;

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Convention portant création de l'Organisation internationale de télécommunications maritimes par satellites (INMARSAT) et Annexe;

2. Accord d'exploitation relatif à l'Organisation internationale de télécommunications maritimes par satellites (INMARSAT) et Annexe, faits à Londres le 3 septembre 1976;

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1979;

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1978;

Interpellation de M. Houben au ministre de la Prévoyance sociale et des Pensions sur « les indemnités en matière d'assurance maladie-invalidité »;

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1979;

Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1978.

Mercredi, 11 juillet 1979 :

Pas de séance publique.

Jeudi, 12 juillet 1979, à 10 et à 15 heures :

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979;

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1978;

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1979;

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978;

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979;

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978;

Projet de loi contenant le budget des Services du Premier ministre de l'année budgétaire 1979;

Projet de loi ajustant le budget des Services du Premier ministre de l'année budgétaire 1978.

Pour mémoire :

Projet de loi tendant à maintenir la diversité dans la presse quotidienne d'opinion;

Projet de loi attribuant au Roi certains pouvoirs afin d'assurer l'exécution du Traité instituant la Communauté économique européenne, notamment des directives du Conseil des Communautés européennes en matière de droit d'établissement et de libre prestation de services des médecins ressortissants des Etats membres de la Communauté économique européenne.

Questions orales.

Votes nominatifs sur l'ensemble des projets de loi dont la discussion est terminée.

A 15 h 30 m : Scrutin pour la prise en considération de demandes de naturalisation.

Vendredi, 13 juillet 1979, à 14 heures :

Eventuellement, reprise de l'ordre du jour de la séance de jeudi.

Het woord is aan de heer Van der Elst.

De heer Van der Elst. — Mijnheer de Voorzitter, op de agenda van de volgende week komen de gewestelijke begrotingen voor.

Bij de bespreking van de agenda van de volgende week wens ik namens mijn fractie te protesteren tegen de zogenaamde informele commissies voor gewestelijke begrotingen die vanochtend samen werden geroepen. Noch in onze wetgeving, noch in het reglement van de Senaat is enige basis te vinden voor het samenroepen van dergelijke commissies.

Wij hebben daartegen bezwaar, niet alleen omdat niet in dergelijke commissies is voorzien, maar voornamelijk ook omdat wij niet akkoord gaan met de samenstelling van de informele commissie voor de Brusselse gewestelijke begroting. Wij stellen vast dat het gewest Brussel in de samenstelling van deze commissie uitgebreid wordt niet alleen tot de faciliteitengemeente Kraainem maar zelfs tot de stad Vilvoorde.

Wij kunnen deze wijze van handelen niet goedkeuren. Wij hebben dan ook geweigerd leden aan te wijzen voor deze commissies of aan deze vergaderingen deel te nemen.

Voorts heeft mijn fractie mij verzocht de wens te richten tot de quaestuur opdat volgende week woensdag, 11 juli — er is geen plenaire vergadering — het Nederlandstalig personeel van de Senaat die dag vrijaf krijgt. (*Applaus op de banken van de Volksunie en op sommige liberale banken.*)

De Voorzitter. — Mijnheer Van der Elst, u hebt zelf de bespreking dienaangaande meegemaakt. De voorbereiding van de gewestelijke begrotingen werd besproken in de vergadering van de fractievoorzitters. Daar werd het voorstel gedaan dat de commissie voor de Financien zou beslissen over de begrotingen en dat er een gedachtenwisseling zou plaatshebben in een Vlaamse groep, een Brusselse groep en een Waalse groep. Uitdrukkelijk werd gezegd dat deze gedachtenwisseling niet op reglementaire wijze zou gebeuren, er geen stemmingen zouden worden gehouden en er ook geen verslagen zouden worden opgesteld. Van deze gedachtenwisseling kan natuurlijk mededeling worden gegeven door leden die eraan hebben deelgenomen.

De beslissing op parlementair vlak vindt in de commissie voor de Financien plaats, zo werd uitdrukkelijk verklaard.

Zijn daarmee de moeilijkheden van de baan ?

De heer Jorissen. — De vergaderingen blijven overbodig.

M. le Président. — La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Monsieur le Président, je crois que les commissions, pour informelles qu'elles soient, doivent désigner un rapporteur, lequel rédigera un avis qui devra être présenté à la commission des Finances. C'est ce qui a été décidé à la commission informelle des Affaires bruxelloises. Si je ne me trompe, la même commission des Affaires wallonnes a pris une décision identique. A mon avis, le document qui sera soumis à la commission des Finances peut être considéré comme un avis de la commission. Ce document existera donc; je pense même qu'il est déjà terminé.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, ik was aanwezig op de vergadering van de fractievoorzitters, waar over deze zaak werd gediscussieerd. Ik ben ook vanmorgen naar de informele vergadering van de informele commissie geweest om mijn voorbehoud te bevestigen en te bekrachtigen.

Ik sluit mij aan bij wat de heer Van der Elst heeft gezegd over de samenstelling van de commissie voor de Brusselse Aangelegenheden en de informele vergadering.

Het is bijzonder jammer dat men, nadat een zeker blijk van goedheid was betuigd om toch nog een tussenoplossing te vinden die uiteindelijk niemand zou kwetsen, thans datgene wil officialiseren, wat zo officieus en zo onreglementair is gebeurd in de commissie voor de Brusselse Aangelegenheden. (*Applaus op de liberale banken en op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — Je dois faire observer à M. Gillet que ni rapport ni vote n'étaient prévus dans ces commissions informelles.

Het woord is aan de heer Lahaye.

De heer Lahaye. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, mijn collega en vriend Van der Elst heeft daarnet een vraag gesteld aan de quaestuur. Ik meen dat ik die vraag zo maar niet mag laten voorbijgaan want die weg werd in de Senaat nooit bewandeld.

De quaestuur is verkozen door alle leden van de Senaat en geniet het vertrouwen van de senatoren.

Ik vraag mijn vriend Van der Elst dan ook in de toekomst dergelijke vragen niet in openbare zitting maar schriftelijk bij de voorzitter van de Senaat of bij de directeur-generaal van de quaestuur in te sturen. De normale procedure van onderzoek van de rekwesten wordt daarna gevolgd en de beslissingen vrij vlug genomen.

Mijnheer de Voorzitter, ik wenste dit duidelijk in het midden te brengen omdat soortgelijke incidenten problemen kunnen opleveren voor de diensten van de Senaat en dat wensen wij te vermijden.

De heer Vandewiele. — Zeer juist!

De heer Voorzitter. — Is de Senaat het eens met de voorgestelde regeling van de werkzaamheden?

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux? (*Assentiment.*)

Dan is aldus beslist.

Il en est ainsi décidé.

QUESTION ORALE DE Mme MATHIEU-MOHIN A M. HOYAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR «LA PROPAGANDE EN FAVEUR DE L'ENSEIGNEMENT NEERLANDAIS A BRUXELLES»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. MATHIEU-MOHIN AAN DE HEER HOYAUX, MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING, OVER «DE PROPAGANDA VOOR HET NEDERLANDS ONDERWIJS TE BRUSSEL»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Mathieu-Mohin au ministre de l'Education nationale.

La parole est à Mme Mathieu.

Mme Mathieu-Mohin. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, ma question, Monsieur le Ministre, concerne la propagande en faveur de l'enseignement néerlandais à Bruxelles.

Lors de la séance du Conseil culturel du 19 juin 1979, j'avais attiré votre attention sur la propagande organisée par affiches en néerlandais et en français par l'Education nationale, secteur néerlandais, nouvelle tactique pour flamandiser Bruxelles.

A ma demande de faire une publicité équivalente pour l'enseignement francophone à Bruxelles, vous m'avez promis d'étudier le problème et de mener une action adéquate en la matière.

Une nouvelle manœuvre publicitaire en faveur de l'enseignement néerlandais s'est fait jour: un tract en français et en néerlandais a été distribué dans toutes les boîtes à lettres à Bruxelles. Il vante les qualités imbattables de l'enseignement néerlandophone et indique, par carte géographique, la localisation des écoles.

Que compte faire votre département pour contrebalancer ce genre de propagande et attirer l'attention sur le rayonnement incomparable de la langue et de la culture françaises?

Il faudrait envisager un regroupement des divers réseaux de notre enseignement et de la commission française de la culture, afin de créer un pendant au «Vlaams Onderwijscentrum», qui s'occuperait essentiellement de la promotion de l'enseignement francophone.

Je pose aussi la question de savoir si l'Education nationale, secteur néerlandais, ne sort pas de l'autonomie culturelle en utilisant la langue française pour la promotion de l'enseignement néerlandophone.

M. le Président. — La parole est à M. Hoyaux, ministre.

M. Hoyaux, Ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, la publicité faite à Bruxelles en faveur de l'enseignement néerlandais a effectivement fait l'objet des préoccupations de divers parlementaires et je n'ai pas manqué de faire procéder à un examen de la situation.

Il est évidemment plus malaisé pour l'enseignement d'expression française de mener une action semblable. Que l'on veuille bien à cet égard se reporter au nombre d'institutions d'enseignement concernées et à la multiplicité des pouvoirs organisateurs: Etat, provinces, communes, libre, pour constater que l'aboutissement d'une concertation apparaît très problématique.

La suggestion de création d'un centre de l'enseignement de langue française me paraît intéressante mais ne pourra en tout état de cause être rapidement menée à terme. L'étude de la question se poursuivra au cours des prochaines semaines.

En ce qui concerne l'utilisation de la langue française par le département de l'Education nationale, secteur néerlandais, pour assurer la promotion de l'enseignement en langue néerlandaise, quelle que soit l'opinion individuelle que l'on puisse se former à cet égard, je crois qu'il convient de considérer qu'aucune disposition formelle n'empêche une autorité, nationale de surcroît, d'utiliser indifféremment l'une ou l'autre langue nationale.

DRINGENDE MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. STAELS-DOMPAS AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID «BETREFFENDE HET ARTIKEL 124 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 20 DECEMBER 1963 BETREFFENDE DE ARBEIDSVOORZIENING EN DE WERKLOOSHEID»

QUESTION ORALE URGENTE DE Mme STAELS-DOMPAS AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL «CONCERNANT L'ARTICLE 124 DE L'ARRETE ROYAL DU 20 DECEMBRE 1963 CONCERNANT L'EMPLOI ET LE CHOMAGE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de dringende mondelinge vraag van Mevr. Staels-Dompas aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Het woord is aan Mevr. Staels.

Mevr. Staels-Dompas. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, einde van vorige week hebben vele duizende jonge afgestudeerden de scholen verlaten. Met wat geluk en veel zoeken zullen een aantal aan werk geraken; anderen zullen, na 75 dagen ingeschreven te zijn als werkzoekenden, werkloosheidsvergoeding ontvangen. Maar voor enkele duizenden zullen de volgende dagen en weken zware ontgochelingen meebrengen. Zij zullen misschien geen werk vinden, maar ze hebben ook geen recht op werkloosheidsuitkeringen omdat het beheerscomité van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening hun studies als niet normaal voorbereidend tot een beroep bestempelt en zij dus niet het voordeel kunnen genieten van artikel 124 van het koninklijk besluit van 20 december 1963.

Het betreft hier onder meer de afgestudeerden uit het lager secundair technisch onderwijs van land- en tuinbouw, voor landbouwhuishouden, voor snit en naad, voor huishoudonderhoud, voor sierkunsten, het lager secundair beroepsonderwijs van land- en tuinbouw, voor huishoudkunde en gezinsverzorging, voor letterschilderen, decoratie van porselein, glaszijpers en zeefdruk en het vernieuwd secundair technisch onderwijs van de 2de graad.

Tot vóór de economische crisis die we thans kennen, vonden deze jonge werknemers nochtans gemakkelijk werk omdat ze goedkope arbeidskrachten waren.

Dit is de zoveelste vraag aan de minister van Arbeid en Tewerkstelling om onmiddellijk een einde te stellen aan de discriminatie ten aanzien van deze jonge mensen. Zij kregen en krijgen niet dezelfde kansen in het leven. Zij kunnen meestal niet verder studeren omdat ze behoren tot sociaal-economisch en cultureel zwakke milieus. Het grootste aantal onder hen zijn meisjes die omwille van een voorbijgestreefd rollenpatroon in deze studierichtingen terecht komen en dus dubbel gediscrimineerd zijn.

Het antwoord dat de heer minister gegeven heeft op een gelijkaardige vraag van collega Olivier in de Kamer van volksvertegenwoordigers en tijdens de bespreking van zijn begroting in de Kamer voldoet ons geenszins. Het principe dat aan de basis ligt van artikel 124 kennen we, maar dit moet nu juist gewijzigd worden. Dat dit geld kost weten we, maar het is onrechtvaardig dat universitair afgestudeerden en andere jongeren onder andere na middelbare studies, die ook niet rechtstreeks voorbereiden op een beroep, wel recht hebben op werkloosheidsuitkering, en dit niettegenstaande ze aan de samenleving reeds veel meer kosten tijdens hun lange studies.

Een aantal syndicale jeugdbewegingen en vrouwenbewegingen voeren op dit ogenblik een protestactie en zetten deze jonge afgestudeerden aan zich te laten inschrijven bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening als werkzoekende in de hoop dat tijdens de 75 dagen wachttijd de heer minister een gunstige beslissing zal treffen om artikel 124 te wijzigen.

Mogen zij dit van u verwachten, Heer Minister, of moeten we deze jonge mensen gelijk geven wanneer ze in hun actie bitter de vraag stellen: ... «of is dit zo'n typisch probleem dat niet in de Wetstraat geraakt omdat de zonen en dochters van «onze vertegenwoordigers» meestal niet tot deze groep behoren».

Mijnheer de Minister, het voorstel van onze collega's volksvertegenwoordigers, de heren Olivier en Lenssens, werd gisteren in de Kamer-commissie goedgekeurd. Mogen wij van u verwachten dat u dit voorstel zult steunen zodanig dat het zo vlug mogelijk wet kan worden. Aldus zal de bestaande discriminatie worden opgeheven.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Wulf.

De heer De Wulf, Minister van Tewerkstelling en Arbeid. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het geachte lid stelt opnieuw de kwestie van de uitbreiding van artikel 124 van het besluit van 1963, betreffende de arbeidsvoorziening van werkloosheid. Deze vraag tot uitbreiding van voormeld koninklijk besluit betreft voornamelijk de afgestudeerden uit het lager secundair technisch en beroepsonderwijs.

Ik had reeds de gelegenheid het standpunt van de regering in deze kwestie nader toe te lichten in een mondelinge vraag, mij gesteld in de Kamer van volksvertegenwoordigers en tijdens de bespreking van mijn begroting.

Ik heb er op dat ogenblik op gewezen dat de kwestie moet gezien worden in een globaal kader, meer bepaald omdat er voor deze kwestie niet alleen een probleem rijst van gelijkheid van behandeling, maar ook van financiële draagkracht.

Wat er ook van weze, wens ik er het geachte lid over in te lichten dat over dit probleem gisteren een beslissing werd genomen door de Kamer-commissie voor de Tewerkstelling en Arbeid, zoals zij het blijkbaar reeds heeft vernomen.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Reprise de la discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Hervatting van de algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous reprenons la discussion des projets de loi relatifs au budget des Postes, Télégraphes et Téléphones.

Wij hervatten de behandeling van de ontwerpen van wet betreffende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

La parole est à M. Emile Guillaume.

M. E. Guillaume. — Monsieur le Président, le budget du ministère des Postes, Télégraphes et Téléphones a fait l'objet de longues discussions

Ann. parl. Sénat — Session extraordinaire 1979
Parlem. Hand. Senaat — Buitengewone zitting 1979

en séances de la Chambre, ainsi que d'un excellent rapport de M. Biefnot. J'ai longuement analysé ce rapport ainsi que les multiples réponses que le ministre avait déjà données avec une grande précision, beaucoup de détails et une réelle objectivité.

Je pense qu'il serait superflu de recommencer toutes ces discussions.

Je mettrai par conséquent l'accent sur quelques points particuliers qui illustrent la situation de la Régie des télégraphes et téléphones et le malaise qui y règne.

Il s'agit en effet de ce problème. Les deux intervenants précédents l'ont d'ailleurs déjà souligné et je crois que nous sommes unanimes sur ce point, y compris le ministre des PTT.

La RTT constitue la troisième entreprise du pays, par son chiffre d'affaires, par les 28 000 agents qu'elle emploie et par son niveau annuel d'investissements. Malgré cela, elle ne poursuit pas une politique donnant satisfaction à sa clientèle qui, de jour en jour, de plus en plus, critique les services qu'elle serait en droit d'attendre. Ce n'est pas nouveau, je le sais, et bien loin de moi l'intention d'en faire porter la responsabilité à l'actuel ministre. Il a hérité d'une succession qui était elle-même le lourd et angoissant héritage de nombreuses années d'activités non adaptées aux besoins. Il faut donc remédier à cette situation et tenter de redresser le bateau quelque peu à la dérive.

La discussion de ce budget arrive à un moment propice puisque tout récemment, le Front commun syndical a une fois de plus pris une position, soulignant la situation dans laquelle se trouve la RTT.

Voyons donc ce qui ne va pas et comment y remédier.

Il y a les manquements techniques que tous les abonnés déplorent, qu'ils soient wallons, flamands ou bruxellois, avec une différence toutefois, c'est que les Bruxellois en sont les plus grandes victimes, l'encombrement des lignes étant plus important à Bruxelles. La semaine dernière encore, téléphonant à Nivelles, je me trouvais en contact avec mon correspondant ayant en interférence une communication d'un officier du camp d'Elsborn. Par discrétion, je ne vous dirai pas ce que j'ai entendu ayant immédiatement interrompu ma communication par simple déontologie. Un autre correspondant de province, cette fois, est resté durant douze jours sans téléphone, parce que la tempête du lundi de Pentecôte avait arraché sa ligne qui avait la malchance d'être aérienne. Et je vous assure que ce n'était pas la faute du personnel de ce bureau provincial, trop peu nombreux et complètement surchargé.

Comment s'étonner dès lors qu'il y ait 75 000 demandes de raccords en attente? C'est grave sur le plan économique, c'est tragique sur le plan humain. Je pense en disant cela à ces vieux couples placés dans des homes de retraite et qui attendent depuis plus de 18 mois et parfois même depuis plus de 30 mois leur raccordement. Ce n'est pas de la mauvaise volonté de la part des services des PTT, je le précise, bien au contraire. C'est le manque de personnel qui en est responsable. Dans des cas semblables, il me semble qu'une priorité devrait être accordée aux malades, aux handicapés et aux vieillards qui bien souvent n'ont plus que ce seul moyen de communication avec l'extérieur.

Je ne m'étendrai pas davantage sur l'aspect technique. Je pourrais allonger indéfiniment mon exposé. Ces déficiences je le répète ne sont pas dues au personnel, ni à sa bonne volonté, ni à sa qualification. Elles sont dues à l'insuffisance du personnel et à des procédures périmées de fixation de cadre, ou d'autorisations de recrutement. Le système en vigueur en vue de l'appel en service de personnes qui ont subi l'examen de recrutement est tout à fait périmé. Non seulement on fait passer un nouvel examen à des gens en possession du diplôme requis, mais encore l'attente des résultats dure des mois et des mois. J'ai ici l'exemple d'une candidate ayant présenté ses examens en février 1978 et qui, à ce jour, n'a reçu aucune nouvelle. Vous ne viendrez pas me dire, Monsieur le Ministre, qu'il faut attendre presque un an et demi pour obtenir le résultat de ces examens, à moins d'avoir affaire à des professeurs qui travaillent vraiment très lentement.

Que sera-ce demain, Monsieur le Ministre — et demain c'est le 1er octobre —, quand la semaine des 38 heures sera d'application? C'est le gros problème qui doit certainement retenir votre attention.

Qu'en est-il de la politique qu'a poursuivie avec moult difficultés votre prédécesseur, M. Defosset, et qui consistait en toute logique et en toute humanité à muter le plus possible d'agents vers un lieu de travail le plus proche de leur domicile? Je comprends que dans la situation actuelle cela soit aussi compliqué que la quadrature du cercle.

Il semble pourtant que ce soit une mesure saine, prise dans l'intérêt du service et des membres du personnel à qui l'on peut éviter ainsi des navettes de trois, quatre ou cinq heures par jour.

Dès lors, où faut-il trouver la cause de ces déficiences? Quels sont les remèdes à envisager? Je pense que ce n'est pas une question de

personnes, et je ne voudrais pour rien au monde que quiconque voit dans mon exposé un reproche personnel. C'est, à mon avis, dans les structures actuelles qu'il faut en chercher les causes. La loi sur le contrôle des parastataux, si elle est nécessaire, doit être appliquée plus souplesment. Telle qu'elle est, elle entrave la gestion efficace de la régie. Je n'ai pas dit que ce contrôle ne devait pas exister. Nous avons eu, dans le passé, la preuve de sa nécessité. Mais je crois qu'il faudrait alléger les procédures et les interventions d'autres différents départements, qui ne font que freiner les solutions. En un mot, c'est la tutelle sur votre gestion qu'il faut revoir, afin que cette dernière puisse s'exercer en tenant compte davantage des besoins spécifiques de l'exploitation et non pas dans l'optique d'une plus grande uniformisation avec le secteur public.

Je comprends le public qui est en droit de réclamer un service meilleur. Il a raison. Mais je comprends aussi votre personnel qui fait avec les moyens du bord des efforts qui ne sont ni appréciés, ni rémunérés à leur juste valeur.

J'aborde un autre point de mon intervention relatif à la *Citizen Band*. Lors de votre déclaration à la Chambre, vous avez précisé qu'un projet en la matière était déposé et à l'étude. Je voudrais savoir où il en est.

C'est un véritable phénomène social, qui conditionne bon nombre de travailleurs et particulièrement d'indépendants. Je pense aux médecins, aux vétérinaires, garagistes-dépanneurs, non seulement des sites urbains mais aussi aux ruraux pour qui ce moyen de contact est un véritable outil de travail. J'espère que vous pourrez, dans votre réponse, être un peu plus explicite qu'à la Chambre, où aucune précision n'a été donnée quant au moment où l'on peut normalement espérer voir adopter le projet.

Mon troisième propos se rapporte à la Régie des Postes. Je ne m'y attarderai pas, bon nombre de mes remarques précédentes pouvant s'appliquer à ce chapitre. Je rappellerai simplement comme chaque année la question des jours de congé en retard parce qu'il ne me semble pas qu'une solution ait été trouvée.

Et puisque j'en suis au chapitre des Postes, je voudrais faire allusion à la sécurité des agents chargés des transferts de fonds. Il y a quelques semaines à peine, un drame a coûté la vie à un postier de Schaerbeek. Devant la violence, la recrudescence du banditisme, n'y a-t-il pas lieu de prendre des mesures garantissant la vie des agents? Ne devrait-on pas, d'autre part, être plus vigilant quant à la mentalité et à la moralité de certains de ces agents?

Comme pour la RTT, je demande au ministre de poursuivre la politique de mutation des postiers vers un lieu de travail proche de leur domicile. J'ai souligné l'importance que j'y attache dans l'intérêt des postiers eux-mêmes. Et c'est vrai aussi bien pour les Wallons que pour les Flamands. Ils gagneront tous en temps de déplacement, en argent et en fatigue. Et nous, à Bruxelles, nous ne connaissons plus l'ennui d'avoir un facteur parlant à peine le français et lisant une adresse avec difficulté, ne comprenant pas, par exemple, — je parle ici de cas concrets et non pas d'images — que Bonekruiddaan n'est autre qu'avenue de la Sarriette, que Wilgendreef se traduit par Drève des Saules et qu'on ne traduit pas rue Blanche par Wittestraat, Blanche étant le nom d'un général. (*Sourires.*)

La situation de votre département est difficile, j'en suis conscient, Monsieur le Ministre. Elle n'est toutefois pas désespérée et on peut y remédier avec un peu de bonne volonté et d'imagination. C'est le sens de mon intervention. J'espère que ces quelques idées émises avant le vote du budget, pourront y contribuer. Cette administration regroupe un personnel dévoué, qualifié et bien intentionné qui a fait ses preuves dans le passé et qui fut même héroïque en une période plus pénible que celle-ci. Il ne demande qu'à les faire encore dans l'avenir. Je tenais à lui rendre cet hommage et à vous assurer de notre collaboration. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderborght.

De heer Vanderborght. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, er rekening mee houdende dat de kwestieuze begroting voor meer dan de helft is opgebruikt, dat deze begroting reeds het voorwerp uitmaakte van een ruime bespreking en dat wij staan met een gloednieuwe minister die wij bezwaarlijk kunnen interpelleren over zijn gevoerd beleid, beperken wij ons tot enkele vaststellingen en suggesties.

Wij nemen ons voor — en ook tal van collega's — de begroting 1980 ten gronde te bespreken en te laten voorafgaan van voldoende hearings en bezoeken; dit laatste werd trouwens al toegezegd door de minister. Hiervan nemen wij graag akte.

Vandaag kunnen wij ons niet onbetuigd laten voor de sociale beroering die heerst onder het personeel van de Regie van Telegrafie en Telefonie. De recente prikkacties wijzen op een diepgaande malaise.

Eigennaardig genoeg worden de eigen verzuchtingen van het personeel gekoppeld aan de ontgoocheling van de aspirant-abonnees die diep gegriefd zijn door het lang wachten op een telefoonaansluiting.

*De heer Lacroix, eerste ondervoorzitter,
vervangt de heer Robert Vandekerckhove als voorzitter*

Bij het personeel van de RTT is blijkbaar een onderbezetting. Het statutaire kader voorziet een effectief van 28 173 agenten en op 31 december 1978 waren er slechts 27 778 in dienst, waarvan 1 596 nog te regulariseren tijdelijke personeelsleden.

De heer minister heeft het voornemen het kader in 1979 uit te breiden tot minimum 29 365 en maximum 30 700 eenheden.

Mogen wij vernemen hoeveel laureaten van vroegere examens nog steeds in de werfreserve staan?

Er dient dringend iets gedaan te worden voor de regularisatie van de tijdelijken. Het bezorgt spanningen onder het personeel wanneer de verscheidenheid van de arbeidsvoorwaarden bestendig wordt.

Ook de organisatie van de examens laat te wensen over. De organisatie per regio is dringend gewenst en de verbetering en dus ook het beoogde eindresultaat — de aanwerving — vergen veel te veel tijd.

In tijden van recessie ware het best dit verbeteringswerk van de examens toe te vertrouwen aan een vast team dat er zich full-time tijdens een bepaalde periode kan voor inzetten.

Kan er, in overleg met de RVA en het VWS, geen maatregel getroffen worden om werkloze afgestudeerden tijdelijk aan een job te helpen?

Begrijpe wie kan, maar de lange wachtlijsten van de aspirant-abonnees is onverklaarbaar.

In het Antwerpse dient men nu vaak reeds 2 à 3 jaar te wachten vooraleer een aansluiting op het telefoonnet kan verwezenlijkt worden. Deze vertraging is te wijten aan werken die dienen uitgevoerd te worden door derden of bij gebrek aan materiaal.

Wie kan hierbij komen als elkeen een inspanning moet doen om de economische crisis te bestrijden?

Mogen wij vernemen of er achterstallen zijn bij het leveren van bestelde materialen? Is het aantal gespecialiseerde firma's voor het uitvoeren van laswerken en kabelleggen te gering?

Kan dit niet verholpen worden door een soort vooruitgangskontrakten, waardoor de spanning voor het uitvoeren van dit soort werken wordt weggenomen?

Kan een aannemer, die verwaarloost op de gestelde datum de werken aan te vangen, ongestraft blijven?

In de Kamer beloofde de heer minister een studie van de kosten inzake de interzonale gesprekken. Gaat men hier werk van maken?

Hij sprak ook over de moeilijkheden die bestaan om inlichtingen te verstrekken over de exploitatieresultaten per gewest! Wij gaan akkoord met een centrale boekhouding, maar een goed management eist een opsplitsing per gewestelijke directie.

Bij de Regie der Posterijen zijn de moeilijkheden bij de diensten van de postcheck voldoende bekend en wil deze dienst zich handhaven dient er dringend een kentering gebracht te worden.

Inzake de toestand bij de sociale dienst dient dringend gezocht naar toekomstige gezonde toestanden in overleg met het personeel en de inspectie van Financiën, beter dan schimmen na te jagen.

De heer Vernimmen. — Dat moet u zeggen aan uw vakbonden die in het verleden de sociale dienst afwezen. Daarover moet u iets zeggen.

De heer Vanderborght. — Dat was het verleden. Laten wij nu denken aan de toekomst, collega.

Voor de vernieuwing en modernisering van de gebouwen vragen wij prioriteit voor het gebouw voor de zegeldienst en voor de dienst der voorraden te Mechelen.

Zij die dit gebouw bezochten weten hoe oncomfortabel het is en in welke onhygiënische voorwaarden het personeel dient te werken. Het is een dienst die renderend kan gemaakt worden voor binnen- en buitenland, die trouwens over de grenzen heen een zeer goede reputatie geniet. Degenen die verantwoordelijk zijn voor het beleid zouden een grove fout begaan niet te zorgen voor een functionele huisvesting van deze dienst en dat het personeel beschikt over een moderne outillering.

Niet om u te vervelen maar om de ernst aan te tonen willen wij u nog even onderhouden over de inplanting van het sorteercentrum Antwerpen-X in de wijk «Oude Landen» te Antwerpen. Het gaat hier niet enkel over het weinig groen dat men de Antwerpse bevolking, vooral deze van de

Luchtbal, wil ontnemen, maar ook voor het tewerkgestelde personeel biedt de inplantingsplaats niet de gewenste oplossing.

Wij vragen niet dat de dienst zou gedecentraliseerd worden, maar dat hij centraal zou blijven doch elders ingeplant om te voldoen aan de eisen van de concentratie van de administratieve diensten in de stad Antwerpen. Gewestvorming mag geen nieuwe centralisatie in de hand werken.

Inplanting elders komt ook tegemoet aan de vraag om van Antwerpen een bewoonbare stad te maken. De stad heeft natuurlijk deze gronden aangekocht van het departement van Landsverdediging en wil die nu kwijt aan de regie, maar daar moet het personeel van de post niet het slachtoffer van zijn.

Wij begrijpen maar al te best de ongerustheid van de directie van de post die al voorziet dat bij het annuleren van de inplantingsplaats de «Oude Landen», het project naar de Griekse kalender wordt verwezen, daar waar een modern en nieuw gebouw dringend noodzakelijk is.

Wij vernemen dat u zich persoonlijk van de plaatselijke toestand gaat vergewissen. Indien u de direktie de waarborg geeft dat het project waar ook spoedig wordt gerealiseerd, dan spreekt niemand meer van de «Oude Landen».

Wij besluiten.

Mijnheer de Minister, van de korte inlooperperiode die u tot dusver genoot, hebt u gebruik gemaakt om u in de materie van de problematiek in te werken. Wij geven u krediet en zeggen vanwege de CVP u alle medewerking toe.

Wij hopen dat u in overleg met de commissie van de Senaat eveneens zult samenwerken en onze agenda zult voorzien van nuttig werk. In verband daarmee stellen wij ons de vraag of het niet nuttiger ware geweest het ontwerp tot regeling van de *Citizen Band* bij de Senaat aanhangig te maken?

De CVP zal uw begroting stemmen en spreekt de hoop uit dat u flink werk zult verrichten en de geschiedenis zult ingaan als een minister «arm aan woorden, maar rijk aan daden». (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vernimmen.

De heer Vernimmen. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, het was mijn bedoeling in herhaling te vallen met mijn uiteenzetting gehouden in de bespreking van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1969, dus tien jaar geleden, omdat de problemen die thans bestaan, zowel bij de RTT als bij de Regie der Posterijen, toen reeds door mij werden besproken. Elk jaar opnieuw heb ik op bepaalde problemen gewezen, om aan te tonen dat de RTT en de Regie der Posterijen, indien geen ingrijpende maatregelen werden getroffen, tot — wat een krant het enkele dagen geleden noemde — een puinhoop zouden worden gemaakt.

Indedaad, reeds geruime tijd gewaagt de pers van problemen die niet toevallig, doch wel bestendig aanwezig zijn bij de RTT. Het betreft vooral de lange wachttijden voor nieuwe abonnees, de vertraging waarmee verhuizingen van telefoon-installaties en de herstellingen worden uitgevoerd. Enkele dagen geleden nog maakte de pers melding van het ongenoegen dat heerst onder het personeel van de RTT en dat, begin deze week, is uitgemond in korte verwittigingsstakingen.

Er zal veel diplomatie nodig zijn om te verhinderen dat na het verlof enkele tienduizenden agenten, zowel van telegraaf en telefoon als van de posterijen tot een staking zullen overgaan met al de gevolgen die daaraan verbonden zijn voor het openbaar leven.

Uit uw exposé, voorgedragen ter gelegenheid van de bespreking van de begroting van 1977, heb ik menen te begrijpen dat u ten volle met de huidige moeilijkheden bent vertrouwd. Ik meen oprecht dat u alles in het werk zult stellen om zulks in de kortst mogelijke tijd en op de terreinen waar het mogelijk is te verhelpen. Ik ben het met u eens dat deze problematiek te wijten is aan bepaalde aan deze regioën opgelegde bezuinigingsmaatregelen van de vorige regeringen.

Ik wens hierover even uit te weiden. Tien jaar geleden heb ik er inderdaad de nadruk op gelegd dat het geen zin had een regie zoals die van TT en later die van de Posterijen onder de controle te brengen — door de wet van 1954 — van de inspectie van financiën. Deze inspectie is, sta mij toe het te zeggen, onbevoegd ons een oordeel te vellen over de werking van deze regioën, die niet alleen administraties zijn, maar die ook een technisch gedeelte bevatten dat zeer sterk evolueert. Bijgevolg is het onmogelijk dat een inspectie van financiën moet oordelen over de rentabiliteit van bepaalde elektronische apparatuur, satellieten enz.

Kortom, de wet van 1954 is en blijft een rem. Indien men daarvoor geen oplossing vindt, dan zullen al de door u gedane inspanningen, Mijnheer de Minister, nutteloze inspanningen zijn geweest, en zal de puinhoop waarover wordt geschreven blijven bestaan.

Concreet hebben de bezuinigingsmaatregelen voor de regie van TT alleen tot gevolg gehad dat een wervingsstop werd opgelegd en dat bepaalde kredietbeperkingen werden ingesteld. Voor een bedrijf — laten wij het rustig zo noemen — dat enerzijds jaarlijks enkele honderden personeelsleden laat afvloeien, vooral wegens pensionering, en anderzijds het hoofd moet bieden aan een werkelijk belangrijke expansie, wordt dit inzake beheer catastrofaal.

In 1977 en 1978 beliep het aantal nieuwe telefoonaansluitingen 109 000 en 126 000, terwijl voor 1979 een toename voorzien is van 130 000.

Het hoeft geen betoog dat spijs alle maatregelen tot rationalisering en opvoering van de produktiviteit een dergelijk personeelsbeleid nefaste gevolgen moet hebben. De resultaten liegen er niet om. Circa 70 000 aspirant-abonnees wachten gemiddeld drie maanden op een aansluiting en 10 000 abonnees wachten op een aansluiting na verhuizing. Ik geloof wel dat daarin stilaan een kentering zal komen. U hebt reeds enkele maatregelen genomen, waarvoor wij u trouwens oprecht danken.

Mijnheer de Minister, u hebt ook gezegd dat u zult trachten tot statutaire aanwervingen over te gaan. Dat is een goed idee. U moet er ook rekening mee houden dat het personeelsbeleid in de RTT en in de Regie van Posterijen niet vergelijkbaar is met het personeelsbeleid in andere parastatale instellingen en ministeriële diensten.

Veel van deze diensten zijn exploitatiediensten waarin gewerkt wordt, niet alleen de hele dag maar ook 's avonds, 's nachts en tijdens het weekend. Zulks heeft tot gevolg dat wanneer men zomaar aanwerft, zelfs statutair, na enkele maanden of jaren bij de eerste gelegenheid heel wat personeelsleden weer verdwijnen. U kunt examens uitschrijven waar duizenden aan deelnemen, maar het resultaat is dat er na een paar jaar slechts enkele honderden in dienst blijven van de RTT of van de Regie der Posterijen.

Dit is een probleem waarmee deze instellingen sedert jaren geconfronteerd worden. Deze moeilijkheden zijn niet van de baan met de aankondiging van statutaire aanwervingen.

Voor bepaalde niveaus moet men zeer vlug de weddeschalen herzien. Weet u dat voor de laagste categorie, deze van de installateurs en van andere personeelsleden, die niet hoog geschoold moeten zijn maar die toch een kleine technische bekwaamheid moeten bezitten, de weddeschaal zelfs lager is dan het wettelijk minimumloon.

Hoe kan dan nog een bepaalde aantrekkingskracht worden uitgeoefend om een loopbaan op te bouwen in een van deze regioën.

Naast de statutaire aanwervingen, naast een beter geldelijk statuut, zult u moeten overgaan tot de aanwerving van tijdelijk personeel, of u dit wil of niet. De aanwerving van stagiairs of BTK-ers is een goede oplossing voor andere ministeriële diensten, maar is zeer slecht geschikt voor de RTT, waar de opleiding in het technisch kader of in de exploitatiecentra maanden vergt. Men werft een stagiair aan, na enkele maanden is hij op de hoogte van het werk en nog enkele maanden later moet hij worden afgedankt in overeenstemming met de wettelijke beschikkingen ter zake. Welk een negatief voorbeeld van efficiënt beheer!

Bijgevolg meen ik dat, naar het voorbeeld van uw voorgangers die daarvoor nochtans scherp werden bekritiseerd, het aanwerven van o.a. toegevoegde tijdelijke installateurs dringend vereist is. Zulks kan geen aanleiding geven tot moeilijkheden wanneer bepaalde minimumeisen worden gesteld.

In een bepaalde periode in het verleden gebeurde dit op ernstige wijze en vandaag nog zijn duizenden aldus aangeworven personeelsleden in dienst. In de periode van hoogconjunctuur werd echter iedereen aanvaard en dat heeft de faam van de regioën geschaad.

Ik vraag u, Mijnheer de Minister, dat u aan het personeelsbeleid zeer veel aandacht zou besteden, want het statutair personeel is de ontmoediging nabij.

Nog enkele woorden over de gebouwenpolitiek van de RTT, een zeer moeilijk terrein, vermits het jaren geleden aanleiding heeft gegeven tot grote debatten. Ik herinner mij in de eerste plaats dat senator Vandezande op een bepaald ogenblik vragen is gaan stellen o.a. over het beheer op dat gebied.

Het heeft geleid tot de afdanking van de directeur-generaal van de RTT.

Men heeft hier ook een grote fout gemaakt, Mijnheer de Minister, Men heeft systemen en menschen met elkaar vermengd. Men heeft het systeem voor het bouwen van de nodige installaties willen veranderen. Ik stel vast dat sedert jaren bijna niet meer wordt gebouwd en dat, wanneer men het wel doet, het gebeurt met jaren vertraging, wat meteen betekent dat het bouwen nu veel meer kost dan in het vroegere systeem dat men heeft veroordeeld. Het systeem dat vroeger werd toegepast was veel efficiënter én voor de techniek én voor het personeel van de RTT.

Men heeft kritiek uitgebracht op de te mooie gebouwen. Maar ambtenaren hebben volgens mij het recht om te werken in mooie en zelfs luxueuze gebouwen, omdat zij daar het grootste deel van hun leven in doorbrengen. Men heeft van die vroegere bouwpolitiek afstand gedaan.

Men bouwt niet meer, en wat men bouwt, noem ik schandalig, ermee rekening houdend dat het personeel er bijna zijn heel leven moet in doorbrengen.

Ik houd hier een pleidooi voor aangepaste gebouwen, ook wat de RTT betreft, want die gebouwen moeten niet alleen dienen voor het personeel, maar ook voor de machines. De technologie is zeer belangrijk bij het beheer van de RTT. Men mag daar geen achterstand oplopen. Ons land heeft bijna altijd aan de spits gestaan op gebied van de telecommunicatie. Door de politiek die we nu voeren, riskeren we op dat gebied een belangrijke achterstand op te lopen tegenover andere Europese landen. Dat is niet wenselijk.

Een paar woorden, Mijnheer de Minister, over de Regie der Posterijen, waarop de jongste maanden en jaren zeer veel kritiek werd uitgebracht. Ik weet dat u bekommerd zijt om het personeel van de Posterijen en dat u zult trachten zo vlug mogelijk de goede faam van deze instelling van openbaar nut te herstellen. Nochtans mag hier ook het personeel niet alleen aansprakelijk worden gesteld voor de minder goede gang van zaken.

Ik wil er ook op wijzen dat de aanwervingsmethode van het personeel werkelijk zou moeten worden gewijzigd. Sedert jaren zijn er in deze regie duizenden contractuelen werkzaam. Pas nu werd opnieuw met een wervingsprocedure begonnen voor het statuut van de hulpkrachten. Men heeft dat nog maar pas gedaan of er worden reeds nieuwe categorieën van contractuelen in uitzicht gesteld, dikwijls ook in de vorm van stagiairs, tewerkgestelde werklozen en werklozen die deel uitmaken van het bijzonder tijdelijk kader.

Over het algemeen wordt in gunstige zin over het merendeel van deze categorie werklozen gesproken. Het kan evenwel niet worden ontkend dat ze waarschijnlijk minder gemotiveerd zijn dan degenen die in de privé-sector worden tewerkgesteld. Niemand onder hen heeft immers de mogelijkheid om te worden opgenomen in het vast personeelskader. Na afloop van hun contract worden ze zonder meer afgedankt en vervangen door nieuwe gegadigden.

In de privé-sector worden de beste elementen en ook degenen die voldoening schenken in het algemeen definitief in dienst genomen. Het komen en gaan van personeelsleden werkt sterk op het humeur van de andere personeelsleden omdat zij daardoor het werk moeilijk behoorlijk kunnen organiseren.

Ik vestig ook de aandacht op de gebrekkige opleiding van het personeel van de Regie van Posterijen. In de particuliere financiële instellingen wordt de opleiding van het kaderpersoneel, de beheerders van filialen en het gewone personeel met de meeste zorg voorbereid. Bij iedere bevordering is er een aangepaste opleiding. Ook in dit opzicht wordt het personeel van de Posterijen stiefmoederlijk behandeld.

Hetzelfde moet worden gezegd over de beheersformule. De toestand is nog veel erger dan bij de RTT, allicht omdat de Regie van Posterijen slechts dateert van 6 juli 1971, doch onderworpen blijft aan een overgedreven controle ingesteld door de wet van 1954.

Dat is vooral vast te stellen bij het beheer van de gebouwen, zowel in Vlaanderen, Wallonië, als in Brussel. Het verschil met de gebouwen van de privé-banken, de ASLK en de agentschappen van het Gemeentekrediet is opvallend. De gebouwen van de Posterijen zijn in de staat waarin zij zich over het algemeen bevinden, een openbare dienst onwaardig.

Mijnheer de Minister, ik moge nog een paar woorden zeggen over het Bestuur der Postchecks. De jongste maanden is ook daarover veel geschreven. Wij zijn u dankbaar omdat u een ernstige inspanning hebt gedaan om qua computers een verzoening te bereiken tussen concurrerende firma's. Wij hopen dat er tot een billijke oplossing zal worden gekomen. Wij pleiten meteen voor een betere rationalisatie van de diensten en het commercieel uitbouwen van de Postcheckdienst. De heer Maes heeft gesuggereerd om die dienst gewoonweg over te hevelen naar de ASLK. Verkieslijker ware de Postcheckdienst betere werksomomstandigheden te geven opdat hij zou kunnen concurreren met de andere financiële instellingen. De dienst zou dan opnieuw een werkelijke dienst van openbaar nut kunnen worden.

Mijnheer de Minister, nog een paar woorden over de sociale dienst der Posterijen, waarover al vaker werd gesproken. Na de uiteenzetting van de heer Claeys in de Kamer en sommige redevoeringen in de Senaat, heb ik de indruk dat de sociale dienst der Posterijen slechts door één man wordt beheerd en dat voor de tekortkomingen slechts één man verantwoordelijk is, vanzelfsprekend dan een socialist. Sta mij toe op te merken dat de sociale dienst der Posterijen evenveel, maar niet meer doet dan andere sociale diensten van parastatale instellingen of regies. Het is een dienst die paritair wordt beheerd.

Dat betekent dat de vakbewegingen het beheer van de sociale dienst waarnemen. Ik zeg wel «de vakbewegingen», wat wil zeggen dat men gemeenschappelijke verantwoordelijkheid draagt voor het beleid van deze sociale dienst.

Indien er fouten worden gemaakt — ik herhaal ter intentie van de heer Vandezande wat ik heb gezegd met betrekking tot de moeilijkheden in de RTT — dan moeten deze worden bestraft, wie de betrokken ambtenaren ook zijn.

Ik vind het betreurenswaardig personen te beschuldigen zonder de feiten naar voor te brengen. De sociale dienst van de Posterijen wordt paritair beheerd en er is bijgevolg een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Wij hebben zeer veel gelezen over het beheer van de vakantiehuisen enzovoort. Wanneer ik de brochure van de sociale dienst der Posterijen inkijk, dan zie ik dat verschillende beheerders verantwoordelijk zijn voor de sectoren van deze sociale dienst. Het beheer van de vakantiehuisen en de restaurants ressorteert niet onder de hoofdverantwoordelijke van wie men in de pers zoveel gewag maakt, maar onder iemand van een andere syndicale beweging. Ik wens dit te onderstrepen omdat de pers op dat probleem in de jongste maanden herhaaldelijk is teruggekomen.

Wanneer men het beheer aan vakbonden toevertrouwt, dan moet men er ook rekening mee houden dat zij anders, maar daarom niet slechter beheren dan volgens de klassieke administratieve normen die worden gesteld en dat zij sommige problemen anders benaderen.

Men spreekt van té grote slordigheid en men vraagt of er geen misbruiken zijn. De bevolking en vooral het personeel van de posterijen zouden ermede gediend zijn dat daaromtrent klaarheid komt en dat in dit verband beslissingen worden genomen. Wij staan er echter op dat aan de sociale dienst, die een verworvenheid is van de vakbonden, niet wordt getornd.

Mijnheer de Minister, u staat voor vele en moeilijke problemen. Wij verwachten dat u een doeltreffende politiek zult voeren en dat u aandacht zal geven aan de suggesties die hier herhaaldelijk werden gedaan.

Wij hopen dat het beheer van de regies en de oriëntatie daaraan te geven ernstig worden genomen. Die regies zijn inderdaad aan het aftakelen, iets wat sommigen in dit land misschien wel wensen.

U moet niet alleen een doeltreffende maar ook een gedurfde politiek voeren. Het spreekt vanzelf dat wij u bij het nemen van moeilijke beslissingen zullen helpen en dat wij uw begroting zullen goedkeuren. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Gerits.

De heer Gerits. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, een analyse van reeds vroeger in de Senaat, zoals ook tijdens de jongste weken in de Kamer gevoerde besprekingen, stelt duidelijk in het licht dat er achter het in de voorbije jaren gevoerde beleid grote vraagtekens dienen te worden geplaatst.

In de examenperiode waarin wij leven, zou dergelijk resultaat een totaal onvoldoende behalen.

Aan de Senaat wordt echter niet gevraagd punten te geven op een examen of een oordeel te vellen over een activiteitenverslag, zeker niet nadat een andere titularis aan het hoofd van het departement, waarover wij vandaag handelen, is gekomen.

Aan de Senaat wordt als voornaamste beslissing gevraagd een programma met inkomsten en uitgaven van de Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor 1979 goed te keuren.

In zijn geheel gaat het over 125 miljard.

Mijnheer de Minister, het is ons aller zorg dat deze uitgaven in 1979 zouden gebeuren tot grotere tevredenheid van het publiek, dat dagelijks in contact komt met deze diensten, en dat thans voortdurend veelvuldige protesten laat horen. Wij hopen dat zij gebeuren tot grotere tevredenheid van de meer dan 80 000 personeelsleden, die met prikkacties en 24-urenstakingen duidelijk willen maken dat het voor hen zó niet langer meer kan.

Wij vragen met aandrang dat zij ook zouden gebeuren tot grotere tevredenheid van het bedrijfsleven, waar men lang dikwijls wanhopig wordt door de verwarrende invloed van de slecht werkende diensten van dit departement.

Mijnheer de Minister, bij uw inleiding tot de besprekingen in de Kamercommissie hebt u in verband met de PTT gezegd dat er voor 1979 een belangrijke accentverschuiving terug te vinden is in de begroting. Op het einde van het Kamerdebat in openbare vergadering hebt u verklaard dat uit de bespreking nog maar eens duidelijk bleek dat de problemen belangrijk en uiteenlopend zijn en hoe moeilijk het is ze snel en doeltreffend op te lossen.

Namens de fractie waartoe ik behoor en als Limburgs waarvan ik provinciaal senator ben, kan ik u onze totale steun toezeggen voor uw opdracht, op conditie echter dat er inderdaad accentverschuivingen komen en dat het hekken niet aan de oude stijl blijft hangen.

Er is daarbij een accentverschuiving die voor vele honderdduizenden landgenoten belangrijk is en die ik alsnog in uw verklaringen niet terugvond.

Het gaat om een accentverschuiving in de richting van de periferische provincies en streken van ons land. Het lijkt geen twijfel dat periferische streken in velerlei opzichten benadeeld zijn in deze materie. Hun communicaties met de centrale diensten kosten altijd aanzienlijk meer, hun communicatie is altijd aanzienlijk moeilijker.

Hun aanspraak op een moderne uitrusting loopt altijd achterop. Hun klachten worden steeds het minst gehoord of opgevolgd. Hun wensen komen steeds het laatst aan de beurt. Zelfs het eigen personeel van de eigen diensten komt steeds het laatst aan bod met rechtmatige wensen en verzuchtingen. Velen onder hen worden gedoemd jarenlang in onmogelijke omstandigheden en op onmogelijke uren te pendelen, omdat men hen in de centrale diensten zogezegd niet kan missen. Men gaat te gemakkelijk voorbij aan het feit dat ze in eigen streek, in de eigen diensten, even erg gegeerd worden.

De heer Robert Vandekerckhove treedt opnieuw als voorzitter op

Mijnheer de Minister, mijn betoog wil helemaal geen bedreiging zijn, maar ik wil formeel verklaren dat, indien de accentverschuiving niet gaat in de richting van de periferische streken, er niet langer kan worden gerekend op de steun uit onze provincie.

Wij geven een nieuwe kans aan een nieuwe minister. Wij hopen en wensen dat wij niet zullen teleurgesteld worden in onze grote verwachtingen. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

M. le Président. — La parole est à M. Tilquin.

M. Tilquin. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, je m'efforcerai d'être bref, d'autant qu'il est presque impossible d'éviter des redites, mes prédécesseurs ayant déjà abordé de nombreux points. En outre, ce budget étant engagé pour plus de la moitié, nous avons l'air de jouer les cavaliers d'Offenbach. *(Sourires.)*

De plus, quand nous parcourons le rapport présenté à la Chambre des représentants, les comptes rendus des débats qui y ont eu lieu en assemblée et l'un de vos discours reproduit dans la presse et alors que nous avons assisté aux travaux de la commission des Communications du Sénat, nous constatons que toutes les questions vous ont été posées et que vous y avez toujours répondu. On peut dès lors se demander ce que l'on pourrait encore ajouter, d'autant que cela dure depuis des années.

Je tiens cependant à vous féliciter de la rapidité avec laquelle vous avez appréhendé vos responsabilités et de la connaissance profonde que vous avez déjà des problèmes qui sont les vôtres alors que vous êtes ministre de ce département depuis peu.

Une grande lassitude envahit l'opinion publique car rien ne change. Et comment voulez-vous qu'il y ait changement quand les solutions proposées sont des restrictions budgétaires et la stabilisation du nombre d'agents alors que la quantité d'opérations à traiter est sans cesse en augmentation, quand le matériel est, paraît-il, inadéquat parce que vétuste ou quand on n'en connaît pas le fonctionnement s'il est nouveau ?

On nous a réconfortés en nous disant que tout le possible était fait, la preuve en étant que les inspections et les contrôles sont multipliés, que des commissions se réunissent, qui présenteront des rapports. Les responsabilités étant ainsi bien assumées, après avoir discuté de ce budget, nous n'aurions plus à nous préoccuper de rien.

Permettez-moi ici une remarque. Il me paraît dommage que les parlementaires, et singulièrement les membres de la commission des Communications, ne puissent suivre en cours d'année l'application des thérapeutiques qui nous sont proposées. Sans doute faudrait-il revoir notre travail. Il ne suffit pas de rendre visite à l'Office des Chèques postaux ou à la direction générale des Postes pour sentir vivre ces services et connaître leurs difficultés. Il conviendrait de faire preuve d'imagination dans ce sens.

A la Chambre des représentants, Monsieur le Ministre, vous avez déclaré que les budgets de 1976, 1977 et 1978 étaient principalement axés sur les économies et les rationalisations. Il semblerait donc que vous espériez que le budget de 1979 aura une autre orientation et qu'en tout cas, vous entendez vous battre pour que celui de 1980 ne soit plus un budget de restriction mais tende fondamentalement vers une marche en avant des différents services.

Les Postes, la Régie des téléphones, les Comptes chèques postaux, sont en fait des services publics, c'est-à-dire, comme leur nom l'indique, des services pour le public et donc, en quelque sorte, une redistribution d'un bien-être social que nous sommes à même de mettre à la disposition des citoyens.

Il serait normal que le gouvernement leur accorde plus de considération, qu'ils soient organisés le mieux possible, que les clients — tous les citoyens de notre pays — en soient satisfaits.

Pour ce faire, il est important que les agents engagés puissent être fiers de leur travail et conscients des services qu'ils rendent. Je crois qu'ils le sont.

Malheureusement, ils ne disposent pas toujours des moyens qui leur permettraient de rendre ces services.

Je déplorerais vivement que l'on prévoie pour la poste une restructuration semblable à celle mise en œuvre pour les chemins de fer. En effet, la restructuration de la SNCB consiste à supprimer des points d'arrêt, mettant à l'abri des fréquentations malencontreuses toute une partie du monde rural ! On supprime nos écoles de villages, nos maisons communales. Il ne faudrait pas que, demain, on en fit autant pour la poste qui doit rester un service public efficient. Il serait utile, selon moi, de décentraliser ce service. Pour ce faire, une politique de l'emploi s'impose. Vous connaissez les difficultés. Je crains que le Front commun de la RTT n'aille de l'avant et que, les revendications du personnel de la poste n'ayant pas été rencontrées sérieusement, nous ne soyons confrontés prochainement avec une certaine agitation. Les agents, en effet, en ont assez d'entendre des récriminations qu'ils trouvent, par ailleurs, injustes. Nous risquons de pousser à une révolte, qui serait légitime dans une certaine mesure, un service public qui constitue, comme l'a souligné un de nos collègues, la troisième entreprise de ce pays.

Il conviendrait d'assurer au nombre élevé de contractuels, en service depuis quatre ou cinq ans, 6 000 personnes sur un effectif de 52 000, une plus grande stabilité d'emploi. Mille stagiaires occupent un emploi permanent et sont considérés comme unités de rendement. 445 stagiaires Onem et 1 073 agents du cadre spécial temporaire sont occupés à la poste. Ces emplois temporaires empêchent l'adaptation du cadre statutaire.

Certaines revendications, les unes émanant de postiers, les autres, de percepteurs, n'ont pas encore été rencontrées. Parmi elles — M. Guillaume l'a souligné — on relève le souhait d'une plus grande sécurité pour les agents qui déplacent les fonds manipulés par la poste.

On n'a pas parlé du problème de la médecine du travail qui doit être réorganisée. A titre transitoire, on peut comprendre que ce service soit confié à un organe interentreprises. Mais nous pensons qu'une étude devrait être menée pour trouver les modalités de création d'un service médical regroupant plusieurs services publics, dont la RTT, la poste, etc.

Il conviendrait également d'améliorer le service de la poste. Beaucoup de travailleurs, qui perçoivent leur traitement par chèque, ne peuvent, dans certaines agglomérations, toucher celui-ci après 17 heures. Ne serait-il pas possible d'organiser, ne serait-ce qu'une fois par semaine, un service jusqu'à 18 ou 19 heures ?

Vous avez, paraît-il, Monsieur le Ministre, l'intention de revoir le tarif postal et notamment la tarification des imprimés.

Ces modifications risquent de handicaper une série d'organismes culturels pour lesquels les imprimés constituent le seul moyen de communication. Il me paraît que cet avantage devrait être sauvegardé. J'y attire votre attention.

Quant à la Régie des Téléphones et des Télégraphes, est-il nécessaire de réparer des retards dans les installations de raccordement, dans la régularisation des dérangements, de l'encombrement des lignes et du manque des cabines publiques ? Tout cela, Monsieur le Ministre — et c'est dommage — ternit très fort l'image de marque de la RTT. Nous souhaitons que vous puissiez prendre des dispositions. Nous savons que vous avez déjà pris des décisions à cet égard, mais nous voudrions être rassurés.

A la RTT, 2 500 emplois sont vacants. Mille emplois nouveaux seront nécessaires au 1er octobre en vertu de l'application de la semaine des 38 heures, et 758 pour combler l'augmentation du volume de travail. Une politique de l'emploi très sérieuse doit être d'urgence prise en considération. Nous savons que, malheureusement, la procédure de recrutement est longue et que la formation s'étale sur plusieurs années.

Je ne parlerai pas de la *Citizen Band* — je sais qu'il s'agit là d'une de vos préoccupations — ni du problème des radios libres qui n'est pas de votre seule compétence. Mais ces questions ne peuvent toutefois être perdues de vue.

Sur le plan économique, la RTT constitue un élément important, de par ses implications sur la recherche scientifique. La RTT permet aussi la promotion de l'exportation. Nous restons rêveurs en voyant dans la revue éditée après la conférence européenne des Postes et Télécommunications les réalisations récentes, mais dont il nous est impossible de disposer dans notre pays.

Je terminerai par les CCP même s'il s'agit de redites. Nous savons que les comptes de chèques postaux connaissent une situation très difficile, en raison de l'absence de politique commerciale. Le dynamisme

des sociétés de crédit privées est tel que nous ne pouvons les concurrencer. Il est urgent d'envisager des remèdes.

Telles sont, Monsieur le Ministre, les réflexions dont je tenais à vous faire part et je vous remercie des explications que vous nous avez déjà données et de celles que vous nous fournirez encore. Le PSC vous fait confiance, Monsieur le Ministre, et vous demande seulement de ne pas nous décevoir. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vergeylen.

De heer Vergeylen. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, in de bespreking van de begroting van PTT 1979 wil ik mij beperken tot twee concrete aspecten die verband houden met personeelsaangelegenheden. Wat betreft de sector Posterijen verneem ik dat er sinds 1976 geen nieuwe dienstorganisaties meer worden opgemaakt indien er terzelfder tijd geen overeenstemmende besparingen in het betrokken gewest worden gevonden.

Het bestaan en het in stand houden van dergelijke blokkeringsmaatregel op het opmaken van de nieuwe dienstorganisaties, is reeds lang een oorzaak van groeiende wroef bij het personeel en zal wellicht in de toekomst onhoudbaar worden.

Het is inderdaad niet te begrijpen dat in een periode van werkloosheid stelselmatig uitbreidingen worden geweigerd, vooral daar waar die uitbreidingen voortkomen uit enerzijds een vermeerdering van het werk, onder meer nieuwbouw van straten en wijken, en anderzijds uit de toepassing van de normen. Ik meen te weten dat de 5e collectieve overeenkomst, gesloten in 1977 bepaalt dat: "... de personeelsformaties van de administraties kunnen herzien worden, zo aangetoond wordt dat er boven de bestaande personeelsformaties behoeften aan personeel bestaan die niet van tijdelijke aard zijn."

Tevens stel ik vast dat in de begroting 1979 er sprake is van betaling van overuren à 125 pct. en 150 pct., al naargelang van het geval.

Ik ben de mening toegedaan dat de goedgekeurde dienstorganisaties die niet worden toegepast, bestendig aanleiding geven tot de verplichting overwerk te betalen à 125 pct. en 150 pct. Dergelijke bestendiging van overwerk kan door niemand worden aanvaard. Het specifiek tewerkstellingsbeleid, zoals omschreven in de regeringsverklaring, wil onder andere duidelijk streven naar "een systematische beperking van de toepassing van overuren". Trouwens, de maatregel die wij hier beogen, is alleen van toepassing op het postmannenpersoneel, en geeft mijns inziens aanleiding tot discriminatie ten opzichte van het beambtenpersoneel.

Indien wij de regeringsverklaring inzake tewerkstellingspolitiek getrouw willen uitvoeren, alsmede de inhoud willen naleven van de vijfde collectieve overeenkomst, dan ligt het voor de hand dat de huidige maatregel die het van kracht worden van de nieuwe dienstorganisaties tegenhoudt, ten spoedigste moet opgeheven worden. Wij zien dan ook vol belangstelling uit naar uw antwoord.

Tenslotte, Mijnheer de Minister, wens ik heel even uw aandacht te vragen voor de aanstaande arbeidsduurvermindering met ingang van 1 oktober 1979 af. Het personeel van PTT heeft hierbij gekozen voor een praktische oplossing. Hun keuze drukt zich niet uit in minuten doch wel in dagen. Wij hopen dat u ter zake aan de verzuchtingen van dit gewaardeerd en verkleefd personeelskorps een gunstig gevolg zult voorbehouden. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — La parole est au comte du Monceau de Bergendal.

M. le comte du Monceau de Bergendal. — Monsieur le Président, chers collègues, je voudrais attirer brièvement votre attention, Monsieur le Ministre, sur ce que j'appellerai «l'enfant un peu abandonné de votre département», c'est-à-dire le Brabant wallon. Il appartient à une province qui est déjà, dirais-je, inconfortablement à cheval sur deux communautés et trois régions; mais en ce qui concerne votre département, il appartient en outre à cinq directions régionales: Namur, Liège, Charleroi, Mons et Bruxelles et les abonnés sont répartis sur cinq préfixes: 081, 02, 010, 067 et 019.

L'idéal serait évidemment que nous n'ayons plus qu'un seul préfixe, ce qui permettrait de bien préciser la localisation des abonnés du Brabant wallon, mais à défaut de cela, il me semble qu'une seule circonscription administrative et, au maximum, deux préfixes, constitueraient un système plus favorable qui simplifierait considérablement l'organisation administrative et technique du réseau téléphonique dans le Brabant wallon.

En ce qui concerne votre budget, j'ai un peu l'impression que ma région est également la moins favorisée. En effet, comme le Brabant wallon, en cette matière, appartient à cinq directions régionales, ce n'est dès lors que lorsqu'il reste «une petite rawette» que l'on pense à l'accorder à notre région. Or, nous sommes cependant dans une province en pleine expansion. Dans quelques années, nous serons 300 000 habitants et la

densité du réseau, si je ne me trompe, est déjà de 27 abonnés pour 100 habitants, ce qui est très important et même assez proche de la densité de Bruxelles.

Il conviendrait donc d'accorder une attention particulière aux problèmes de ma région. Vous savez que de nombreuses plaintes se sont élevées et les journaux y ont fait largement écho. On a même parlé de scandales, ce qui est peut-être excessif, mais il est cependant évident que des retards considérables ont été constatés, imputables sans doute à l'expansion dont je viens de parler. Les nouveaux zonings ne sont pas raccordés aussi rapidement qu'ils devraient l'être aux réseaux téléphoniques. Je ne vous parlerai pas trop longuement non plus du site universitaire de Louvain-la-Neuve, mais des problèmes s'y posent incontestablement. Il faut en être le bourgmestre pour se rendre compte des files extraordinaires qui s'allongent, le soir, devant les trois ou quatre seules cabines de téléphones publics qui y sont installées.

Je sais bien, Monsieur le Ministre, que l'équipement va y être modernisé puisqu'on parle du placement d'appareils équipés du nouveau système de prépaiement. Mais enfin, Louvain-la-Neuve compte 12 000 étudiants et j'irais jusqu'à dire qu'il ne faut peut-être pas s'étonner d'un certain vandalisme et de la dégradation de certains appareils, tellement l'impatience est grande parce qu'on ne peut parvenir à téléphoner où et quand on le voudrait.

Un dernier mot: j'ai lu, dernièrement, qu'un abonné dont le téléphone était en dérangement l'avait signalé et l'administration lui avait répondu qu'on ne pourrait se rendre chez lui avant un délai de 12 à 15 mois. J'ai trouvé cela absolument stupéfiant, mais les faits sont apparemment exacts. D'expérience personnelle, je vous signale encore que mon administration communale essaie vainement depuis sept mois de raccorder le commissariat de police au téléphone et ce n'est toujours pas fait. Monsieur le Ministre, vous m'excuserez d'avoir attiré votre attention sur certaines questions de détail, mais je ne doute pas que vous voudrez bien donner des instructions pour qu'une attention particulière soit accordée au problème du Brabant wallon en cette matière. J'ajouterai encore qu'une partie des abonnés du Brabant wallon dépendent de la direction de Bruxelles, comme vous le savez.

Celle-ci est bilingue. Certes, il y a là un problème. Il est assez compréhensible que les fonctionnaires de la direction de Bruxelles s'occupent plus particulièrement de l'agglomération bruxelloise et du Brabant flamand, le Brabant wallon venant en seconde position.

Personne n'y peut rien. A moins que vous ne décidiez, une fois pour toutes, de prendre les choses en main et de régler le problème administratif du Brabant wallon. Nous vous en serions reconnaissants. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — La parole est à M. Urbain, ministre.

M. Urbain, Ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, nous voici arrivés presque au terme de la discussion d'un budget qui, bien qu'il ait déjà été traité dans l'autre Chambre, a pris plusieurs heures.

Pour reprendre les termes employés par M. Tilquin, tout avait été dit et on se demandait quelles questions pourraient encore être posées auxquelles il n'aurait pas été répondu.

La profondeur de la discussion et les multiples points abordés montrent l'intérêt du Sénat pour le budget des PTT et les problèmes qui se posent, de même que la grande connaissance des intervenants en ces matières; j'avais déjà pu la constater en commission.

Je scinderai mon exposé en deux parties et répondrai d'abord aux questions ponctuelles, dans l'ordre où elles m'ont été posées, avant d'émettre quelques considérations d'ordre général sur les Postes, d'une part, les Télégraphes et Téléphones, d'autre part, et de conclure sur ce qui me paraît devoir être fait avec, je l'espère, la collaboration de la Haute assemblée.

De heer Féir heeft een vraag gesteld over de structuur van de netten en de zones. Ik kan hierop antwoorden dat deze structuur bepaald wordt door de technische begrenzingen van de gebruikte materialen en eveneens door de geografische configuratie van de streek. Wijzigingen van de bestaande structuren vergen zulke zware investeringen dat zij slechts om dwingende technische redenen worden gedaan.

De heer Féir heeft ook vragen gesteld over de nadelige tarieven van de RTT ten opzichte van de andere landen. Men kan de tarieven onderling echter moeilijk vergelijken. Alles hangt af van de structuur van de netten en van de tarieven zelf. Momenteel zijn de Belgische tarieven in hun geheel grotendeels vergelijkbaar met die van de meeste buurlanden.

Wat de telefoonzones in Limburg betreft, kan ik u antwoorden dat de verdeling van het land in telefoonzones het resultaat is van een economische studie verricht door een gespecialiseerde commissie in de periode van 1930 tot 1935.

Par ailleurs, M. Féris a émis un certain nombre de considérations que je fais entièrement miennes, mais qui ne se sont pas matérialisées sous forme de questions, à l'exception cependant de celle qui concerne l'apurement des jours de congé.

Un cadre spécial temporaire a été installé à l'effet de résorber ce retard.

J'attire l'attention du Sénat sur le fait qu'en 1980, le nombre de jours de congé sera réduit dans la proportion approximative d'un million d'heures.

Actuellement, le solde d'heures de congé non récupéré atteint 17 millions d'unités, soit un équivalent budgétaire de 4,8 milliards de francs.

M. Maes m'a interrogé sur divers points et en particulier sur les problèmes d'ordre linguistique en termes de répartition non équilibrée.

A l'Office des Chèques postaux, la répartition par rôle linguistique s'établit de la façon suivante. Cet organisme compte, en ce qui concerne les agents définitifs, 2 403 agents néerlandophones et 2 086 agents francophones; quant aux agents auxiliaires et contractuels, ils se répartissent comme suit: 406 agents néerlandophones, 182 agents francophones. Soit 2 809 agents néerlandophones et 2 268 agents francophones sur un total global de 5 077 agents.

M. Brasseur m'avait posé à la Chambre une question concernant l'aptitude linguistique des titulaires d'une fonction les mettant en contact avec le public dans la région bruxelloise. Il m'a été impossible — et je ne pourrais le faire davantage aujourd'hui — de donner une ventilation exacte qui exigerait un recensement parallèle du personnel en place et de son utilisation au jour le jour dans les emplois prévus.

Je voudrais toutefois, pour fixer les idées, vous rappeler quelques éléments du problème qui se pose à Bruxelles en matière de contact avec le public.

L'organisation ne tranche pas entre le personnel en contact avec le public, d'une part, et le personnel non en contact avec le public, c'est-à-dire en service intérieur, d'autre part.

Il existe, en fonction des nécessités locales, des prestations partielles relevant des deux régimes.

A ce passage du personnel d'une situation à l'autre, s'ajoute l'existence d'un service général qui regroupe notamment les intérimaires et les renforts.

Une approche purement relative peut cependant être tentée par une comparaison entre le nombre de tournées de distribution du courrier et des guichets existant dans l'agglomération et celui des employés et des facteurs en fonction.

Les chiffres sont les suivants: 444 guichets, 542 employés francophones, 976 néerlandophones, 1 205 tournées, 1 406 facteurs francophones et 2 007 facteurs néerlandophones.

Dans le même ordre d'idées, j'ai été interrogé sur le recrutement de correspondants adjoints bilingues dans les circonscriptions bruxelloises.

Je rappelle tout d'abord que les deux services en cause sont à considérer au regard des dispositions légales sur l'emploi des langues en matière administrative.

Ceci signifie qu'il convient d'exiger pour le recrutement du personnel administratif une connaissance élémentaire écrite de la seconde langue. Pour les agents en contact avec le public, une connaissance élémentaire orale de la seconde langue est en outre requise.

Le respect de ces exigences légales a toujours posé des problèmes dans le passé et la situation ne s'est pas améliorée, bien au contraire.

La rareté des bilingues s'accroît, en raison notamment de la «chasse aux bilingues» faite par les entreprises des secteurs publics et privés de la capitale, et surtout des conditions particulières de rémunération qui sont proposées ailleurs aux employés ayant cette qualification linguistique supplémentaire. La concurrence des organismes de crédit et des administrations communales pratiquant la prime au bilinguisme est indiscutable. Jusqu'à présent, la Régie des Postes n'a pu y résister.

Comme dans l'agglomération bruxelloise, la langue française est la plus utilisée par la population, c'est la connaissance du néerlandais qui a le plus souvent un caractère complémentaire, de sorte que le francophone bilingue devient l'espèce recherchée et, partant, la plus rare.

Cela explique notamment qu'à TBR et TGX, on ait très peu d'agents francophones bilingues. Cette situation pose de très sérieux problèmes fonctionnels en raison de la prédominance bien connue des usagers francophones. La présence d'agents néerlandophones n'ayant qu'une connaissance élémentaire du français ne remédie qu'imparfaitement à la situation.

Je signale en passant que la circonscription télégraphique de Bruxelles vient de lancer un cri d'alarme en demandant d'urgence 50 correspondants adjoints francophones. Le résultat du dernier concours de recrutement illustre une fois de plus la difficulté d'équilibrer le recrutement du point de vue de l'appartenance linguistique.

En effet, le recrutement des correspondants adjoints bilingues a donné un apport réellement nouveau d'environ 120 unités, dont 100 néerlandophones et 20 francophones.

De heer Maes. — Dat is toch onze schuld niet, Mijnheer de Minister.

M. Urbain, Ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones. — Je n'accuse personne; je fais une constatation et je vais vous dire de quelle façon j'ai cru devoir réagir lorsque s'est posé un problème similaire au niveau des facteurs pour la distribution du courrier, où il eût fallu répondre aussi à des impératifs de répartition linguistique.

M. Vernimmen. — Vous avez cité TBR, Monsieur le Ministre. Pourquoi ne peut-on y recruter des francophones? Parce que les Bruxellois ont eu l'occasion d'aller travailler dans d'autres services. A TBR, il faut travailler de 18 à 23 heures et même la nuit. Dès lors, les francophones qui ont l'occasion de travailler ailleurs n'ont pas intérêt à aller fournir leurs prestations à TBR.

Veillez excuser mon interruption, mais j'ai travaillé à TBR pendant des dizaines d'années et je connais un peu la situation.

M. Urbain, Ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones. — Vous avez raison. Je souligne simplement que plusieurs éléments de fait ont amené la Régie des Postes, par exemple, à la veille des élections européennes, à me demander l'autorisation de recruter des volontaires candidats facteurs du rôle néerlandophone parce qu'on n'en trouvait pas du rôle francophone. Il fallait dès lors, ou bien s'en tenir aux critères de répartition linguistique au risque de ne pas voir assurer la distribution postale, ou bien faire assurer, comme je l'ai fait, cette distribution sans considération de l'appartenance linguistique. Il m'a paru préférable que les gens reçoivent leur courrier, distribué par quelqu'un qui ne parle pas leur langue, plutôt que de ne pas assurer cette distribution sous prétexte qu'on ne trouve pas de facteurs du rôle linguistique correspondant.

J'ai épuisé toutes les ressources possibles du côté de l'Office national de l'emploi de la région bruxelloise et de toutes les régions francophones. Ce fut en vain. Il faut attribuer cet échec à diverses raisons, que je qualifierai de structurelles et auxquelles M. Vernimmen a fait allusion dans son excellente intervention; j'y reviendrai tout à l'heure.

M. Maes m'a posé une question concernant l'imprimerie. Lors de la construction de l'atelier d'imprimerie de Bruxelles, la Régie a dû faire face à plusieurs faillites d'entrepreneurs. Le bâtiment sera néanmoins prêt en septembre prochain et l'imprimerie pourra alors y être transférée. Une réponse complémentaire sera donnée quant au coût de l'opération.

Je souhaite que M. Féris et M. Maes, dont je viens de rencontrer certaines préoccupations, ne s'étonnent pas de n'avoir pas obtenu une réponse à toutes leurs questions successives. J'y reviendrai tout à l'heure, car elles furent souvent posées par plusieurs intervenants.

De heer Vanderborcht heeft mij volgende vraag gesteld. Kan men in overleg met de RVA en het VWS geen maatregelen treffen om werkloze afgestudeerden tijdelijk aan een job te helpen? Ik moge hem antwoorden dat de RTT reeds maatregelen heeft getroffen om werkloze afgestudeerden tijdelijk aan een job te helpen. Op 1 juli 1979 waren 557 werklozen en 524 stagiairs tewerkgesteld. Voorstellen worden ingediend voor de toekenning van het BTK bij de RTT voor ongeveer 1 100 personen.

Je m'expliquerai tout à l'heure sur ce que me paraît devoir être le recours aux cadres spéciaux temporaires et aux chômeurs et sur le rôle de ce personnel non statutaire.

De heer Vanderborcht heeft mij ook gevraagd: gaat de minister werk maken van de studie inzake de kosten van interzonale gesprekken? Ik herhaal dat de fusie van zones erg omslachtig en kostenverzwarend is. Ik zal laten nagaan of daaraan in een nabije toekomst iets kan worden gedaan.

Een andere vraag van de heer Vanderborcht: is het aantal gespecialiseerde firma's voor het uitvoeren van laswerken en kabelleggen te gering? Kan hieraan niet verholpen worden door een soort vooruitgangcontracten waardoor de spanning voor het uitvoeren van dit soort werken wordt weggenomen? Ik antwoord hem dat het aantal gespecialiseerde firma's voor de uitvoering van kabellegging voldoende is. Alleen zijn verschillende firma's nog steeds niet in het bezit van de vereiste erkenning, af te leveren door de erkenningscommissie afhankelijk van het ministerie van Openbare Werken. Voor de uitvoering van laswerken zijn er weinig aannemers die over voldoende gespecialiseerd personeel beschikken, doch het gaat hier om werken die de regie in principe met eigen personeel zou moeten kunnen uitvoeren als een normale aanwerving van personeel wordt toegestaan.

De huidige moeilijkheden kunnen bezwaarlijk worden verholpen door middel van vooruitgangcontracten, want het betreft hier over het gehele land verspreide werken van meestal betrekkelijk kleine omvang en door

een regelmatig beroep op de concurrentie kan de regie die werken tegen de voordeligste voorwaarden laten uitvoeren.

De heer Vanderborght heeft mij ook gevraagd of een aannemer die verwaarloost op de gestelde datum de werken aan te vatten ongestraft blijft. Krachtens de algemene aanbestedingsvoorwaarden kan de aannemer die de werken niet aanvangt op de vastgestelde datum met inachtneming van een termijn van vijftien dagen worden gestraft door verbreking van de opdracht met inbeslagneming van de borgtocht of kunnen andere maatregelen van ambtswege worden getroffen. Dergelijke sancties worden echter slechts bij ernstige en aanslepende tekortkomingen toegepast. Wel wordt een boete opgelegd wanneer de werken door de schuld van de aannemer niet binnen de vastgestelde termijn zijn voltooid.

Een andere vraag van de heer Vanderborght betreft het aantal laureaten van vroegere examens die nog in de wervingsreserve vertoeven. De wervingsreserve van vroegere examens bedraagt momenteel: technisch sectiechef voor de werkplaatsen en garages, 14; voor de gebouwen, 17; voor sterkstroom, 26; voor informatieverwerking, 3; secretaris van de administratie, 53; ingenieur-architect, 3; technisch ingenieur electriciteit, 19; correspondent, 300; techniciën, specialist: voor de informatieverwerking, 6, 6, voor sterkstroom, 41, voor mechanica, 14; electriciën-specialist televerbindingen: 507; TT-bode: 866; arbeider: 669; werkerdiender: 1 186.

De heer Vanderborght vroeg nog te mogen vernemen of er achterstanden zijn van besteld materiaal.

Er is geen achterstand wat leveringen van besteld materiaal betreft, maar het is mogelijk dat vertraging ontstaat wegens de ingewikkelde procedure die aan de bestellingen voorafgaat.

Quelques questions m'ont été posées en commission, auxquelles il avait été convenu que je répondrais en séance publique. Tout d'abord une question de Mme D'Hondt concernant la discrimination entre hommes et femmes.

Het statuut van het rijks personeel is van toepassing op het personeel van de Regie der Posterijen en maakt geen enkel onderscheid tussen mannelijke en vrouwelijke personeelsleden op het vlak dat u aanbelangt. De totale personeelssterkte van 356 ambtenaren van niveau I, belast met leidende functies, omvat slechts negen vrouwen: twee zijn titularis van een administratieve betrekking van rang 11, vijf van rang 10, één is plaatsvervangend geneesheer en één is plaatsvervangend psycholoog.

Deze gang van zaken is niet te wijten aan een of andere discriminatie, doch enkel aan het ontbreken van vrouwelijke kandidaten voor vergelijkende, overgangs- of aanwervingsexamens tot dit niveau.

Mocht Mevr. D'Hondt kennis hebben van precieze gevallen die kunnen worden gelokaliseerd in verband met om het even welke vorm van discriminatie vanwege bepaalde onmiddellijke chefs ten opzichte van hun vrouwelijke ondergeschikten, zou ik haar dank weten mij deze te willen signaleren.

M. Lagneau m'a interrogé quant aux missions de portée sociale confiées aux facteurs distributeurs en République fédérale d'Allemagne et à l'instauration de mesures analogues en Belgique.

Il est exact que par une note de service en date du 5 janvier 1979 l'attention du personnel, principalement du personnel distributeur, a été sensibilisée aux problèmes provoqués par les grands froids chez les personnes âgées ou isolées. Cette action avait été entreprise à la demande de la Croix-Rouge de Belgique à qui on devait signaler les cas pénibles constatés. Devant le peu de faits signalés à la Régie des postes à la suite de cet appel, la question n'a pas été approfondie. Il entre néanmoins dans les intentions de la Régie des postes de continuer à servir d'intermédiaire entre les personnes les plus défavorisées et les organismes qui se sont donné pour mission de les secourir.

A cette fin, une note semblable à celle du 5 janvier 1979 précitée sera publiée avant chaque période hivernale, dans le courant des mois d'octobre ou novembre.

Plusieurs intervenants se sont préoccupés du problème des bâtiments et en particulier du centre de tri d'Antwerpen X.

Op 17 november 1978 werden de bezwaren van de groep ecologisten in verband met de vestiging van het nieuw postsorteercentrum Antwerpen X in de wijk «Oude Landen» op het kabinet van Nederlandse Cultuur besproken en nader onderzocht met het oog op een oplossing die beide partijen zou kunnen bevredigen. De Commissie voor Monumenten en Landschappen heeft de beslissing, die op deze vergadering werd getroffen, verder uitgewerkt en zal een koninklijk besluit opstellen tot klassering van de «Oude Landen», met uitzondering evenwel van een gedeelte nodig voor de oprichting van het sorteercentrum. Er mag worden aangenomen dat op basis van dit koninklijk besluit het aankoopcomité tot de ondertekening van de aankoopacte zal kunnen overgaan. Mochten

er evenwel nieuwe bezwaren rijzen, moet tegen 1 november 1979 toch uitsluitel kunnen worden gegeven door het verschijnen van het gewestplan «Antwerpen».

Officieel werden door het personeel van de Regie geen bezwaren geopperd in verband met de toegangsmoeilijkheden tot deze wijk. Dergelijke klacht zou ten andere voorbarig zijn, omdat het logisch is dat bij de vestiging van het sorteercentrum aldaar, de aansluiting op de bestaande wegen zou worden verzekerd en de infrastructuur zou worden aangepast aan de noodwendigheden van de openbare diensten en de bevolking. Deze wijk ligt tevens in de nabijheid van de spoorweghalte «Noorderdokken», die ook te bereiken is met de stadsbus.

Ik zal mij eerstdaags naar Antwerpen begeven om de verschillende aspecten van het probleem ter plaatse te onderzoeken. Ik denk inderdaad dat het tijd is nu definitieve beslissingen te nemen omtrent deze kwestieuze vraag.

M. Vanderborght m'a interrogé à propos du service du timbre et des approvisionnements à Malines.

J'ai le plaisir de porter à sa connaissance qu'un auteur de projets a été désigné et un nouveau terrain choisi. Une structure de projet a déjà reçu l'accord de principe des autorités locales.

Je m'efforce d'obtenir des crédits spéciaux pour l'engagement de pareilles réalisations.

Mme D'Hondt m'avait demandé de lui communiquer la liste de toutes les ASBL placées sous la compétence des PTT.

Volgende VZW behoren tot de bevoegdheid van de minister die de Regie van Posterijen beheert: 1° de sociale dienst der posterijen; 2° het bijzonder steunfonds voor de postbedienden; 3° Pro-post.

J'ai suivi, avec beaucoup d'attention, l'intervention de M. Guillaume, et je ne puis que souscrire aux remarques d'ordre général qu'il a formulées et auxquelles je me rallie.

Pour ce qui concerne la position du Front commun en rapport avec les récents mouvements sociaux que nous venons de connaître, je puis annoncer que ce 3 juillet a eu lieu une entrevue, sous la présidence du chef de cabinet de M. le Premier ministre, et que les négociations ainsi entamées vont se poursuivre.

J'ai été, je l'ai déjà dit, frappé par les difficultés causées par les blocages de recrutement survenus entre 1975 et 1977. C'est pourquoi, j'ai exigé une accélération des recrutements, et mon cabinet a mis à l'étude des moyens pour supprimer certaines lenteurs des procédures. J'y reviendrai dans un instant.

Pour ce qui concerne les mutations, il est évident qu'elles se poursuivront, tant à la poste qu'aux télégraphes et téléphones, mais en vertu de règles statutaires auxquelles il ne m'est pas permis de déroger.

De heer Vernimmen heeft een vraag gesteld over de gebouwenpolitiek van de RTT.

Ik kan het geachte lid meedelen dat thans wordt gewerkt aan het uitstippelen van een gebouwenpolitiek die op de best mogelijke wijze aan de behoeften van de telecommunicatie tegemoetkomt en dit niettegenstaande de nog te geringe mankracht waarover de dienst van de gebouwen beschikt. De heer Vernimmen kan ik ook meedelen dat er niet alleen stagiairs, tewerkgestelde werklozen en personeel in het BTK worden aangeworven, maar ook zoveel mogelijk statutairen binnen de grenzen van de bestaande formaties.

Een bijzondere inspanning zal in 1979 en ook in 1980 worden gedaan om nog meer statutairen aan te werven en op te leiden voor hun taak. Het gaat om meer dan 2 000 personeelsleden.

Aan de heer Vergeylen, die heeft gesproken over de aanpassing van de personeelsformatie van de RTT, kan ik het volgende meedelen. Op basis van een beslissing van 15 september 1977 van het ministerieel comité voor de begroting werd de aanpassing voor de RTT aanvaard. Dit leidt nu tot de aanwerving van meer dan 2 000 personeelsleden.

Parmi les questions formulées par l'honorable M. Tilquin figure le problème des contractuels à la Poste. Ces agents sont entrés en service après le 10 juillet 1972. Il ne me sera possible de les régulariser que si l'on vote une nouvelle loi de régularisation identique à celle de 1972. Cela devrait, me semble-t-il, faire l'objet d'une négociation dans le cadre d'une nouvelle convention sectorielle.

M. Vergeylen a abordé le problème des 384 agents à recruter à la Poste. En fait, c'est près de 650 agents qu'il faudra recruter. Les moyens budgétaires ont été prévus et, malgré les 38 heures/semaine, je pourrai poursuivre la politique d'apurement des jours de congés.

La dernière question relative à un problème ponctuel est la suivante: à quoi sont dues les difficultés que connaît le Limbourg en matière de délai de raccordement et de trafic téléphonique?

La circonscription TT de Hasselt compte un nombre relativement élevé de demandeurs qui attendent leur raccordement téléphonique. Ce nombre

continue à croître en raison du flux ininterrompu de nouvelles demandes. Ceci est compréhensible puisque la circonscription de Hasselt était, de toutes les circonscriptions du pays, celle qui, à la fin de 1978, comptait le plus petit nombre de raccordements par 100 habitants, soit 14,6, contre 22 de moyenne pour l'ensemble du pays.

En 1978, l'accroissement net a été de 10 990 abonnés. Le pourcentage d'augmentations 10,5 est le plus élevé de tout le pays, dont la moyenne est 6,2.

Ce phénomène explique, dans une large mesure, les longs délais d'attente imposés à certains candidats abonnés. De plus, la saturation des câbles de raccordement et la pénurie de personnel sont les causes principales de l'importante liste d'attente.

Le nombre de demandes en instance pour la circonscription TT de Hasselt, qui couvre à peu de choses près le territoire de la province du Limbourg, s'élevait fin 1978, à 6 138, dont 3 106 avec un délai d'attente de moins de 3 mois, 1 149 avec un délai d'attente allant de 3 à 6 mois, 694 avec un délai compris entre 6 et 9 mois, 562 avec un délai variant de 9 à 12 mois, et 627 avec un délai d'attente supérieur à 12 mois.

Fin mars 1979, il y avait 8 154 demandes en instance.

En ce qui concerne les difficultés d'écoulement du trafic, il faut tout d'abord noter que les communications purement locales, c'est-à-dire entre abonnés raccordés au même central, se déroulent sans problèmes. Pour certaines relations entre centraux dans les zones de Hasselt, Diest et Tongres, il y a en ce moment trop peu de circuits disponibles pour assurer un déroulement aisé du trafic. D'importants travaux d'extension sont actuellement en cours; ils seront bientôt achevés, en tout cas cette année.

Les problèmes se posent surtout en ce qui concerne l'acheminement du trafic interzonal. Ils sont principalement dus au fonctionnement de l'appareillage de commutation automatique dans les centres de la zone de Hasselt et, dans une moindre mesure, des zones de Diest et de Tongres.

Le déficit en personnel d'entretien empêche d'exécuter à temps et de manière approfondie l'entretien préventif et effectif de l'appareillage.

L'encombrement que connaît le trafic international est attribuable à une insuffisance de circuits internationaux à l'extension desquels on travaille intensément.

Il faut cependant déplorer que l'on ne fasse pas encore assez usage du service 951 pour atteindre la région des Pays-Bas qui jouxte le Limbourg. En outre, le nombre élevé de dérangements de câbles joue un rôle important dans la qualité des services offerts. La cause principale doit en être trouvée vraisemblablement dans le nombre énorme de travaux de voiries entrepris dans toute la province.

Le cadre du personnel d'exécution se compose actuellement de six cents unités. Globalement, le déficit est de 10 p.c. environ. Des efforts sont effectués en vue de faire évoluer favorablement la situation en personnel de Hasselt.

En ce qui concerne le développement de l'infrastructure des télécommunications dans le Limbourg, il convient de noter que l'extension des commutateurs électromécaniques existants pourra suivre l'évolution de l'accroissement des raccordements.

Par ailleurs, il est prévu d'installer de nouveaux commutateurs semi-électroniques en remplacement ou en extension des commutateurs électromécaniques existants et d'étendre les commutateurs semi-électroniques et électroniques. Pour la période 1979-1985, des investissements sont prévus qui doivent permettre de porter progressivement la croissance annuelle du nombre d'abonnés de 11 000, en 1979, à 15 400 en 1985. Le retard actuel dans l'extension des réseaux de câbles ne pourra être résorbé que progressivement. Actuellement, il n'est pratiquement possible d'effectuer dans le programme annuel que les travaux les plus urgents. Dans de nombreuses régions, il doit être recouru à des solutions provisoires pour pouvoir réaliser le raccordement.

Pour faire face à l'évolution du trafic dans la zone, il faudra procéder simultanément à des extensions des appareillages de commutation et des possibilités de transmission. Des investissements séparés sont prévus pour les centres des zones. En matière de possibilités de transmission, un plan quinquennal 1978-1982 a été élaboré. Il prévoit les extensions nécessaires de l'appareillage PCL et les câbles de jonction entre les centraux et les centres d'interconnexions concernés.

Le trafic interzonal pour Hasselt sera sans aucun doute influencé favorablement par l'installation d'un centre d'interconnexion semi-électronique commandé à fin 1978. Le réseau de transmission numérique interzonal, en voie de réalisation, desservira au cours des prochaines années, les centres des zones de Diest, Hasselt et Tongres. Afin d'en achever la réalisation pour 1985, un investissement annuel de 60 millions a été prévu.

J'en arrive aux questions d'ordre général qui ont été posées par divers orateurs et qui me paraissent toucher directement à la politique en matière des Postes, Télégraphes et Téléphones.

En ce qui concerne tout d'abord le personnel de la Poste, le recrutement, il est vrai, est difficile tant sur le plan quantitatif que qualitatif.

Sait-on que sur 52 000 personnes occupées, on ne compte actuellement que 42 universitaires dont deux docteurs en médecine, ce qui fait moins de un pour mille? Ce chiffre me paraît significatif dans un service où, depuis quelques années, l'évolution a été considérable particulièrement dans le secteur de la poste financière.

Nous avons, au cours de ce débat et lors des travaux à la Chambre des représentants, enregistré un certain nombre de remarques relatives au problème de l'accueil dans les services de la Poste.

Il est exact et indéniable que cet accueil reste encore souvent d'une qualité insuffisante, qu'il n'est pas seulement lié au problème du personnel, mais aussi à celui du cadre dans lequel il exerce ses activités.

La comparaison avec les organismes financiers publics ou privés n'est pas à l'avantage de la Poste.

Il faut envisager — j'ai invité la Régie des Postes à me faire des propositions à cet égard — la création d'une école postale ayant pour tâche d'assumer, aux différents niveaux, la formation du personnel qui, à l'heure actuelle, dans la plupart des cas, s'effectue, pour reprendre une expression consacrée, «sur le tas»; donc au détriment du personnel en place et de la qualité des services rendus par le nouveau personnel.

Toujours à propos de personnel, le problème des mutations a été longuement évoqué. Je suis accablé de demandes, souvent très justifiées, d'agents travaillant dans la région de Bruxelles, par exemple, désireux d'être affectés au plus tôt à un service situé plus près de leur domicile. Nous sommes en présence de deux contraintes également défendables. Faut-il ignorer les critères d'ordre social et maintenir à plusieurs heures de distance de leur domicile des agents en fonction, alors que leur transfert non seulement leur donnerait satisfaction au plan social, mais comblerait des vides dans la région qu'ils habitent? A l'inverse, ne doit-on prendre en considération, dans tous les cas, que le critère social qui est parfois permanent ou temporaire, par exemple en raison de difficultés d'ordre familial, et aggraver encore l'insuffisance de personnel répondant à la qualification requise dans le service auquel l'intéressé appartient?

C'est un dilemme qu'il est impossible de trancher au niveau des principes. Les différents cas doivent être examinés. On ne peut priver un service quel qu'il soit de son seul agent qualifié, mais on peut envisager, à la limite, de retirer un ou deux agents qualifiés d'une masse de cent ou cent vingt.

On peut, me semble-t-il, exiger des agents qui sollicitent une promotion ou une mutation et qui l'obtiennent, de prendre le poste auquel ils ont été promus à leur demande. Nous avons connu des situations excessivement sociales où des agents ayant sollicité et obtenu leur promotion dans des fonctions à exercer à 50 kilomètres de leur domicile, demandaient à y être affectés pour en toucher le traitement tout en restant détachés dans le service qu'ils occupaient. C'est là, vous l'admettez, un type de facilités à caractère personnel qui ne correspond pas à l'efficacité d'un service public. J'en dresse l'inventaire pour l'instant. C'est par centaines au moins que des fonctionnaires n'occupent pas les fonctions auxquelles ils ont été promus, tout en touchant le traitement. Ceux-ci doivent être remplacés par des personnes qui touchent des allocations pour l'exercice de fonctions supérieures, sans en avoir nécessairement la qualification.

Dans le problème des mutations et des affectations pour des raisons d'ordre social, la décision du ministre ne peut être dictée par une attitude de principe. Chaque cas doit être pris en considération avec le sens de l'humain, mais sans porter excessivement atteinte au bon fonctionnement du service d'attachement.

On a beaucoup parlé des problèmes de bâtiment de la poste. J'ai répondu pour ce qui concerne le centre de tri d'Anvers, l'atelier du timbre de Malines et l'imprimerie des Comptes chèques de Bruxelles. Mais le problème des bâtiments, c'est tout le problème des postes au niveau local, au niveau des quartiers, c'est-à-dire le point de contact direct et permanent entre l'utilisateur et l'institution.

Il est vrai qu'à cet égard, il y a beaucoup à faire. Il faut commencer, avant de réclamer des crédits importants, par utiliser ceux dont on dispose. Je voudrais dire — et là aussi, ce n'est pas un jugement, mais une constatation — que si les crédits sont utilisés jusqu'au dernier franc en région néerlandophone, ils ne le sont pas totalement en région francophone.

Il y a, je crois, à la base de cet état de choses, une procédure assez lourde qui confie la responsabilité à la direction spécialisée de la Régie des Postes, mais avec responsabilité d'exécution au niveau de la Régie des Bâtiments dépendant du ministre des Travaux publics. Je n'ai pas le

sentiment de pouvoir, en un tournemain, modifier cet état de choses afin de redresser la situation, mais à tout le moins ai-je fait faire l'inventaire des priorités dans les différentes régions, voir le pourquoi des délais excessifs dans lesquels s'enlisent certains dossiers, mettre en présence les responsables de la Régie des Postes, direction des bâtiments, et de la Régie des Bâtiments des Travaux publics pour éviter que la responsabilité ne soit rejetée chaque fois par les uns sur les autres. Je crois qu'il faut, cette année encore, tenter de donner une nouvelle impulsion au dynamisme de la Régie des Bâtiments afin qu'elle comprenne que les bâtiments de la Régie des Postes ne sont pas des constructions d'un intérêt secondaire mais qu'au contraire ils déterminent largement l'efficacité du service des postes parce qu'ils constituent le cadre de travail du personnel; et ce personnel ne peut trouver un nouveau dynamisme que devant les modifications favorables de certaines situations et notamment si on le place, en matière de bâtiments, sur un pied de compétitivité possible avec les grands organismes financiers qui nous font concurrence. En effet, la Caisse d'Épargne, le Crédit communal, la SNCI, et je ne parle évidemment pas des banques privées, nous font une grande concurrence sur le plan de l'accueil, des locaux et des services, dans le secteur de la poste financière qui est un secteur concurrentiel, contrairement à ceux de la poste aux lettres ou des télégraphes et téléphones, qui sont des secteurs monopolistiques.

Pour ces raisons, j'ai estimé qu'il fallait tenter, même dans l'état actuel des choses, de fournir un plus grand nombre de services aux usagers. Parmi les problèmes dont je me suis saisi par priorité, figure celui de l'Office des Chèques postaux. Je ne vais pas reprendre ici le diagnostic de la situation de l'Office, situation très sérieuse, même inquiétante, qui appelle des mesures d'urgence. Celles-ci ont été prises par le gouvernement voici quelques semaines, lorsque nous avons réglé le problème de la sous-traitance par la firme Bell d'un certain nombre d'équipements à la firme Siemens, de façon à pouvoir doter l'Office des Chèques postaux des équipements informatiques de gestion correspondant à ses besoins en vue de mettre un terme, dans les vingt-quatre prochains mois, à la coexistence absolument anachronique de trois systèmes différents de manutention et de captation des données.

Cette décision est en cours d'exécution. Le comité exécutif de l'informatique chargé de l'appliquer a été constitué. Par ailleurs, le groupe de travail interdépartemental qui, dans le cadre des travaux qui lui ont été confiés pour les trois prochains mois, doit tracer les axes de développement de l'Office des Chèques postaux après le 1er janvier 1983, c'est-à-dire dans les vingt-quatre à trente prochains mois, a été installé.

A ce moment, nous verrons quel doit être le rôle de l'Office et les réformes qu'il y a lieu de mettre en œuvre pour le structurer et lui donner les moyens de la politique que l'on veut lui voir mener.

Sur le plan «Informatique», la restructuration de l'Office n'est pas suffisante. Nous avons donc envisagé, dans le même esprit, le regroupement des installations actuellement dispersées, comme l'a souligné l'honorable M. Maes, entre neuf bâtiments.

A l'heure actuelle, ces bâtiments, qui sont soit la propriété de l'Etat, soit loués par lui, hébergent environ 5 000 personnes. Leur dispersion constitue un obstacle à un fonctionnement rationnel et, dans le cadre plus large d'une redistribution des bâtiments, elle-même liée aux besoins de la Commission des Communautés européennes, le gouvernement s'oriente vers la mise à la disposition de l'Office des Chèques postaux d'un bâtiment adapté aux besoins d'une institution financière moderne, tout en ne négligeant pas les intérêts de l'Etat qui, comme vous le savez, est propriétaire des locaux de la rue de Louvain, lesquels peuvent être très aisément adaptés pour accueillir d'autres services de l'Etat.

Cette étude est actuellement en cours. Bien entendu, elle devrait déboucher sur des solutions concrètes avant que l'Office des Chèques postaux prenne une orientation définitive en matière de fonctionnement sur le plan de l'informatique.

En second lieu, nous avons proposé au gouvernement la création d'un nouveau service similaire à celui qui existe déjà dans d'autres organismes financiers, publics ou privés, à savoir la mise à disposition de la clientèle de distributeurs automatiques de billets. Le débat est en cours au sein du gouvernement. Il n'est pas clos.

Enfin, sur le plan des équipements, je puis vous donner la primeur d'une information, puisqu'elle est la conclusion d'un comité ministériel de l'informatique qui s'est tenu ce matin. Le litige qui opposait la Régie des Postes à la firme Siemens en matière de fournitures de terminaux pour les bureaux est réglé. Cela va permettre la mise à disposition, dans des conditions nouvelles et financièrement favorables pour l'Etat, grâce à la résiliation du contrat conclu en 1971 et qui n'avait finalement jamais été exécuté, de cinquante terminaux pour une première expérience de *tele-processing* à la Régie des Postes.

Plusieurs intervenants m'ont posé une question concernant l'augmentation des tarifs. M. Tilquin notamment s'est demandé si elle ne risquait pas de porter un coup sérieux au fonctionnement d'organismes à caractère culturel ayant recours à la distribution de l'information par l'imprimé.

Je voudrais souligner le caractère limité de l'augmentation de tarifs envisagée. Je rappelle tout d'abord que cette augmentation a été imaginée sous le gouvernement précédent, en octobre 1978, et qu'elle vise uniquement un certain nombre d'envois pour lesquels les tarifs n'ont pas été revus depuis 1974.

Permettez-moi de dire au passage qu'il me paraîtrait de loin souhaitable que des augmentations moins importantes et moins brutales interviennent plus fréquemment. Ce système serait préférable à celui qui consiste à bloquer pendant quatre ou cinq ans un certain nombre de tarifs et à les augmenter subitement dans des proportions jugées inadmissibles par certains.

L'augmentation prévue devrait rapporter une recette supplémentaire de 300 millions de francs; cependant, aucune décision n'est encore intervenue jusqu'à présent. La commission des prix s'est saisie de ce dossier en mars 1979 et le ministre des Affaires économiques a estimé souhaitable que le gouvernement actuel prenne position à ce propos. Des propositions ont été faites en ce sens au gouvernement. Je ne pourrais préjuger leur aboutissement mais, si celles-ci sont admises, elles pourraient être d'application dans les plus brefs délais. Pour l'année 1979, cependant, elles n'auraient pas l'impact financier que je viens d'indiquer puisqu'elles ne porteraient leurs effets que sur moins d'un semestre.

Je voudrais enfin répondre à la question de M. Maes, à savoir si tout va mal à la Poste. Les hommes politiques le disent, la presse le répète et le public s'en indigne. Je crois qu'il serait excessif de prétendre que tout va bien, mais il est certain que la situation — comme l'a d'ailleurs signalé M. Tilquin — n'est pas désespérée. La Poste est, en effet, un outil irremplaçable dans le secteur de la poste aux lettres, même s'il est largement concurrencé dans le secteur de la poste financière. Je ne crois pas que l'Office des Chèques postaux et, avec lui, le secteur de la poste financière, doivent disparaître pour se diluer dans les organismes financiers publics existants. L'Office des Chèques postaux, la poste financière et la Régie des Postes tout entière, sont confrontés à un défi majeur, parce que d'autres ont mieux pu s'adapter à l'évolution des besoins et surtout des techniques. On pourrait entamer ici un débat très justifié sur le fait que ces organismes ne font pas l'objet d'une série de contraintes en matière de passation des marchés et en matière de souplesse budgétaire, ce qui leur permet d'être plus rapide sur la «balle», d'implanter un service compétitif, alors que la Régie des Postes, surtout depuis quelques années et peut-être à juste titre dans un contexte déterminé, a été soumise à une série de contraintes relativement paralysantes.

Ce défi mérite d'être relevé et peut encore être gagné. La Poste dispose, en effet, d'un certain nombre d'atouts dont les autres organismes financiers ne bénéficient pas et ne bénéficieront jamais.

Un atout primordial est le contact direct du facteur avec l'usager, la présence quotidienne d'un représentant de la Poste dans pratiquement tous les foyers du pays et le rôle encore plus grand qu'il pourrait jouer à condition que sa fonction soit revalorisée en exigeant de sa part une plus grande responsabilité et surtout une plus grande conscience du rôle qu'il peut jouer dans le rayonnement de ces services publics. Je terminerai par là dans un instant.

J'en viens à mes dernières répliques qui concernent les télégraphes et téléphones.

On a abondamment et à juste titre parlé des retards, du mauvais fonctionnement et des délais d'attente pour obtenir un raccordement ou une levée de dérangement. A quoi est due la situation actuelle?

Je veux dire à M. du Monceau de Bergendal que je suis parfaitement conscient des problèmes qui se posent dans le Brabant wallon et que je suis décidé à les prendre en considération de façon particulière.

J'ai prescrit un inventaire de la situation par circonscription. En effet, il ne suffit pas de répondre d'une manière générale qu'on a bloqué les recrutements, que les délais de livraison des câbles sont longs et que la procédure en matière de marché est particulièrement laborieuse. Encore faut-il voir les problèmes par circonscription. Sur le terrain, les situations diffèrent. Ainsi, il se pose un problème de bâtiment à Charleroi, un problème de central à La Louvière, un problème de personnel à Hasselt et un autre problème de personnel à Mons. En dehors d'une approche globale, il nous faut donc, par des moyens techniques, budgétaires et de personnel appropriés, rencontrer simultanément les cas spécifiques des différentes circonscriptions. Nous nous y employons.

Il serait inexact d'affirmer que les causes générales que je viens d'évoquer ne correspondent pas à la réalité. Elles sont aussi liées à des difficultés résultant de la politique de personnel : blocage des recrutements de 1974 à 1977, année au cours de laquelle il fut repris. Pourquoi, après deux ans, la reprise du recrutement n'a-t-elle pas produit ses effets? Tout simplement en raison de la lourdeur extrême des procédures, comme on l'a souligné tout à l'heure à juste titre.

J'ai fait procéder à une analyse de ce problème et j'ai constaté que, même en se soumettant aux contraintes actuelles en matière d'organisation d'examen, il est possible de gagner plusieurs mois, voire un an dans

certain cas. A l'heure actuelle, les examens restent centralisés. Comment voulez-vous qu'un même jury corrige 5 000 épreuves selon les méthodes classiques en moins de six à huit mois, s'il veut faire les choses sérieusement ? Or, les techniques ont évolué ; il existe maintenant des méthodes de sélection basées, comme à l'université, sur les choix multiples. La correction par ordinateur se fait en un temps maximum de 48 heures. Il faut abandonner l'idée qu'à l'occasion d'examens de recrutement, il faut refaire l'inventaire des connaissances techniques des postulants puisque ces connaissances ont déjà été sanctionnées par la délivrance d'un diplôme.

Il convient donc de revoir les procédures d'examen dans le sens de l'allègement en évitant que les mêmes personnes soient simultanément membres de plusieurs jurys, ce qui les met dans l'impossibilité physique de terminer les opérations de correction dans des délais raisonnables. Bref, il faut réduire tous les délais qui peuvent l'être, de sorte que la période d'inertie qui s'écoule entre le moment où l'on décide d'un recrutement et celui où le recruté devient opérationnel sur le terrain, soit réduite au maximum, tout en tenant compte des périodes de formation indispensable à certains emplois à la régie.

C'est la raison pour laquelle, sans vouloir le moins du monde remettre en cause une politique statutaire de personnel, il me paraît, puisqu'on ne peut pas attendre des résultats rapides de l'accélération des recrutements, qu'il faut parallèlement mettre à la disposition de la Régie des Télégraphes et Téléphones des cadres de chômeurs, dont j'ai prolongé l'existence, ou des cadres spéciaux temporaires.

Il n'est pas exact que les travailleurs temporaires affectés à la RTT doivent être formés, puis licenciés. Ils peuvent être affectés à des tâches qui n'exigent pas une formation longue ou être affectés à des tâches en rapport avec les diplômes dont ils sont porteurs. L'idéal serait évidemment de n'engager du personnel que dans le cadre statutaire. Mais c'est une situation idéale qu'on n'atteindra jamais. Le cadre ne sera jamais rempli, car on enregistre chaque année de quatre à cinq pour cent de décès, de mises à la retraite, de départs naturels, soit sur près de 30 000 membres du personnel, une diminution de plus ou moins 1 500 unités.

En conséquence, pour combler le déficit momentané dû à un délai d'inertie exceptionnel en matière de recrutement et pour permettre l'exécution des travaux exceptionnels urgents, il est de sage gestion d'avoir recours aux services de travailleurs temporaires.

Je cite un exemple au passage. J'ai proposé à mes collègues du Budget et de l'Emploi de recourir à un cadre spécial temporaire pour les services de radio- et télévision-redevances.

La perception des redevances radio et télévision, vous le savez, est assurée par la RTT. Le retard de la perception — peut-être vous l'apprendrai-je ? — peut, dans certains cas, atteindre plusieurs années. On excipe, à juste titre je crois, d'une insuffisance de personnel. Est-il réaliste d'entamer une guerre de tranchées pour obtenir une modification des cadres, laquelle, au mieux, produirait ses effets dans un an et demi, ou faut-il, au contraire, porter le fer directement dans la plaie, recruter le nombre de rédacteurs et commis nécessaires par la voie d'un cadre spécial temporaire pour résorber un retard exceptionnel et anormal, et de là repartir sur des bases normales à une vitesse de croisière normale ?

Nous devons revoir ce problème après la mise en place du dispositif issu du projet de loi sur les radio-communications, qui justifiera une révision du cadre que nous pouvons d'ailleurs préparer dès à présent. Mais il existe, et il existera souvent encore, des travaux exceptionnels et urgents nécessitant des mesures exceptionnelles qui ne peuvent en rien porter ombrage à une politique statutaire de recrutement du personnel.

J'en arrive au problème des radiocommunications ; je serai extrêmement bref.

M. Guillaume m'a demandé quand ce problème pourrait être considéré comme étant sur le point d'être résolu.

Je signale au Sénat que si j'ai été absent quelques instants tout à l'heure — et je suis le premier à le regretter —, c'était pour participer, à la Chambre des représentants, à la discussion du projet de loi modifiant la loi de 1930 sur les radiocommunications, approuvé hier à l'unanimité par la commission compétente et qui vient d'être voté par cette assemblée.

Si le Sénat fait diligence, il pourra adopter ce projet avant la fin de la présente session, ce qui nous permettra de mettre au point dans les plus brefs délais les arrêtés royaux d'application dans un sens que, pour l'heure, je ne puis préjuger.

J'ai promis, et je veux le confirmer ici, que les arrêtés royaux d'application relatifs à la *Citizen Band* seront élaborés en concertation avec les organisations représentatives. Par contre, pour ce qui est de la radio-diffusion privée, appelée, selon le camp où l'on se place radio libre ou radio pirate, je ne pourrais être, passez-moi l'expression, que l'onde porteuse du message. Le contenu du message — la loi est précise à cet égard et le Sénat aura, je l'espère, l'occasion d'en débattre sous peu — relève de la compétence directe des ministres des communautés, en vertu de l'autonomie culturelle prévue par la loi de 1971 notamment.

En conséquence, lorsqu'on me demande si la loi sur les radiocommunications sera appliquée de la même façon dans l'ensemble du pays, je puis répondre affirmativement pour tout ce qui ne concerne pas les émissions privées de radiodiffusion qui, elles, doivent faire l'objet de discussions, en présence notamment de mes collègues des communautés.

Dans cet esprit, j'ai constitué, à la demande du gouvernement, un groupe de travail qui a été installé à la fin du mois dernier et qui comprend des représentants de plusieurs départements et des ministres des communautés.

M. Vernimmen a regretté les retards qui interviennent aujourd'hui en matière de construction de bâtiments, alors que des méthodes, contestées dans leur application, avaient, il y a quelques années, conduit à une plus grande efficacité.

Il ne m'appartient pas de juger le passé. Pour l'instant, en tout cas, ces opérations délicates, contestées à certains égards et douteuses, puisqu'elles ont fait l'objet d'une intervention judiciaire, ont amené un quasi-blocage des deux dossiers de Bruges et de Charleroi.

Le gouvernement précédent a résilié ses contrats avec la firme en cause, mais cette résiliation a fait l'objet d'une action en justice qui n'est pas éteinte à ce jour.

Dans cette affaire comme dans toute autre et, en particulier en ce qui concerne le service social, je le déclare clairement devant le Sénat comme je l'ai fait devant la Chambre, il n'entre pas dans mes intentions de dissimuler quelque élément que ce soit. Lorsque, sur les questions dont sont saisis la justice ou le comité supérieur de contrôle, des conclusions seront intervenues, elles seront portées à la connaissance des commissions responsables et mes réponses correspondront toujours à la réalité.

Le dernier problème évoqué est celui du service social des Postes.

Bon nombre d'irrégularités y ont été relevées, lors du débat à la Chambre des représentants, en particulier pour la gestion de 1977, dernière année ayant donné lieu à un rapport du comité de surveillance.

Pour éviter le renouvellement de semblables irrégularités, j'ai désigné, pour me représenter au sein du conseil d'administration, l'inspecteur des Finances attaché au département.

Je ne crois pas que ce dernier doive pour autant être le juge suprême quant à l'opportunité des décisions prises, mais il pourra, à tout le moins, apprécier leurs implications financières et budgétaires.

Je crois avoir ainsi pris les mesures qui me permettront d'être tenu parfaitement au courant des implications réglementaires et financières des décisions qui peuvent faire l'objet d'un veto de mon représentant, veto qu'il m'est loisible de confirmer ou d'infirmer dans un délai de quinze jours ouvrables.

Il est de l'intérêt des agents de la Régie des Postes de voir supprimer rapidement ce que j'appelle « les abus injustifiés du service social ». Je m'y suis d'ailleurs employé. C'est ainsi que j'ai supprimé les dispenses de service pour activité sportive, que j'ai réglé le problème des frais entraînés par des voyages effectués à l'étranger et que j'ai décidé de mettre un terme au système du marché de gré à gré pour la masse d'habillement, qui représente un marché de 400 à 500 millions de francs annuellement, et pour certaines fournitures. Ces marchés de gré à gré, comme celui relatif à l'acquisition annuelle de 45 tonnes de café, par exemple, sont remplacés par des appels d'offres qui permettent d'ouvrir le jeu de la concurrence. Ceci évitera que des critiques quant aux abus ou aux malversations qui pourraient avoir lieu puissent encore être formulées à l'égard du service social des Postes.

Je crains, et bon nombre de postiers avec moi, qu'au travers de ces accusations, ce ne soit le service social des Postes lui-même qui est visé. Sans doute, n'est-ce pas l'intention des membres de cette assemblée, mais, à force de multiplier les accusations contre un service qui joue un rôle extrêmement important, sur le plan social, dans la vie de la Régie, on pourrait finir par mettre en doute la nécessité de son existence. C'est pourquoi il est de l'intérêt des postiers, et des agents des postes en général, que le responsable de la Régie, qui doit donc être le défenseur tant des agents que de la Régie elle-même, soit le premier à mettre bon ordre à un certain nombre de situations que je qualifierai, par euphémisme, d'anormales.

En conclusion, Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je tiens à souligner l'importance que présentent à mes yeux les deux régies des Postes et des TT.

Il s'agit, je le répète, de services publics, c'est-à-dire de services à la disposition de la population, qui conditionnent, dans une large mesure, la vie de nos compatriotes, de l'enfance à l'âge le plus avancé. Ils conditionnent aussi le bon ou le mauvais fonctionnement de certains secteurs économiques.

En outre, ces deux organismes sont pourvoyeurs d'emplois directs, que ceux-ci soient statutaires ou temporaires, tels ceux du cadre spécial temporaire, qu'il s'agisse des stagiaires ou des chômeurs mis au travail.

Ils donnent du travail à des entreprises nationales, particulièrement dans le secteur des télécommunications.

Enfin, ce sont deux organismes qui, par leur action et malgré leurs lacunes, leurs carences, leurs erreurs, donnent finalement des services publics une image à laquelle chacun d'entre nous est attaché, je pense. C'était d'ailleurs le thème de l'intervention de M. Tilquin que je rejoins donc sur ce point.

J'ai la ferme volonté — et je crois l'avoir prouvé au cours des trois mois durant lesquels j'ai assumé des responsabilités en la matière — de faire jouer par ces deux services publics le rôle qui est et doit rester le leur.

Je me réjouis tout particulièrement, Monsieur le Président, du soutien du Sénat, que les divers intervenants ont exprimé au cours de leurs exposés très constructifs. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de chacun des projets de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene behandeling gesloten en gaan wij over tot het onderzoek van de artikelen van elk van de ontwerpen van wet.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi contenant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de 1979.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor 1979.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir document n° 5-XV-1 du Sénat, session extraordinaire de 1979.*)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie gedrukt stuk nr. 5-XV-1 van de Senaat, buitengewone zitting 1979.*)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

Crédits pour les dépenses courantes (titre I) et pour les dépenses de capital (titre II)

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses à charge du budget des Postes, Télégraphes et Téléphones et afférentes à l'année budgétaire 1979, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs) :

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
TITRE I			
Dépenses courantes. . . .	17 090,1	—	—
TITRE II			
Dépenses de capital	3,0	—	—

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I) en voor de kapitaaluitgaven (titel II)

Artikel 1. Voor de uitgaven ten laste van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1979, worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken) :

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vast-leggings-kredieten	Ordonnancings-kredieten
TITEL I			
Lopende uitgaven	17 090,1	—	—
TITEL II			
Kapitaaluitgaven	3,0	—	—

Deze kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

Dispositions particulières relatives aux dépenses courantes

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds peuvent être consenties aux comptables extraordinaires du département pour un montant maximum de 3 000 000 de francs à l'effet de payer des créances concernant les frais de fonctionnement du cabinet du Ministre (section 01 — secteur PTT — art. 12.19 et section 02 — secteur Affaires bruxelloises — art. 12.19).

Les dépenses payables sur ces avances de fonds ne peuvent excéder 50 000 francs.

Bijzondere bepalingen betreffende de lopende uitgaven

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de organieke wet op het Rekenhof van 29 oktober 1846 mogen aan de buitengewone rekenplichtingen van het departement geldvoorschotten verleend worden tot een maximumbedrag van 3 000 000 frank met het oog op de uitbetaling van schuldvorderingen in verband met de werkingskosten van het kabinet van de minister (sectie 01 — sector PTT — art. 12.19 en sectie 02 — sector Brusselse Aangelegenheden — art. 12.19).

De uitgaven betaalbaar op deze voorschotten mogen 50 000 frank niet overschrijden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones est autorisé à accorder des indemnités ou des secours, dans les conditions qu'il déterminera, à d'anciens agents pensionnés ou non par suite d'accident en service ou d'accident du travail ou pour raisons de santé, à l'effet de ne pas les traiter moins favorablement que les ouvriers se trouvant dans des conditions semblables et ce, notwithstanding les dispositions de la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles.

Art. 3. De minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie wordt ertoe gemachtigd, vergoedingen of hulp gelden te verlenen, onder de voorwaarden die hij zal vaststellen, aan gewezen personeelsleden al of niet gepensioneerd ten gevolge van dienst- of arbeidsongeval of om gezondheidsredenen, om deze niet minder gunstig te behandelen dan de werklieden die zich in gelijkaardige voorwaarden bevinden, en zulks niettegenstaande de bepalingen van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke pensioenen.

— Adopté.

Aangenomen.

Section particulière (titre IV)

Art. 4. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au titre IV du tableau joint à la présente loi sont évaluées à 10 377 800 000 francs pour les recettes et à 10 377 800 000 francs pour les dépenses.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 4. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet worden geraamd op 10 377 800 000 frank voor de ontvangsten en op 10 377 800 000 frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au titre IV du tableau joint à la présente loi, est indiqué en regard du numéro de l'article.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé directement par les comptables qui ont opéré les recettes sont désignés par l'indice C

Art. 5. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel.

De fondsen en rekeningen waarop rechtstreeks wordt beschikt door de rekenplichtigen die de ontvangsten hebben gedaan, worden door het teken C aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

Organismes d'intérêt public (titre VII)

Art. 6. Est approuvé le budget de la Régie des Télégraphes et des Téléphones de l'année 1979 annexé à la présente loi.

Ce budget s'élève pour les recettes à 76 673 457 000 francs et pour les dépenses à 76 829 710 000 francs, non compris les opérations sur fonds de tiers.

Il comporte à l'article 12 « Travaux d'établissement confiés à des tiers » des crédits d'engagement pour un montant de 13 276 600 000 francs.

Les recettes sur fonds de tiers sont évaluées à 11 497 705 000 francs et les dépenses sur fonds de tiers à 11 112 705 000 francs.

Les dotations au profit des fonds sont prévues comme suit :

1° Pour le fonds de renouvellement et d'amortissement : 7 635 000 000 de francs;

2° Pour le fonds d'assurance : 100 000 000 de francs.

La Régie des Télégraphes et des Téléphones est autorisée à utiliser les disponibilités du fonds de renouvellement et d'amortissement ainsi que du fonds d'assurance pour les travaux de premier établissement et pour le remboursement d'emprunts.

Instellingen van openbaar nut (titel VII)

Art. 6. Wordt goedgekeurd de bij deze wet gevoegde begroting voor het jaar 1979 van de Regie van Telegrafie en Telefonie.

Deze begroting beloopt 76 673 457 000 frank voor de ontvangsten en 76 829 710 000 frank voor de uitgaven, de verrichtingen op fondsen van derden niet inbegrepen.

Zij bevat bij het artikel 12 « Werken van oprichting aan derden toevertrouwd » vastleggingskredieten voor een bedrag van 13 276 600 000 frank.

De ontvangsten op fondsen van derden worden geraamd op 11 497 705 000 frank en de uitgaven op fondsen van derden op 11 112 705 000 frank.

De dotaties ten bate van de fondsen worden voorzien als volgt :

1° Voor het vernieuwings- en afschrijvingsfonds : 7 635 000 000 frank;

2° Voor het verzekeringsfonds : 100 000 000 frank.

De Regie van Telegrafie en Telefonie wordt ertoe gemachtigd de beschikbare gelden van het vernieuwings- en afschrijvingsfonds alsmede van het verzekeringsfonds aan te wenden voor de werken van oprichting en voor de terugbetaling van leningen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Est approuvé le budget de la Régie des Postes de l'année 1979 annexé à la présente loi.

Ce budget s'élève pour les recettes à 34 700 258 000 francs et pour les dépenses à 34 699 765 000 francs, non compris les opérations sur fonds de tiers.

Il comporte aux articles 4 et 12 « Dépenses » des crédits d'engagement pour un montant de 1 235 000 000 francs.

Les opérations sur fonds de tiers sont évaluées à 13 210 956 141 000 francs pour les recettes et à 13 189 415 862 000 francs pour les dépenses.

Le prélèvement au profit du fonds d'assurance est fixé à 149 764 000 francs.

Art. 7. Wordt goedgekeurd de bij deze wet gevoegde begroting voor het jaar 1979 van de Regie der Posterijen.

Deze begroting beloopt 34 700 258 000 frank voor de ontvangsten en 34 699 765 000 frank voor de uitgaven, de verrichtingen op fondsen van derden niet inbegrepen.

Zij bevat bij de artikelen 4 en 12 « Uitgaven » vastleggingskredieten voor een bedrag van 1 235 000 000 frank.

De verrichtingen op fondsen van derden worden geraamd op 13 210 956 141 000 frank voor de ontvangsten en op 13 189 415 862 000 frank voor de uitgaven.

De afnemings ten bate van het verzekeringsfonds wordt vastgesteld op 149 764 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. La Régie des Postes est autorisée à conserver dans l'encaisse de ses comptables, comme avance sur titres, le montant des traitements, allocations et indemnités payés fin décembre 1979 à son personnel pour le mois de janvier 1980.

Art. 8. De Regie der Posterijen is ertoe gemachtigd de op einde december 1979 aan haar personeel voor januari 1980 uitbetaalde wedden, toelagen en vergoedingen in het kasbedrag van haar rekenplichtigen, als voorschot op titels, te bewaren.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES POSTES, TÉLÉGRAPHES ET TÉLÉPHONES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de 1978.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor 1978.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir document n° 6-XV-1 du Sénat, session extraordinaire de 1979.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie gedrukt stuk nr. 6-XV-1 van de Senaat, buitengewone zitting 1979.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

I. Ajustements des crédits

Article 1er. Les crédits prévus au titre I — Dépenses courantes, et au titre II — Dépenses de capital, du budget des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1978, sont ajustés suivant les données détaillées du tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs) :

AJUSTEMENTS	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
TITRE I			
Dépenses courantes			
Crédits supplémentaires de l'année courante	6,2	—	—
Réductions	966,6	—	—
Crédits supplémentaires pour années antérieures	—	—	—
TITRE II.			
Dépenses de capital			
Crédits supplémentaires de l'année courante	—	—	—
Réductions	0,2	—	—
Crédits supplémentaires pour années antérieures	—	—	—

I. Kredietaanpassingen

Artikel 1. De kredieten ingeschreven onder de titel I — Lopende uitgaven, en onder de titel II — Kapitaaluitgaven, van de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1978, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken) :

	Gesplitste kredieten		
	Niet- gesplitste kredieten	Vast- leggings- kredieten	Ordonnan- cerings- kredieten
TITEL I			
<i>Lopende uitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	6,2	—	—
Verminderings	966,6	—	—
Bijkredieten voor vroegere jaren	—	—	—
TITEL II			
<i>Kapitaaluitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	—	—	—
Verminderings	0,2	—	—
Bijkredieten voor vroegere jaren	—	—	—
— Adopté.			
Aangenomen.			

II. Dispositions diverses

Art. 2. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.

II. Diverse wetsbepalingen

Art. 2. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen der Schatkist gedekt worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 3. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijziging

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modification

De Voorzitter. — Bij het bureau is een voorstel ingediend om in de commissie voor de Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt de heer Jorissen te vervangen door de heer Van Elsen als plaatsvervangend id.

Le bureau est saisi d'une proposition tendant à remplacer M. Jorissen par M. Van Elsen comme membre suppléant au sein de la commission de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Geen bezwaar ?

N'y a-t-il pas d'opposition à ce remplacement ?

Dan is aldus besloten.

Il en est donc ainsi décidé.

VOORSTEL VAN WET — PROPOSITION DE LOI

Verwijzing — Renvoi

M. le Président. — Il est proposé au bureau de renvoyer à la commission des Finances, la proposition de loi portant obligation d'inscrire au budget de l'Etat un crédit annuel destiné à permettre la réadaptation des avantages accordés à certaines catégories de personnes, qui est actuellement pendante à la commission de l'Emploi, du Travail et de la Prévoyance sociale.

Aan het bureau wordt voorgesteld het voorstel van wet tot vaststelling van het jaarlijks krediet in de Rijksbegroting tot aanpassing van de voordelen toegekend aan zekere categorieën van personen, dat thans aanhangig is bij de commissie voor de Tewerkstelling, de Arbeid en de Sociale Voorzorg, te verwijzen naar de commissie voor de Financiën.

Pas d'opposition ?

Is hiertegen geen bezwaar ?

Il en sera donc ainsi.

Dan is aldus besloten.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De volgende voorstellen van wet werden ingediend :

a) Door Mevr. Bernaerts-Viroux, tot splitsing van het kiesarrondissement Brussel en betreffende de apparentering in de provincie Brabant;

Les propositions de loi ci-après ont été déposées :

a) Par Mme Bernaerts-Viroux, portant scission de l'arrondissement électoral de Bruxelles et relative à l'apparentement dans la province de Brabant;

b) Door de heer Bascour, houdende instelling van de deeltijdse arbeid in het basisonderwijs, invoering van een einde-loopbaanverlof zonder wedde voor de bijambten en aanpassing van de pensioenwetgeving voor het onderwijzend personeel;

b) Par M. Bascour, instaurant le travail à temps partiel dans l'enseignement fondamental, établissant un congé de fin de carrière sans traitement pour les fonctions accessoires et adaptant la législation sur les pensions du personnel enseignant;

c) Door de heer Kevers, tot instelling van een Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking.

c) Par M. Kevers, instituant un Fonds de la Coopération au Développement.

Die voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

Le Sénat se réunira mardi prochain, 10 juillet 1979, à 14 heures.

De Senaat vergadert opnieuw aanstaande dinsdag, 10 juli 1979, te 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 19 h 15 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 19 u. 15 m.)